

Giới thiệu Asisu Dưỡng Bảo Bảo

Truyện ngôn tình sắc mang tên Asisu Dưỡng Bảo Bảo với dòng giới thiệu cực nổi bật. Đứa bé trong bụng này của ai nhỉ ? Chắc ! Làm mẹ đơn thân có sao. Nói chỉ nàng còn là nữ hoàng, hưởng hạ Ai cập. Tiền nàng rất nhiều. Người là papa đứa bé trong bụng ta ? Muốn rồi , hôm qua đã có người nhận. Đây là dưỡng bảo bảo truyện xưa Đây là xuyên không truyện xưa . Trách nữ Nhược Thiên tung hoành Ai cập . Hãy xem thử papa cực cưng là ai nha .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Nắng chiều nhàn nhạt chiếu xuống thành phố M .

Vài người đi trên lề đường nói cười đùa vui vẻ . Riêng có một cô gái không vui tý nào .

Nhược Thiên đứng trước tủ lạnh , tâm trạng cực kỳ không vui . 38 cup pháp phồng theo hơi thở . Đôi chân thon dài theo quán tính đập cửa tủ lạnh thật phủ phàng .

Hết thức ăn , tức là phải ra siêu thị . Nhưng nàng đang cày truyện tới đoạn sôi trào . Bụng lại một hồi vang lên , Nhược Thiên rất không vui bước ra khỏi nhà .

Nàng là một trạch nữ chính hiệu . 22 mùa khoai lang chưa một ai ngỏ lời . Hàng ngày nàng sống bằng nghề viết lách , số tiền nhuận bút và số tiền ba mẹ để lại đủ để nàng không lo cuộc sống . Còn ba mẹ nàng sao , nhà nghiên cứu kiêm du lịch ? Lúc này có lẽ đang ở đâu đó rất xa . Mấy năm rồi chỉ đều đặn thư với 4 chữ :

"Bình an , đừng lo"

Nàng luôn ở nhà một mình , vì thế nàng đã học võ phòng thân . Nàng sẽ không nói là từng say nắng huấn luyện viên đâu . Tất nhiên , mối tình rất nhanh liền chết từ trong trứng nước . Tuy trình độ võ của nàng không cao lắm nhưng đủ để xử mấy tên sờ khanh .

Nàng mặc chiếc váy hồng bó eo , tôn lên làn da trắng nõn của nàng . Tóc dài đen mượt thả sau lưng . Ngũ quan sắc sảo , môi hồng cong cong , mắt to tròn . Cả người nàng vô hại mà đáng yêu .

Ai từng biết nàng có biệt danh " mỹ nhân bạo lực " hồi trung học ? Nổi tiếng với sát chiêu " đầu đào thần chưởng " . Hắc hắc .

Nhược Thiên bước vào siêu thị , chọn vài loại bánh và sữa , toàn thức ăn nhanh . Bên cạnh nàng có một bà mẹ trẻ bế một đứa bé , đứa bé chỉ tầm 5 - 6 tháng . Miệng còn đang thối bong bóng .

Nhược Thiên mỉm cười với nó . Nàng cũng giống như bao trạch nữ khác , rất thích trẻ con . Những thiên thần vô cùng đáng yêu . Nó nhìn thấy nàng cười , cũng toét miệng lên cười , lộ ra một chiếc răng cửa .

Bà mẹ trẻ bế đứa bé rồi đi không hề thấy nàng , chắc hẳn vô cùng vội vàng . Nàng không hiểu sao cứ thấy đứa bé đặc biệt đáng yêu nên cứ nhìn theo , đôi mắt trong veo như tấm gương . Chưa hề nhiễm một hạt bụi trần thế gian .

Khi đứa bé đi khuất nàng mới giật mình . Nàng thật kỳ lạ , sao lại thấy nó có chút gì đó rất đặc biệt nha .

Nàng chọn nhanh vài thứ liền trở về .

Khi nàng tung tăng trở về . Muốn nhanh chút cày truyện tiếp thì từ xa lại nhìn thấy bà mẹ trẻ lúc nãy ở siêu thị , một tay bế đứa bé , một tay ôm đồ linh kinh . Đèn xanh , bà mẹ trẻ cùng nàng bước sang đường .

Đứa bé thấy nàng thì i i , a a vài tiếng . Nàng cảm thấy đứa bé thật thú vị , nếu nàng có một đứa con như vậy thì tốt rồi .

Người mẹ trẻ bỗng rút ví xuống giữa đường , vì cả người đầy đồ linh kinh mà khó cúi xuống nhặt . Nàng ta rất lâu mới cúi được xuống , Nhược Thiên đã sang bên kia đường nhưng nàng lại nhìn thấy chiếc xe tải vượt đèn đang lao tới chỗ bà mẹ trẻ và đứa bé , nàng không biết vì lòng tốt hay sao mà tìm nàng như nhảy ra ngoài . Nàng hét lớn lên :

- COI CHỪNG !!!!

Theo cảm tính nàng lao về phía đứa bé . Muốn dùng thân che cho đứa bé . Bản thân nàng cũng chả hiểu sao lấy đầu ra dừng khí như vậy . Cũng may đứa bé và bà mẹ trẻ chỉ cách sau lưng nàng vài bước . Khi nàng ôm lấy đứa bé . Nàng cứ nghĩ mình sẽ tan xương nát thịt . Nhưng nàng lại không cảm giác gì , chỉ nghe tiếng cười lanh lảnh của đứa bé bên tai , vô cùng dễ nghe .

Dòng Người vẫn cứ đi , không hề có chuyện xảy ra . Chiếc xe biến mất , đứa bé biến mất và Nhục Thiên biến mất .

+++++

Nhục Thiên cảm thấy mí mắt nặng trĩu . Rất buồn ngủ , nhưng cũng rất đói .

Nàng lại cày truyện mà bỏ bữa nữa rồi .

Bụng cứ ồm ồm , Nhục Thiên tè nhèm , cả người bỗng có cơn buốt lạnh từ dưới chân đến đỉnh đầu . Thất lực nàng như gãy ra . Con đau làm nàng tỉnh dậy .

Chuyện gì đây ? Nhục Thiên tròn tròn mắt . Chẳng phải nàng đã bị xe đâm sao ? Nơi này là nơi nào ? Nhục Thiên đang suy nghĩ thì một giọng nói vang lên :

- Bệ hạ , nên thức dậy .

Nhục Thiên lúc này mới nhìn thấy một nữ tỳ không biết từ bao giờ đã quỳ bên giường , nàng ta có mái tóc xoắn đen ngắn , làn da màu mật ong . Tuy nhiên đôi mắt đen lộ vẻ cơ trí , mặc chiếc váy đơn giản màu xanh .

Nhục Thiên nhíu mi . Từ đầu tiên nàng nghĩ tới là "xuyên không" . Nàng nên nói may mắn hay xui xẻo đây ? Nhục Thiên ức chế cơn đau mà ngồi dậy , chân lỵ theo vai nàng chảy xuống . Cả người nàng lộ ra da thịt trắng nõn và vết hôn .

Tỳ nữ kia vô cùng ngạc nhiên giọng chút run sợ :

- Bệ hạ , người ... người .

Nhục Thiên nhìn nàng ta hoảng sợ mà giật mình , chuyện gì xảy ra sao ? Nàng lên tiếng :

- Đem gương tới đây . Mau !

Tỳ nữ tốc độ rất nhanh đã đem gương tới . Nàng đầu tiên là nhìn khuôn mặt , đôi mắt to đen láy , sâu thẳm . Chiếc mũi cao tinh xảo , kết hợp với đôi môi đỏ mọng , vênh lên . Có chút dụ hoặc . Bộ tóc đen hơi rối sau lưng tôn lên làn da như bạch ngọc . Cả người lộ ra vẻ cao quý , lạnh nhạt . Nhưng lại toát ra hơi thở có chút dụ hoặc , quyến rũ . Nhưng lại không phải quyến rũ thành thực mà lại pha chút gì đó như mới nếm trái .

Nhục Thiên rất hài lòng với khuôn mặt này , tuy thân thể cũ của nàng cũng đẹp nhưng thân thể này vẫn còn đẹp hơn rất nhiều .

Tất cả sẽ rất tuyệt nếu như nàng không nhìn xuống dưới cổ mình .

Vết hôn mờ ám từ cổ xuống xương quai xanh và dãy tuyết trắng đầy đủ . Vô cùng thâm thẳm , dày đặc và có vết ứ tím lại . Thể hiện đêm qua mạnh mẽ như thế nào .

Người ta có câu " chưa ăn thịt heo , đâu phải chưa thấy qua heo chạy " . Nàng là một trạch nữ , chưa từng thử . Nhưng trong ngôn tình rất nhiều , cũng đủ khiến cho nàng hiểu chuyện gì đã xảy ra . Nhưng nàng đau nhức như vậy là thân thể này lần đầu sao ? Mặt Nhục Thiên rớt đầy hắc tuyến .

Nhục Thiên âm thầm tự an ủi bản thân . Tốt nhất nàng nên hiểu nơi này là ở đâu đã . Phải hảo hảo mà sống qua ngày , không thể vì mất đi lần đầu mà tìm chết , coi như bị chó cắn thì được rồi .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Trời tuy nắng rực rỡ , Nhưng đây đang là mùa mưa nên trong gió phảng phất hương hoa sen và chút hơi nước . Thần dân Hạ Ai cập hồ hởi làm việc . Từng dãy cung điện ngai nga phản chiếu ánh mặt trời vàng chói , đá ngọc thạch bên những bức tường dội bóng xuống nước , mà bên cạnh là một nhánh hạ dòng sông Nile đang chảy .

Trong cung điện Hạ Ai Cập . Nhục Thiên về lười biếng nằm trên nhuyễn tháp , ngắm nhìn nơi này từ cung điện , hai bên hai hàng thị nữ vừa quạt vừa bóc hoa quả cho nàng . Nhục Thiên về mặt hưởng thụ . Nàng hôm nay mặc chiếc váy lụa trắng thêu hoa sen . Lộ ra rãnh tuyết trắng đầy đặn , đùi thon ản ản , hiện hiện qua lớp váy . Vô cùng mát mẻ nhưng cũng không mất sự cao quý . Tay nàng đeo chiếc vòng rắn bằng vàng tinh xảo , cuốn ở cổ tay và cổ chân nàng , đây là món trang sức nàng đặc biệt thích .

Nàng tới đây đã vài ngày , đủ hiểu mọi chuyện đang diễn ra .

Nàng xuyên không , nhưng xuyên vào bộ Nữ Hoàng ai cập đã một thời trở thành làn sóng dữ dội . Nhưng rất tiếc , sau 43 năm sáng tác vẫn chưa có cái kết . Mà nàng lại trở thành Nhân vật hi sinh Asisu . Một nữ hoàng xinh đẹp nhưng độc ác . Luôn tìm cách hại Carol . Nhận cái kết vô cùng bi thảm . Mất tất cả , nhà cũng không thể về .

Còn Carol , nữ chính xuyên không , một thánh nữ với bàn tay vàng của tác giả đã từ một nô lệ thành hoàng phi . Tóc vàng , mắt xanh , da trắng . Hiện thân của con gái nữ thần sông Nile . Nàng ta tốt bụng một cách ngu dốt , cứ cách 3 bữa thì lại bị bắt cóc . Nhược Thiên rất đau đầu với kiểu bánh bèo này .

Còn Menfuisu nam chính , Nhược Thiên chỉ thờ dài ngoao ngắn . Hắn là một vị vua thất bại , vì tình mà bỏ bê đất nước . Suốt ngày lông nhông đi tìm vợ , bỏ đi người chị đã vì hắn bao nhiêu năm chỉ vì cảm giác mới mẻ .

Chắc ! Asisu đúng mù mà . Loại đàn ông này không xứng với nàng .

Bộ này nàng cũng đọc từ rất lâu rồi . Theo như lời Ari . Thị nữ trung thành của Asisu . Đã xuất hiện lúc nàng tới thì bây giờ là lúc nàng mới bị Menfuisu từ hôn , trở về hạ Ai cập . Chắc là Menfuisu sắp cưới Carol đi .

Tuy nàng đã bị từ hôn nhưng ít ra vẫn không phải là xui xẻo , vẫn còn vương vị , còn hạ Ai cập .

Hahaha . Nàng là nữ vương nha , nàng vô cùng giàu có . Cảm giác làm người giàu có thật sướng .

- bệ hạ , tất cả những ghi chép về hạ Ai cập trong thời gian qua đã ở đây .

Giọng Ari vang lên cắt đứt đoạn cảm giác sung sướng vì tiền của nàng . Sau Ari là vài chục nô lệ với những tấm phù điêu sét .

Nhược Thiên nhú mày , nàng có công việc đầu tiên . Đó chính là kiểm kê tài sản , nàng tiện tay vớ một tấm . Nàng cũng ngạc nhiên , nàng hiểu được những tấm phù điêu này . May mắn , nàng không phải kẻ mù chữ .

Nhưng mà ... tấm này ghi thời gian trước nô lệ làng Ragis có một vụ bạo động nhỏ . Đây là một làng nô lệ khá lớn khai thác đá quý và vàng . Đầu đầu , tuy nàng không phải thánh nữ giống Carol , Nhưng sống trong xã hội dân chủ , con dân yêu nước , Bóc lột sức lao động của người khác khiến nàng thấy tội lỗi . Nhưng nàng cũng không thể thay đổi được gì lớn . Nó sẽ xáo trộn dòng lịch sử . Haiz~ công việc nữ hoàng không dễ như nàng tưởng .

Nàng cần làm gì đó cho Hạ Ai cập rồi . Nàng không tin với chục năm đọc ngôn tình của nàng là vô ích . Từ bây giờ đây là quê hương của nàng , nhà của nàng , thân dân của nàng . Nhược Thiên đứng dậy bước tới hành lang , nhìn xuống dân chúng . Vài sợi tóc đen bay nhẹ nhàng như treu đùa với gió

Ari liền theo sau lưng nàng , hôm nay nữ hoàng rất rực rỡ , ánh mặt trời chiếu xuống khiến nàng như một vị thần tỏa sáng .

+++++

Sau đó vài ngày , thời gian ăn nàng cũng không có . Phải lục lại trí nhớ Asisu , Hạ Ai cập và Thượng Ai cập vẫn chưa sát nhập nên nơi này có một bộ máy hành chính riêng . Đứng đầu là nàng nữ hoàng Asisu . Điều đặc biệt là nơi này không giống chế độ phong kiến ở chỗ , nàng muốn kẻ nào chết thì hắn sẽ bị lôi ra xử . Dù hắn chẳng tội gì thì cũng đáng chết và chẳng ai dám lên tiếng . Lệnh của nàng là tối cao .

Nhưng may là nàng cũng không ác độc như thế , dùng cách đó trị vì cũng sẽ khiến đất nước bất ổn . Dễ bị bạo động , đảo chính .

Và xếp cuối cùng là nô lệ . Họ chỉ được coi như hàng hóa , cuộc sống vô cùng kham khổ . Không hề có nhân quyền.

Thượng Ai cập và Hạ Ai cập chia thành 2 miền rõ rệt theo dòng chảy sông Nile . Thượng Ai cập (miền nam) là một dải lưu vực hẹp . Còn Hạ Ai cập (miền bắc) là một đồng bằng hình tam giác .

Tài nguyên của Hạ Ai cập có nhiều loại đá quý như đá vôi , badan , hoa cương , mã não ... Kim loại thì có đồng , vàng ...

Khí hậu chủ yếu là mùa khô và chỉ có 3 tháng mùa mưa . Nước dâng khiến dòng sông Nile bồi đắp phù sa cho đồng ruộng . Vì thế vị thần sông Nile happy vô cùng quan trọng với Ai cập . Được ! Việc đầu tiên là đào kênh rạch giữ nước~

Trong lòng Nhược Thiên quyết tâm . Nàng muốn trở thành nữ hoàng lưu danh muôn đời , tìm kiếm một hạnh phúc đời mình . Tránh xa Carol và Menfuisu .

Nhưng có một điều rất khó .

Tiền nhiều quá tiêu sao hết đây ??? Hắc hắc .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3

Nhược Thiên đang lim dim ngủ trưa , dạo này do bận việc quá hay sao mà nàng rất thèm ngủ . Thời tiết lại đang chuẩn bị chuyển mùa khiến nàng mệt mỏi . Hai thị nữ bên cạnh quạt nhẹ nhàng , không dám gây tiếng động .

Trong hai tháng này nàng đã sắp xếp và phân chia công việc cho các đại thần , nàng sửa chữa vài chính sách , cho đào kênh rạch giữ nước , cho phép thương nhân từ các nước lân cận trao đổi , mua bán . Tuy khá nhiều đại thần cảm thấy ngạc nhiên , nhưng lại thấy chính sách vô cùng đúng .

Nàng khó chịu tỉnh dậy , Ari bước đến đưa nàng một cốc nước ép hoa quả . Nhược Thiên uống xong thì tâm trạng khá hơn nhiều . Lúc này Ari bóp vai cho nàng , giọng chút lo lắng nói :

- Bệ hạ , Thượng Ai cập gửi tin . Pharaon và công nương Carol sắp thành hôn .

Ari quan sát sắc mặt nàng , chỉ thấy nàng " ờ " một tiếng . Nàng đã sớm biết trước , chẳng có gì ngạc nhiên hay tức giận . Nàng cũng đâu phải Asisu . Nhược Thiên nhẹ giọng nói :

- Từ giờ chuyện của Menfuisu ta không muốn quan tâm . Còn hôn lễ thì ta phải đến để chủ trì . Người lo liệu đi .

Trong tâm Ari chút chua xót , chút vui mừng . Quỳ xuống trả lời "vâng " .

Nữ hoàng đã nghĩ thông rồi , nàng là một nữ hoàng cao quý , tại sao chỉ vì tình mà trở nên mất lý trí được . Là do tạm thời chưa nghĩ kỹ mà thôi . Chuyện này trở về Hạ Ai cập rất đúng .

Nhưng Ari lại nhíu chặt mi , nữ hoàng đã qua đêm với một người . Nhưng nữ hoàng không nhắc tới chuyện này thì nàng cũng không dám . Nhưng là ai chứ ? Ngoài Pharaon thì nữ hoàng đâu quan tâm tới ai . Chẳng lẽ vì người đó mà nữ hoàng quên đi Pharaon .?

Nhược Thiên nhìn Ari đang suy nghĩ thất thần . Đây là vú nuôi và thị nữ của Asisu , nàng ta chăm sóc Asisu từ thuở bé . Chẳng lẽ nàng ta nhận ra nàng thay đổi sao ? Tâm Nhược Thiên có chút chột dạ .

Hai người đang lạc vào suy nghĩ của bản thân thì một thị vệ bước vào , quỳ xuống báo :

- Thừa bệ hạ , vùng núi biên giới đã bắt được vài kẻ khả nghi .

Nhược Thiên giật mình , kẻ khả nghi ? Chẳng lẽ Izumin ? Hắn là đang trên đường tới dự đám cưới Carol đi . Ruka tin tức thật nhanh , nàng cũng vừa mới nhận được thôi mà .

Nhược Thiên bước xuống giường , nàng muốn nhanh chút nhìn thử nam phụ này . Thị vệ dẫn đường cho nàng , phía sau Ari và vài thị nữ tự động đi theo .

Ngục giam ... nơi này có chút bẩn , nhưng vẫn khô ráo . Cai ngục thấy nàng thì hành lễ , nàng bỏ qua hắn bước xuống dưới .

Bên dưới là những cột đồng chia thành những gian phòng riêng , trong không khí nhàn nhạt mùi máu .

Quân lính Ai cập bắt sống khoảng chục người Hitaito , còn lại đã bị đá đè chết .

Binh lính Ai cập theo lệnh nàng đứng khoảng cách xa một chút nhìn nàng .

Nàng rất nhanh đã thấy Izumin , có lẽ hắn quá nổi trội đi . Hắn mang theo nét riêng người Hitaito . Tóc màu nâu hơi xoăn buộc sau lưng , cằm nhọn , mũi cao . Mặt thể hiện anh khí , môi mỏng cười nhàn nhạt . Hắn ngồi dựa vào bức tường , người dính máu nhưng không khiến hắn chật vật lắm . Cả người toát ra loại hơi thở nguy hiểm , thâm trầm . Đôi mắt như nhìn thấu con người ta . Thân hình hắn cũng rất đẹp , tuy bộ đồ rộng thùng thình nhưng cổ áo đã mở rộng ra , lộ cơ ngực rắn chắc và , bờ vai rộng , vững trãi .

Hừm ! Rất đẹp trai . Không phụ sự kỳ vọng của nàng . Nhược Thiên cười cười vô hại . Trong lúc nàng đánh giá Izumin thì hắn cũng đánh giá nàng .

Lúc mới nhìn nàng hắn cũng hơi ngầy ngời , Nhưng rất nhanh đã che dấu . Nàng có khuôn mặt tinh xảo , mái tóc đen thẳng xõa ngang vai kết hợp với vương miện hình chim đại bàng . Đôi mắt nàng đen tuyền sâu thẳm , dễ khiến người ta lạc đường , lại lóe ra vẻ thông minh . Lông mi nhẹ nhàng hơi rung rung , khép chờn như hai cánh bướm . Đôi môi đỏ mọng dụ dỗ .

Nàng mặc chiếc váy bó eo đen tôn phần lên làn da trắng , theo hơi nàng thờ mà bộ ngực cao vút phập phồng theo hơi thở . Cổ tay đeo vài chiếc vòng khảm đá quý , ngón tay thon nhỏ nắm lên cửa ngục .

Cả người toát ra sự cao quý từ trong sương tuyết , kèm theo sự biếng nhác . Thật khiến người ta liên tưởng con mèo nhỏ lười biếng .

Nhược Thiên biết hắn đang đánh giá mình cũng không để ý , chỉ nhìn hắn , nhàn nhạt nói :

- Hoàng tử Izumin , người đi ăn cưới Carol sao ???

Izumin mặt không lộ ra hắn đang suy nghĩ gì . Nhưng trong tâm hơi run một cái , nàng ta biết mục đích của hắn , chả lẽ nàng ta đã mai phục sẵn , chờ hắn đến ? vậy nàng ta muốn gì ?

Nhược Thiên mỉm cười , kẻ này còn lạnh hơn trong truyện nha . Izumin lên tiếng hỏi ngược lại nàng , giọng không vui không buồn :

- Người muốn gì ở ta ?

Nhược Thiên sùng sốt một cái rồi phì cười . Hắn đang nghĩ nàng tính kế hắn sao ? Giọng giễu cợt :

- Rốt cuộc người đang nghĩ cái quái vật gì vậy ? Ta cần gì ở người chứ ?

Izumin khó hiểu , nhíu mi . Biểu cảm đầu tiên của hắn . Giọng vẫn lạnh nhạt hỏi :

- Vậy Người bắt ta là vì điều gì ?

Vì gì ư ? Nàng bây giờ muốn gì ở hắn ? Đòi sắc đẹp của hắn chắc hắn không cho đâu . Vậy đằng nào cũng tốn công bắt rồi thì đòi tiền đi . Nàng cũng bị thiệt hại binh lính mà . Dễ dàng thả hắn được .

- Hừm ! Ta bị thiệt hại rất nhiều lính , vậy người đền tiền cho ta đi .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Izumin khó hiểu nhìn Nhược Thiên . Nàng ta đơn giản là muốn tiền thôi sao ? Hạ Ai cập cũng đâu nghèo . Nhược Thiên nhìn Izumin vẻ khó tin , thần nhiên nói :

- Là tự người nhảy vô lưới ta . Lần này ta thả người , nhớ đưa tiền tới cho ta .

Nhược Thiên cho binh lính mở cửa , Ari và quân lính Ai cập ngạc nhiên . Nữ Hoàng cứ đơn giản như vậy thả hoàng tử Izumin đi ? Ari muốn lên tiếng nói thì nhận một cái liếc qua của Nhược Thiên liền nuốt chữ trở lại , quân lính Hitaito đỡ Izumin đứng dậy , mặt phòng bị nhìn Nàng , sợ nàng có ý định khác . Nhược Thiên quay lưng tiêu sái bước đi . Izumin đang định bước ra ngoài thì Nhược Thiên bỗng dừng lại , Nàng như nhớ ra gì đó , giọng chộc tức :

- a ! Ta không có ý định mời người ăn tối đâu nên bước nhanh một chút !

Izumin mặt hắc tuyến , nữ nhân tham tiền này lại dám đuổi hắn . Ít ra hắn cũng là hoàng tử . Izumin tức giận bước ra khỏi nhà lao , Nhược Thiên thì khá vui vẻ , chọc giận người khác cũng thật thú vị .

Trên đường về tâm cung , gió luôn mang theo hương hoa sen từ dòng sông Nile , và chút bụi sa mạc từ nơi xa . Đây có lẽ là đặc trưng của Ai cập đi . Nhược Thiên cảm nhận ánh nắng dịu của buổi chiều chiếu lên mình .

Lúc này Ari cho lui cung nữ và thị vệ phía sau , rồi lên tiếng :

- Bệ hạ ! Vì sao người lại thả hoàng tử Izumin ?

Nhược Thiên nghe Ari nói vậy cũng không xoay người lại . Chỉ nhìn nơi xa xa , giọng chút lười biếng nói :

- Ari, ta không cần phải khơi chiến với Hitaito . Điều ta muốn là cho thần dân Ai cập sống hòa bình , êm ả .

Với lại , điều hắn muốn không có ở Hạ Ai cập .

Ari hiểu điều nàng nói , chỉ mỉm cười nhìn nàng . Nữ Hoàng chăm lo cho đất nước Hạ Ai cập sẽ ngày thêm lớn mạnh . Thần dân Ai cập thật có phúc . Rồi Nhược Thiên giọng phân phó nói với Ari :

- 2 ngày sau trở về Thượng Ai cập đi . Hôn lễ có lẽ sắp diễn ra .

Nhược Thiên đứng một chút liền cảm thấy hơi mệt . Sức lực của nàng dạo này rất yếu , làm chút chuyện đã mệt , thức khuya một tý thì đã không chịu được . Chắc là do thói quen có sẵn của cơ thể này đi .

+++++

2 hôm sau nàng lên thuyền trở về Thượng Ai cập . Điều nàng ngạc nhiên là dân chúng Hạ Ai cập ra tiễn nàng . Về mặt họ vui mừng , tung cho nàng những bông hoa sen mới nở , còn đánh trống sớm .

Nhược Thiên rất vui đón nhận tình cảm của họ , họ khiến nàng yêu thêm vùng đất này .

Một bé gái tầm 5,6 tuổi nhìn lên nàng phía trên thuyền , giọng ngây thơ hỏi

- Nữ Hoàng Asisu , Người sẽ sớm trở về chứ ?

Nhược Thiên nhìn đến đứa bé đáng yêu , không nhịn được vui vẻ nở nụ cười rực rỡ , nói :

- ta rất nhanh sẽ trở về!

Ari sau lưng nàng có chút ngậm ngùi , ngạc nhiên . Từ bé tới giờ Nữ Hoàng rất ghét dân đen và nô lệ . Đứng nhìn họ nữ hoàng đã thấy chán ghét . Nhưng bây giờ nữ hoàng lại nở nụ cười và trả lời dân chúng . Nữ Hoàng thật sự rất khác , nhưng điều này khiến nàng vui mừng .

5 ngày lệnh dênh trên biển khiến Nhược Thiên nằm bẹp trên giường . Nàng hình như bị say sóng , mệt là người và buồn nôn . Vô cùng khó chịu .

Ari rất lo lắng , nữ hoàng vài ngày chẳng ăn được gì . Cứ ăn liền nôn ra .

Chẳng lẽ ... Ari lắc lắc đầu . Có lẽ nàng suy nghĩ quá nhiều rồi . Ari đành phải tự tay nấu cho Nhược Thiên chút cháo loãng .

Nhược Thiên nằm trên giường , được đệm một lớp bông dày và loại vải satanh mềm mại . Nàng mong cho chuyến đi sớm kết thúc , cả người nàng chỉ nằm trên giường , không động đậy gì được , vô lực .

+++++

Khi nhận được tin Asisu tới Thượng Ai cập .

Menfuisu nhủ mi , nếu không phải chị ta là đại tư tế Ai cập . Hắn liền chẳng muốn nhìn thấy chị ta . Menfuisu lại nhìn Carol nũng nịu trong ngực mình mà tâm ngứa , áp môi hắn lên môi Carol . Carol "um" nhẹ một tiếng . Carol sau vài lần kháng cự cũng đã trở thành vợ hắn . Nhất là sau khi từ Hitaito trở về , biết ngoan ngoãn hơn .

Khi Nhược Thiên tới bến thuyền Ai cập , nàng sắc mặt có chút trắng . Cả người toát ra hơi thở yếu ớt , mỏng manh . Lại kết hợp với chiếc váy lụa trắng mỏng . Khiến cho người ta cảm giác chỉ cần mạnh tay một chút sẽ khiến nàng biến mất .

Khi Menfuisu và carol đứng ở bến thuyền đón nàng , cả hai người đều vô cùng ngạc nhiên . Sao Asisu lại như thế , chị ta bệnh sao ? Hay chị ta diễn kịch ?

Nhược Thiên ức chế cơn buồn nôn , nàng mệt mỏi rồi . Chẳng hơi sức đâu mà để ý tới Menfuisu và carol .

Trong lúc Menfuisu suy nghĩ rằng Asisu sẽ tới chỗ hắn , tìm sự ấm áp của hắn . Chẳng phải nàng ta yếu ớt như vậy để nam nhân thương tiếc sao ?

Nhưng Nhược Thiên đi thẳng qua hắn , không thèm liếc mắt . Được thị nữ dìu về tắm cung ở Thượng Ai cập .

Cái gì ? Nàng ta không để ý tới hắn ? Trong tâm Menfuisu có chút ... tức giận ???

Menfuisu khó chịu rồi đi , Carol có chút suy nghĩ gì đó .

Nhược Thiên nằm trên giường , mơ mơ màng màng ngủ . Nàng trên đất liền đã khá hơn nhiều rồi . Ari lấy khăn lạnh lau trán cho nàng . Thở dài .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

Khi Menfuisu tức giận trở về tắm cung liền ngâm mình trong nước , hình ảnh nàng yếu ớt ở bến thuyền cứ hiện lên trong đầu hắn .

Menfuisu rất bức bối , chị ta sao có thể không để ý tới hắn ? Trước nay toàn là hắn không để nàng tới chị ta .

Hay chị ta chỉ đóng kịch như vậy ? Đúng . Chắc chắn là do chị ta đóng kịch chỉ để khiến hắn chú ý tới chị ta . Trong lòng Menfuisu cứ tự suy diễn , khiến

hắn trở nên khó chịu .

Menfuisu cứ suy nghĩ mãi , hắn cuối cùng quyết định tới gặp Nàng .

Khi Menfuisu tới nàng đã tỉnh , nhưng khuôn mặt vẫn hiện lên tia yếu ớt . Nàng nằm tựa vào thành giường , bên cạnh đốt chút hương liệu khiến an thần hơn .

Khi Menfuisu tới thị nữ tự động lui ra . Nhường chỗ riêng cho hai người.

Nhược Thiên nhíu mày nhìn hắn , hắn muốn gì đây ? Nàng đang rất mệt mỏi , nàng không gặp ai cả . Menfuisu nhếch môi cười . Bước tới cạnh giường nàng , giọng khinh bỉ :

- Asisu , chị đóng kịch thành công rồi , tôi đã chú ý tới chị rồi đây .

Nhược Thiên trong lòng tức giận , nàng đóng kịch , khi nào nàng đóng kịch ? Hắn nghĩ hắn là ai chứ . Nhược Thiên gần giọng nói :

- Menfuisu , người đang nói cái gì vậy ???

Menfuisu cười nhạt , kéo tay nàng , khiến nàng từ trên giường xuống , đứng đối diện với hắn , hắn vuốt vuốt lọn tóc của nàng , vì nàng thấp hơn hắn một cái đầu mà phải ngẩng đầu lên mới nhìn thẳng vào hắn :

- Chả lẽ 5 lần 7 lượt chị hại Carol Không phải chỉ vì dành sự chú ý của tôi sao ? Bây giờ tôi đã đến đây rồi ...

Ánh mắt Menfuisu lộ ra sự trào phúng . Hắn nghĩ Asisu sẽ lại nhào vào lòng hắn . Nhưng nàng là Nhược Thiên không phải Asisu . Nàng thật sự tức giận , Hắn coi thường nàng như vậy sao ?

Nhược Thiên nhíu mày , tay nàng nắm chặt thành nắm đấm , nàng tức giận đến mức dùng hết sức lực bình sinh đánh vào lồng ngực hắn , nhưng với sức lực của nàng chẳng thể làm lung lay người hắn . Nàng nhìn thẳng vào đôi mắt hắn , thét lên :

- Menfuisu , ngươi nghĩ ngươi là cái thứ gì hả ? Tại sao ta cần ngươi chú ý ta chứ ? Ngươi từng coi lại bản thân mình chưa ? Đồ tệ bạc ... ta chán ghét ngươi ...

Menfuisu nghe nàng nói hắn như vậy thì ngạc nhiên , chị ta nói chán ghét hắn ??? Câu đó nghe vào tai hắn thì vô cùng chói tai , vô cùng khó chịu . Hắn giữ lấy tay nàng khiến cho nàng bình tĩnh . Hắn gần giọng :

- Ngươi đang biết bản thân nói gì không hả ?

Nhược Thiên nghe hắn rống như vậy thì cảm thấy uỷ khuất , nước mắt nàng lăn xuống gò má . Thân thể nàng run run , yếu ớt :

- Ta biết chứ ... ta chán ghét ngươi ... Hừc ... ta chán ghét ... ngươi

Nhược Thiên nghẹn ngào nói . Menfuisu hoảng , chị ta vừa tức giận , vừa rống hắn . Sao bây giờ lại khóc , thân thể nàng run rẩy khiến hắn thương tiếc pha chút đau lòng . Hắn không đành lòng nhìn nàng khóc như vậy liền xuống nước dỗ dành :

- Chị tốt nhất đừng dối lòng mình , ta không muốn nghe thấy chị chán ghét ta .

Hắn nhẹ nhàng muốn ôm thân thể đang nức nở , vô cùng nhỏ bé . Khiến hắn sinh lòng thương tiếc , muốn bảo vệ .

Trong tâm Menfuisu cũng chẳng hiểu nổi bản thân mình . Hàng ngày hắn chán ghét chị . Nhưng hôm nay lại khác hoàn toàn .

Bỗng Nhược Thiên một tay ôm bụng , một tay bám lấy bả vai Menfuisu . Giọng đầy đau đớn :

- A ... bụng của ta ... bụng ta đau quá ...

Menfuisu nhìn gương mặt vốn trắng càng thêm trắng của nàng , nàng gất gao cắn môi . Lòng mày nhíu chặt lại , nước mắt trên khuôn mặt nàng vẫn còn chưa khô . Hắn vội vàng đỡ nàng lên giường . Hoảng hốt thét lên :

- Người đâu , gọi y quan tới đây . Kêu chúng lăn tới đây .

Thị vệ ở bên ngoài nghe hắn thét lên thì chạy vội đi . Nàng nằm trên giường một tay vẫn nắm bả vai Menfuisu , một tay gất gao nắm chặt đệm giường . Móng tay nàng đâm vào vai hắn , nhưng hắn không cảm giác . Chỉ nhìn nàng , tại sao chứ ? Nàng vừa rất khỏe mạnh , còn lớn tiếng với hắn . Liền chớp mắt đã trở nên chật vật như vậy ???

Y quan rất nhanh đã tới , vội vàng bắt mạch cho nàng . Một lúc lại nói với nhau gì đó , lại bắt mạch lại một lần nữa . Rồi lấy một viên thuốc bỏ vào miệng nàng , nàng nuốt xong lòng mày cũng giãn ra , thả lỏng cơ thể . Có chút mê man .

Menfuisu đứng một bên nhìn hết thầy , trong tâm hắn có một loại cảm giác hắn không biết .

Hắn lạnh lùng mà nhìn sang y quan . Đôi mắt buốt lạnh , y quan run rẩy cả người . Hắn lên tiếng :

- Nữ Hoàng xảy ra chuyện gì ?

Y quan quỳ dưới đất Không dám nhìn Menfuisu , một tên giọng đầy run rẩy nói :

- Nữ Hoàng ... nữ hoàng là bị động thai ...

Menfuisu nghe xong nhủ mầy , hắn thậm chí nghe chẳng hiểu . Hắn ngốc lẳng người một lúc mới tiêu hóa được câu nói đó , hắn gằn từng chữ một :

- Người đang nói cái gì ??? Chị làm sao có thể mang thai được ???

Ari bước tới cửa , nàng ta đi làm chút cháo dứt cho nữ hoàng . Nhưng vừa nghe lời Menfuisu nói , nàng ta rơi bát cháo "choang" một tiếng . Menfuisu nhìn Ari đang chết lặng ở cửa . Ari run rẩy , quỳ "bụp" thật mạnh xuống nền đá . Không dám nhìn Menfuisu . Hắn như muốn nhìn ra kết quả từ Ari . Nhưng Ari vẫn mãi cúi đầu .

Lúc này vài y quan cũng run rẩy nói :

- Pharaon , không thể nhầm lẫn . Chúng thần đã thay nhau bắt mạch cho nữ hoàng . Nữ Hoàng có mạch tượng mang thai khoảng 2 tháng , có triệu chứng nôn nghén , cả người vì đi đường xa nên yếu ớt ... lại còn tâm tình thất thường mới khiến động thai khi .

Menfuisu mặt hắc đỏ , vô cùng đáng sợ . Hắn nhìn Nhược Thiên đang nằm trên giường . Hắn không thể tin được . Hắn lao đi , hắn không tin được sự thật này ...

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Menfuisu chạy một đường , hắn chẳng biết hắn chạy tới nơi nào , hắn rút kiếm chém cây cối um tùm ở bên cạnh .

Hắn như phát tiết ra , chị ta là kẻ lừa dối . Chị nói yêu ta , thích ta , sẽ chỉ gả cho ta . Vậy chị mang thai con của ai , chị ta dám yêu kẻ khác ?

Menfuisu nghĩ tới cảnh Asisu đã từng lẻo đẻo theo hắn nói gả cho hắn , bây giờ lại nằm dưới thân kẻ khác ? Hắn không cho phép , hắn không cho điều đó xảy ra .

Menfuisu trong lòng như bị thứ gì đó đâm vào , cảm giác khó chịu này là sao ? Hắn lại muốn chiếm lấy chị ? Chị vốn là thuộc về hắn . Menfuisu nắm chặt tay , gân xanh cơ hồ nổi lên .

Hắn cũng không biết hắn như thế nào trở về tâm cung .

×+++++

Nhược Thiên sáng hôm sau tỉnh dậy tỉnh thần cũng thoải mái hơn rất nhiều , thần thể cũng đỡ mệt mỏi . Nàng đang định lên tiếng gọi Ari , thì lại thấy nàng ta quỳ dưới đất . Có vẻ như quỳ cả một đêm .

Nhược Thiên thấy bất ổn liền hỏi :

- Ari , chuyện gì xảy ra ?

Ari Lúc này mới ngước mắt lên nhìn nàng , giọng run run :

- Nữ hoàng ... người mang thai khoảng 2 tháng rồi .

Nhược Thiên nghe như "đoàng" một tiếng ngang tai . Nàng mang thai ??? Nàng tại sao mang thai ??

Nhược Thiên giật mình , chính lần đó , chính lần nàng xuyên tới đây . Nhưng quan trọng là trong nguyên tác , Asisu không hề có thai . Không hề có chi tiết này . Trong lòng nàng rối loạn . Vậy chuyện gì sẽ xảy ra tiếp đây ?

Nhược Thiên nhìn xuống bụng mình , nơi này đang có một đứa bé ? Tình mẹ của nàng như tràn lên , nàng nhẹ nhàng chạm vào bụng mình , mỉm cười . Nàng có một đứa bé của riêng mình sao ??? Nàng cảm thấy trong lòng vui vẻ . Vậy từ bây giờ , nàng sẽ không còn cô đơn ở thế giới này rồi .

Ari vẫn quỳ bên dưới , nhìn nàng vui vẻ như vậy thì ngạc nhiên . Nữ Hoàng yêu thích đứa bé ? Nhưng nàng nhìn thấy Pharaon không hề vui vẻ . Nếu như

Pharaon không cho phép đưa bé ra đời thì sao ? Ari liền sợ run rẩy lên . Nàng ta không dám nghĩ tới điều gì sẽ xảy ra , giọng ngập ngừng hỏi :

- Nữ Hoàng , vậy ... vậy cha của đứa bé là ai ?

- Ta đâu biết !

Nhược Thiên thần nhiên mà đáp , cứ như nói rằng " ta đâu biết cái bánh này ai làm" Ari tròn tròn mắt .

Nhược Thiên nhìn nàng ta lo sợ , cũng đoán được phần nào , nhếch môi mỏng , trào phúng nói :

- Ari , ta là nữ hoàng . Ta cho dù không biết cha đứa bé , thì cũng không để ai động vào đứa bé của ta . Cho dù Menfuisu ...

Trong mắt Nhược Thiên lộ ra tia kiên định , cả người toát ra khí chất đặc biệt .

Đây như câu chuyện cười , cha đứa bé không biết ! Hay là do nữ hoàng cố tình giấu đi sự thật ? Ari cũng không dám hỏi thêm , đành lên tiếng :

- Nữ Hoàng , ta đi nấu cho Người chút cháo .

Rồi lui ra ngoài , Nhược Thiên nằm trên giường suy nghĩ . Menfuisu không phải thích Carol sao ? Sao hắn lại phải để ý tới nàng chứ ? Nhược Thiên xấu hổ , tối hôm qua nàng nhớ rõ . Bản thân sao lại dễ khóc như thế chứ , nàng lại còn uỷ khuất với Menfuisu nữa ...

Rồi nàng có một câu hỏi to đùng :

CHA CỦA CỤC CUNG LÀ AI?

Bản thân nàng không biết thì ai biết nữa đây . Nhỡ sau này cục cung hỏi đến . Nàng cũng đâu thể nói nàng không biết .

(Nhược Thiên : *cầm dao * Nói ! Cha của cục cung là ai ?

Nhược Tâm : Ố ! Người không biết Sao ta biết?

Nhược Thiên : *híp mắt , cười lạnh* Người muốn chết?

Nhược Tâm : *run rẩy , ủy khuất* ta thực không biết mà)

+++++

Menfuisu nằm trên giường , mệt mỏi , đầu hần giờ rất nhức . Có lẽ hôm qua hắn uống hơi nhiều rượu .

Hắn cứ nghĩ về chị thì lại buồn bực . Chẳng lẽ lúc hắn yêu Carol thì chị cũng tức giận như vậy sao ?

Nếu chị còn tức giận thì chắc hẳn chị vẫn còn quan tâm tới hắn , vẫn còn yêu hắn . Đúng ! Có lẽ do chị tức giận mới làm như thế . Chị sẽ không rời xa hắn đâu . Menfuisu cười chua xót .

Cho dù tự lừa dối mình , Hắn cũng không nguyện tin tưởng Asisu rời đi khỏi hắn .

Minuê bước tới trước giường Menfuisu , nói :

- Pharaon ! Ta đã điều tra khoảng thời gian nữ hoàng ở Hạ Ai cập . Nữ Hoàng không hề có quan hệ đặc biệt với nam nhân nào !

Menfuisu không động đậy , mắt vẫn nhìn lên trần nhà , giọng nhàn nhạt nói :

- Được rồi , lui ra đi !

Minuê "vâng" rồi đi ra ngoài . Trong mắt hắn lóe ra tia khó hiểu .

Tối qua khi hắn nhận được nhiệm vụ thì vô cùng ngạc nhiên , hắn dò hỏi từ những người theo nữ hoàng từ Hạ Ai cập . Nhưng không một ai biết chuyện xảy ra . Thậm chí nữ hoàng không ra khỏi cung điện .

Nữ Hoàng mang thai , có thể hay không là đứa bé của Pharaon ? Tâm hắn run lên , hắn nhớ về Một ngày trước khi nữ hoàng lên thuyền về Hạ Ai cập . Hắn có nên nói cho Pharaon biết hay không ?

Minuê cup mắt xuống , Không nhận ra hắn đang suy nghĩ gì .

Chuyện nữ hoàng Asisu mang thai sau một đêm bắt đầu lan ra , có kẻ vui , có kẻ buồn , có kẻ chờ mong cuộc vui .

Thần dân Ai cập rất bất ngờ rồi lại mờ mịt . Họ Không hiểu đây là tin vui hay tin buồn . Có kẻ to gan dám nói rằng nữ hoàng mang thai con của Pharaon , nhưng lại có kẻ nói rằng nữ hoàng đem lòng yêu một nam nhân khác . Nên đây là con của một người bí mật .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Izumin bỏ quả nho vào miệng, khoe miệng hơi nhếch lên. Làn tóc màu nâu của hắn bay lất phất trong gió. Đôi mắt xa xăm suy nghĩ.

Asisu, nữ nhân tham tiền này mang thai? Nàng ta không phải yêu Menfuisu sao? Sao khi nghe tin Menfuisu cưới Carol thì nàng ta lại thần nhiên như vậy? Hay chính nàng ta đang mang thai con của Menfuisu?

Izumin bắt chợt cười to, có chút kỳ lạ trong tâm, nữ nhân này có loại khí chất đặc biệt khiến hắn chú ý. Nếu nói Carol ngây thơ đơn thuần thì nàng ta lại như một hồ nước sâu, khó mà thấy đáy. Hắn thực rất ngóng chờ nàng ta náo loạn Ai cập.

(Nhược Tâm: hớ! Không chỉ náo Ai cập thôi đâu.)

+++++

Nhược Thiên đứng bên bờ hồ hoa sen lam, ánh chiều vàng nhạt dịu dàng phản chiếu trên dòng sông Nile. Nàng mặc chiếc váy xanh nhạt, khiến nàng thêm phần nhẹ nhàng. Con mắt đen láy lộ ra niềm vui.

Một tay nàng đặt lên bụng, nàng rất muốn cảm nhận cục cưng của nàng, mặc dù nó rất nhỏ. Nhưng cục cưng khiến nàng an tâm hơn, khiến nàng không còn cô đơn nữa.

Ari bước vào, nhẹ giọng thưa với nàng:

- nữ hoàng, y quan đã tới rồi!

Nhược Thiên nghe vậy thì ngồi xuống ghế. Chiếc ghế được lót một lớp bông mềm mại. Nàng tựa lưng vào thành ghế, nói:

- Gọi họ vào đi.

Bước vào là 2, 3 người đàn ông trung niên. Họ quý xuống hành lễ với nàng. Rồi một vị có vẻ giàu kinh nghiệm nhất lên tiếng:

- nữ hoàng, hãy đưa tay ra để thần bắt mạch.

Nhược Thiên theo lời y quan để tay lên bàn, rồi hắn bắt đầu bắt mạch cho nàng. Hắn tựa như suy nghĩ một chút, rồi nói:

- nữ hoàng, thai nhi đã ổn định. Chỉ cần tránh va chạm và tắm rửa. Với lại bây giờ nữ hoàng sẽ nôn nghén, tâm trạng dễ thay đổi, đây là triệu chứng bình thường.

Nhược Thiên chú ý nghe hắn nói, rồi gật đầu. Cho bọn họ lui ra. Mấy ngày nay nàng đã ăn tạm được chút cháo, nàng phải cố gắng tắm rửa cho cục cưng. Nàng muốn cục cưng khoẻ mạnh ra đời.

Nàng lười biếng hưởng thụ gió nhẹ nhàng. Menfuisu từ xa chần chờ nhìn nàng, hắn rất muốn đến hỏi chị rất nhiều điều. Nhưng chẳng cách nào mở miệng. Ánh mắt hiện chút thê lương.

Hắn thật sự là con người bội bạc sao? Hắn đã nói yêu Carol. Nhưng bây giờ lại không muốn rời xa chị. Hắn lúc nhận ra tình cảm mình đối với chị thì chị đã chán ghét hắn rồi.

Vậy còn Carol, hắn đối với nàng ấy thấy thú vị, mới mẻ. Có cảm giác muốn chinh phục. Hắn đối với nàng ấy phải là yêu không? Sao bây giờ hắn lại chần chừ nói yêu Carol?

Minuê đứng sau nhìn Menfuisu. Hắn ở bên Pharaon và nữ hoàng từ nhỏ. Có lẽ là cùng lớn lên đi. Hắn luôn coi hai người là người thân, thế chung thành với họ. Nhưng bây giờ thì sao? Minuê trong mắt hiện lên tia kiên định. Có lẽ hắn nên nói ra. Nhưng tâm hắn lại chút run rẩy, đau thương.

+++++

Trên đường trở về đại điện, Minuê bỗng lên tiếng:

- Pharaon ! Ta có điều cần nói !

Menfuisu nhú mảy , quay lại nhìn Minuê . Chờ nghe Minuê nói tiếp , Minuê nắm chặt tay , mi mắt hấn sụp xuống , không nhìn ra hấn suy nghĩ gì , hấn nói tiếp :

- Đêm trước khi nữ hoàng trở về Hạ Ai cập ... Người đã say riệu xuất hiện ở tẩm cung của nữ hoàng ... chuyện khác thì thần không biết ... Nhưng là thần đã đưa người trở về tẩm cung .

Menfuisu khó tin nhìn Minuê , hấn nghe Minuê nói thì tim nhộn nhạo . Hấn nói như vậy chẳng lẽ đứa bé trong bụng chị là của hấn . Là mang thai con của hấn . Menfuisu trong lòng nảy nở vui mừng . Hấn muốn nói cho chị biết , chị sẽ không chán ghét hấn nữa . Sẽ tha thứ cho hấn . Menfuisu vội vàng chạy đi , Hấn muốn nói cho chị biết , nói cho chị hấn thực vui về .

Menfuisu quay người chạy về phía Nhược Thiên . Bỏ lại Minuê chưa xót đứng đó . Hấn có thể nói thêm gì đây . Nói rằng bản thân hấn ích kỉ , hấn rất không muốn nói ra vì sợ Asisu sẽ trở thành vợ Menfuisu sao ?

Hấn đầu xúng , hấn chỉ là thị vệ . Còn nàng là một nữ hoàng cao quý . Hấn lớn lên cạnh nàng , hấn thấy sự cao quý , lạnh lùng của nàng . Hấn biết sự tài hoa của nàng .

Lâu dần tim hấn nảy sinh tình cảm , nhưng hấn chưa hề hé môi lộ ra . Hấn thầm lặng quan sát nàng , bảo hộ nàng là mẫn nguyện rồi .

Nhưng hấn lại ích kỉ , hấn không muốn nàng thành vợ Menfuisu mà giấu đi chuyện đó . Bây giờ hấn đã nói cho Menfuisu biết , chắc hấn nàng sẽ vui mừng đi . Nàng luôn yêu Menfuisu , muốn gả cho Menfuisu kia mà .

Minuê ngẩng mặt nhìn lên bầu trời Ai cập , mây trắng nhẹ trôi . Chưa xót cười .

Từ xa có một người nghe hết thấy , đó là thị nữ Teti của Carol . Nàng ta vừa nghe được câu chuyện thì khiếp sợ . Nàng ta cần báo ngay cho công nương ...

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8

Menfuisu chạy đến trước mặt Nhược Thiên , ôm nàng vào lòng . Nhược Thiên thì ngạc nhiên , tên này bị sao thế hở ? Hấn phát điên rồi sao ? Nàng cũng không dám động đây , sợ tổn thương cục cưng trong bụng .

Menfuisu ôm một lúc thì buông nàng ra , ánh mắt hiện lên ôn nhu hiếm gặp , vội vàng hỏi :

- Chị Asisu , nói cho ta biết . Đứa bé có phải của ta hay không ?

Nhược Thiên nghe hấn nói vậy thì không chần chừ mà lắc đầu , trả lời hấn :

- Không phải !

Nhược Thiên nhớ rõ khi nàng tỉnh dậy là ở Hạ Ai cập . Đâu phải Thượng Ai cập . Nàng chắc chắn rằng đêm đó không phải Menfuisu , bởi vì hấn không có ở Hạ Ai cập . Mà cho dù Menfuisu có là cha cục cưng đi nữa thì cũng chẳng có sao . Nếu nàng không vừa ý hấn . Nàng có thể kiếm cho cục cưng một người cha "hiền lương" khác . Đây có lẽ là một ý tưởng không tồi . Nàng cũng không có ý định chung sống với người nàng không yêu .

Menfuisu cũng chẳng tức giận , hấn đơn giản nghĩ chị là chưa chịu tha thứ cho hấn .

Hấn nhìn xuống bụng nàng , mỉm cười nói :

- Vậy chị nói xem , cha đứa bé là ai ?

Nhược Thiên nhú mi , nàng làm sao biết được . Người biết chuyện là Asisu thì cũng đã đi đâu không biết . Để lại cho nàng cục cưng với cục diện rối rắm này .

Nàng thở dài đáp lời Menfuisu :

- Không biết a !

Menfuisu hơi nhú mi , không tin câu trả lời của nàng . Nhược Thiên thấy hấn tỏ vẻ không tin thì tức giận , cau gắt nói :

- Người không tin sao còn hỏi . Ta đã nói không biết là không biết .

Trong mắt Menfuisu thì Nhurer Thiên cứ như làm nũng vậy . Menfuisu vuốt sợi tóc che mắt nàng lên . Hắn sẽ không bỏ lỡ cơ hội này , Chị sẽ lại ở bên hắn thôi . Cho dù hắn chẳng có chút ký ức gì về đêm đó cả , nhưng ít ra chị có thể là mang thai con của hắn . Điều này khiến hắn ấm áp trong tim .

+++++

Teti vội vàng chạy về tấm cung của Carol . Carol đang đứng ngoài hành lang ngắm nhìn dòng sông Nile hiền hòa . Ánh mặt trời chiếu lên mái tóc vàng rực rỡ . Đôi mắt màu xanh như biển cả hiện lên tia vui vẻ , ấm áp .

Nhìn thấy Teti vội vàng như vậy thì tò mò , quay người lại , hỏi :

- Teti , em sao vậy ?

Teti nhìn Carol , giọng lo lắng nói :

- Công nương , nữ hoàng Asisu đang mang thai .

Carol nhún mồm , cười cười nói :

- Chuyện đó mọi người đều đã biết rồi còn gì . Sao em ngạc nhiên vậy chứ ?

Teti thấy Carol nói vậy thì càng lo lắng . Ngập ngừng nói :

- Nhưng ... nhưng ... em nghe thấy thị vệ Minue nói ... nói rằng , nữ hoàng mang thai con của Pharaon ...

Carol nụ cười cứng đờ . Về mặt khó tin , làm sao nàng tin được đây ? Nhưng mắt nàng ta lóe qua tia quang . Tiếp tục cười , nói :

- Chắc em nghe lầm rồi Teti ...

Rồi quay lưng đi , che giấu ác độc lóe trong mắt . Nàng ta vẫn cười , nhưng thật lạnh nhạt .

Asisu mang thai con của Menfuisu ??? Trò cười , nàng mãi mới cướp được Menfuisu từ tay nàng ta . Đâu dễ dàng buông tay chỉ vì một đứa bé chưa ra đời . Hừ ! Còn chưa chắc nàng ta sẽ sinh hạ được ... /

Chức vị hoàng phi này với Menfuisu sẽ là của nàng . Sống trong gia đình giàu có đã khiến cho nàng từ nhỏ đã quen với những việc cướp đoạt như vậy .

Và một chuyện không ai biết , đó chính là nàng là con riêng . Mẹ ruột của nàng chỉ là cấp dưới của cha , khi nàng nhận ra sự thật thì nàng luôn sống trong sợ hãi , nỗ lực lấy lòng người mẹ trên danh nghĩa kia của nàng .

Luôn luôn lấp mặt nạ đứa con ngoan ngoãn , làm từng việc đều phải cẩn thận thứ gọi là danh dự gia đình .

Nhưng ngày mà Asisu đưa nàng về đây nàng đã mất mọi nỗ lực , Nàng đã thề phải trả thù Asisu . Bằng cách cướp đi mọi thứ thuộc về nàng ta .

Còn Asisu , tuy nàng ta là công chúa , sống trong hoàng tộc . Nhưng nàng ta thực hạnh phúc . Cha nàng ta bảo bọc cho nàng ta , sống trong nhung lụa không lo lắng gì cả . Ngay cả vương vị cũng không ai có thể tranh của nàng ta . Nàng ta lại còn có một vị hôn phu-em trai nàng ta , Menfuisu . Hắn thật ưu tú . Cuộc sống của nàng ta có vẻ thật yên bình mà trôi qua .

Ánh chiều đỏ rực như máu chiếu trên dòng nước . Carol đứng nhìn mặt trời đang khuất xa , chiếc váy lụa trắng bay nhẹ nhàng theo gió .

+++++

Nhurer Thiên bắt đầu thèm ăn khinh khủng , ốm nghén thật khổ . Tính tình cũng thay đổi , đôi khi cáu gắt vô cùng , đôi khi lại mè nheo với Ari .

Nàng thèm ăn sầu riêng . Ari ngó mặt . Đó là quả gì ? Quả sầu riêng là quả gì ? Còn quả me nữa ? Rồi còn ...

Hoàng cung đôi lúc nhiễu loạn vô cùng , chỉ vì nữ hoàng bất chợt thèm ăn đêm khuya . Nếu không có , sẽ ỷ khuất , vô cùng ỷ khuất . Ari sẽ lại đổ dành mồi .

Menfuisu cũng quan tâm đến nàng , mấy ngày chưa gặp Carol . Nhưng nàng ta lại rất bình tĩnh . Cũng sắp đến ngày thành hôn của Carol và Menfuisu rồi ...

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 9

Ánh mặt trời ló rạng, những tia sáng chiếu lên vùng đất xinh đẹp này. Hoa sen hai bờ sông Nile từ từ nở rộ, tô điểm trên dòng sông.

Menfuisu cho người báo rằng muốn gặp Carol.

Carol biết rõ là hắn muốn nói chuyện gì. Nhưng chẳng biểu lộ tức giận, vui vẻ bước đến hoa viên, chỗ Menfuisu đang đợi nàng ta.

Khi Carol bước đến, Menfuisu đang thất thần nhìn những đóa hoa. Nàng ta nhẹ nhàng bước đến mà ôm eo hắn, cười "khanh, khách". Tiếng cười như chuông bạc. Menfuisu thoáng chút cứng đờ, quay người nhìn lại.

Menfuisu có khuôn mặt được thần linh ưu ái, ngũ quan sắc nét. Tóc đen óng thẳng dài đuổi sau lưng. Trên đầu đội vương miện khắc hình đại bàng. Được thêm những chi tiết nhỏ vô cùng tinh xảo. Làn da mặt ông điển hình của người Ai Cập. Cơ bắp rắn chắc, co dãn. Cả người toát ra phần cao ngạo để vương.

Còn Carol, nàng tựa như bông hoa nhỏ mới hé nở. Màu tóc vàng hoàng kim xinh đẹp, đôi mắt xanh trong sáng, không nhiễm những dơ bẩn thế gian. Làn da trắng trẻo với thân hình thon gầy. Tay nhỏ đeo vài chiếc vòng đá quý, vô cùng giá trị. Nàng ta mang hương vị ngọt ngào, ngây thơ của tuổi mới lớn.

Carol như nhìn ra trong mắt Menfuisu đầy áy náy, trong lòng cười lạnh. Menfuisu, bây giờ người còn biết áy náy sao? Xem ra Asisu thật có ảnh hưởng với người.

Carol giọng lo lắng hỏi:

- Menfuisu, chàng có chuyện cần nói với ta sao?

Menfuisu cup mi mắt, giọng chút áy náy trả lời:

- Carol, ta ... ta ... có lẽ không thể thành hôn với nàng ...

Carol giả vờ bất ngờ, nước mắt lập tức lưng tròng, giọng run run:

- Chàng nói như vậy là tại sao chứ? Ta đã làm gì sai sao ...?

Giọt nước mắt trong suốt rơi xuống, Carol đè nén tiếng khóc của mình.

Menfuisu nhìn Carol như vậy thì càng áy náy, Chị đã từng yêu hắn như vậy thì hắn lại phụ lòng chị. Bây giờ lại cả Carol nữa ... Nhưng hắn đã nhận ra tình cảm của mình, Hắn không muốn tiếp tục cưới Carol, sẽ chỉ khiến nàng ấy đau khổ hơn và hắn cũng sẽ không hạnh phúc. Menfuisu dùng tay gạt nước mắt trên má Carol, nói:

- Ta xin lỗi, Carol. Là lỗi do ta.

Carol nhào vào lòng Menfuisu khóc nức nở. Menfuisu nhìn Carol khóc, không đành lòng tổn thương nàng ta. Đành cứng nhắc người để nàng ta ôm.

Nhược Thiên nhìn một màn này từ xa, bĩu môi. Nàng do đứng từ xa nên chỉ nhìn thấy mà không nghe thấy hai người đó nói gì.

Nàng không hiểu sao nghe một thị nữ nói hoa ngoài hoa viên nở rộ rồi nên một mình ra xem, ai ngờ nhìn thấy vụ này.

Đúng là kẻ bại hoại, nam chính bại hoại. Hôm qua còn quần quýt bên cạnh nàng, luôn miệng nói Là cha đưa bé. Bây giờ lại đứng đấy ôm ấp, dỗ dành Carol. Đúng là hào quang nữ chính mà. Khóc cũng khiến người khác xiêu lòng.

May là nàng không phải Asisu, nếu không đã tức thổ huyết mà cầm dao liễu mạng với Carol rồi. Chắc!

Nhược Thiên quay lưng bước đi

Carol khẽ nhếch mép cười. Còn Menfuisu chẳng hề hay biết.

+++++

Nhược Thiên lòng vòng trong hoa viên, nơi này cũng to thật. Nàng cứ nghĩ Ai Cập chỉ có cây xương rồng chứ. Ai nghĩ hoàng cung lại nhập hoa từ rất nhiều nơi tới như thế này. Rực rỡ vô cùng, nhưng lại chẳng có loại hoa nào hợp sở thích của nàng.

Nàng không thích những loài hoa quá rực rỡ, cao quý hay quá thơm. Nàng chỉ thích loài hoa bình thường nhưng không tầm thường, mảnh mai nhưng

cũng lại mạnh mẽ . Nhược Thiên mỉm cười , đôi lúc nàng thật kỳ cục .

Nàng vuốt vuốt bụng của nàng , nở nụ cười từ trái tim mình . Nàng sau này sẽ dạy dỗ con nàng thật tốt . Là con trai hay con gái thì nàng mong nó có cuộc sống hạnh phúc , yên bình , Không cần phải trở thành pharaon tài giỏi hay nữ hoàng cao quý .

Minuê vừa lúc bước đến , nhìn thấy nàng nụ cười ấm áp như vậy thì ngạc nhiên . Trong lòng hấn , nàng lúc nào cũng xa cách , chẳng lẽ đứa bé khiến nàng vui vẻ như vậy sao ?

Minuê nén chưa xót đang lan tràn trong trái tim mình , Cúi đầu cười nhạt .

Nhược Thiên cảm nhận được đôi mắt nhìn mình đầy ôn nhu thì tò mò . Ai cập ngoài còn có người dùng ánh mắt này nhìn nàng Asisu sao ?

Khi nàng nhìn thấy Minuê thì hấn đang cúi đầu . Nhưng không che dấu được nụ cười chưa xót , lông mi hấn thật dày , che khuất một phần ánh mắt . Bộ tóc ngắn xoắn nhẹ , có một vài phần đáng yêu lại không dám khinh nhờn .

Thân hình khá cân đối , vẻ nhanh nhẹn . Mặc giáp và đeo kiếm bên hông . Nàng suy nghĩ chút rồi lên tiếng thử :

- Minuê !

Hấn nghe nàng gọi tên mình thì giật mình . Ngẩng mặt lên nhìn nàng rồi rất nhanh quay mặt đi . Nhược Thiên khó hiểu , sao hấn vẻ buồn mang mác vậy chứ ? Hấn bước lên quỳ một chân dưới nàng , hành lễ .

Nhược Thiên nhìn chăm chăm vào mặt hấn . Hấn lại thủy chung cúi đầu hoặc nhìn hướng khác . Nàng đâu cho hấn đứng dậy , hấn liền tiếp tục quỳ .

Khoé miệng nàng nhếch lên một cách tà ác . Nàng muốn thử làm thế này lâu rồi , cơ mà chưa có cơ hội .

Nàng vẽ mặt cợt nhả , dùng ngón trỏ nâng cằm Minuê lên . Hấn thấy nàng có hành động kỳ quặc cũng không dám phản kháng . Mặt hấn đối diện với mặt nàng thì hấn hơi chút đỏ mặt , có chút rối loạn khó nhận ra .

Nhược Thiên nhìn kỹ khuôn mặt hấn , bởi vì có hơi đỏ mà khiến nàng thấy thú vị . Nam nhân này thực đáng yêu nha~ . Nàng giả tức giận , nhú mày :

- Cười !

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Minuê sững sờ , nàng bảo hấn cười ? Làm sao mà cười ? Mặt hấn cứng nhắc . Nhược Thiên càng trêu càng thấy vui vẻ , thấy hấn không hành động gì thì giọng ra lệnh , khí thế cao ngạo :

- Ta bảo ngươi cười !

Tay nàng vẫn nâng cằm Minuê khiến hấn không thể cúi đầu được nữa . Hấn thấy nàng tỏ vẻ tức giận thì lo lắng . Hấn đâu thể cãi lệnh nàng . Hấn nghĩ thế nào cũng giống ác bá trêu chọc thiếu nữ vậy ? Nhưng tại sao có cái gì không đúng .

Mặt Minuê cố gắng mới run rẩy nhếch được môi lên , nhìn còn khó coi hơn khóc nhiều . Nhược Thiên nén cười nhìn hấn . Nàng đành buông tay , quay lưng bước đi thật phũ phàng . Nhưng ai biết nàng đang ghen cười đến khổ sở .

Nhược Thiên bước đi khuất mới phá lên cười , nàng thực vui vẻ . Minuê khi nghe thấy tiếng cười của nàng mới chợt nhận ra , Hấn bị nữ hoàng trêu đùa ??? Mặt hấn xoát đỏ bừng , chạy vội đi .

+++++

Nàng trở về tắm cung thì khoé miệng vẫn nhếch lên rất vui vẻ .

Ari thấy nàng như vậy thì tò mò hỏi :

- Nữ Hoàng , người gặp chuyện gì vui sao ?

Ari bước đến chỗ nàng , tay bung đĩa hoa quả . Nàng lấy tay với quả nho , bỏ vào miệng rồi nói :

- Ta vừa chọc Minuê , hẳn thật đáng yêu .

Ari gật đầu , nhìn nàng hứng thú bưng bưng liền vui vẻ theo . Nhược Thiên sức ăn thật lớn , thoáng chút đã ăn xong đĩa hoa quả , lười biếng nghỉ ngơi . Gió nhẹ mang hương hoa sen , nhàn nhạt quanh quần mũi nàng .

+++++

Lúc này , Menfuisu mới trở về đại điện , lông mày mới dần ra . Thờ dài một hơi , Carol nói muốn hẳn hãy suy nghĩ kỹ , nàng ấy chờ hẳn .

Lúc này Minuê cúi đầu bước vào , mặt hẳn rất đỏ . Menfuisu ngạc nhiên , hỏi :

- Minuê mặt ngời sao vậy ?

Menfuisu nói làm hẳn nhớ lại khi nãy . Mặt càng thêm đỏ . Giọng giảm âm lượng , cung kính trả lời :

- Thần bị chút dị ứng !

Menfuisu nghe tới đây cũng không để ý nữa . Minuê liền tiếp tục đứng sau hẳn , làm nhiệm vụ thị vệ .

+++++

Ban đêm , khi những vì sao thức giấc . Ánh trăng xanh mờ nhạt soi bóng .

Nhược Thiên nằm mơ thấy cha mẹ nàng , hai người họ trở về không thấy nàng thì rất đau khổ . Họ tự trách bản thân không chăm sóc tốt nàng . Nhược Thiên trong mơ cũng xúc động , liên tục nói với họ . Nhưng họ không nghe thấy ...

Nàng tỉnh dậy , nước mắt tràn khóe mi . Nàng có lẽ do mang thai mà tâm trạng dễ thay đổi , Nàng thấy rất nhớ cha mẹ nàng . Tuy họ rất hay làm việc xa nhà , nhưng nàng biết . Họ rất yêu thương nàng .

Nàng đứng dậy , bước ra ngoài hành lang ngắm nhìn mặt trăng . Nàng tự hỏi , bầu trời sao kia chỉ làm nền cho mặt trăng thôi sao ???

Nàng đứng một lúc liền mệt mỏi , có gió hơi lạnh . Nàng định quay vào ngủ tiếp thì nhìn ánh vàng trong chỗ bóng tối kia .

Nàng không nhìn nhầm bởi vì ánh trăng hôm nay rất sáng , rõ ràng đó là màu tóc Carol . Nàng ta định làm gì ? Nàng không suy nghĩ gì liền nhẹ nhàng đi theo .

Nhưng nàng đi theo tới một ngõ cụt thì mất dấu , Chẳng còn bóng ai .

Nhược Thiên nhắm mi , thầm nghĩ rằng có gì không ổn . Nàng quay người , định chạy quay lại . Thì bị một ai đó bịt mồm , rất nhanh liền mất ý thức .

+++++

Nhược Thiên hôm sau tỉnh lại , người mệt mỏi . Nàng duỗi tay chân cho thoải mái rồi mới để ý tới nơi này ...

Đây là một căn phòng gỗ khá hoa lệ , màn trướng bằng loại vải lụa khá quý . Thêu lên những cánh hoa sống động .

Nhược Thiên giật mình . Hôm qua nàng không phải đi theo Carol sao ??? Nhưng sao nàng lại ở đây ?

Có tiếng sóng nước , nàng đang ở trên thuyền ??? Nhược Thiên đầu đầy câu hỏi , tuy đã đoán ra một số . Nàng thầm khinh bỉ bản thân mình thật ngốc . Rõ ràng mang thai còn đi theo dõi người ta . " đi trộm gà , chẳng được gà còn mất nắm gạo " .

Nàng xem tay chân Không bị trói , còn được đặt nằm rất thoải mái . Xem ra tên bắt cóc này đối xử với nàng không tệ . Căn phòng này có một cánh cửa , nàng bước lại gần cánh cửa . Nàng dùng tay đẩy cánh cửa ra , khi nàng nghĩ nó bị khóa thì nó lại mở .

Nàng bước ra ngoài , tò mò . Chẳng lẽ tên bắt cóc quên đóng cửa ?

Nhược Thiên bước đi , bỗng một tiếng nói vang lên , có chút quen thuộc :

- Asisu , người đang đi dạo sao ?

Nàng nhìn về phía giọng nói phát ra . Izumin ? Thảo nào giọng có chút quen quen . Nàng nhắm mi , hỏi :

- Izumin , người bắt cóc ta sao ?

Izumin nở nụ cười hiếm gặp , chính bản thân hẳn cũng chẳng biết trong nụ cười thường lạnh nhạt của hẳn đã có chút hơi ấm , hẳn bước tới gần nàng ,

giọng trêu chọc trả lời :

- Là người tự nhảy vào lưới của ta...

Ta định bắt cóc Carol để nàng trở thành vợ ta ... nhưng lại có một con mèo nhỏ tò mò đi theo . Ta liền dẫn nó theo , ta cũng còn nợ nó vàng nữa mà .

Izumin đánh chết cũng không nhận là do hắn cố thay đổi lộ trình , dù nàng đi theo . Có lẽ do hắn chờ nàng quá lâu , cũng không thấy nàng gây sóng gió gì ở Ai cập . Hắn lần đầu thấy một người kỳ lạ như nàng , chẳng phải nàng mang thai con của Menfuisu . Sẽ dùng đứa bé để ép Menfuisu cho nàng một danh phận sao ?

Nhưng nàng lại quá bình thản mà trôi qua từng ngày . Nàng không nóng vội nhưng hắn nóng vội . Hắn cảm thấy nàng rất khó nắm bắt . Đôi khi hắn lại chẳng nhận ra những suy nghĩ của hắn bị nàng thay đổi .

Nhược Thiên nghe hắn nói thì xấu hổ . Đang định há miệng ra cãi thì bụng vang lên một hồi âm thanh "sùng sục" . Nàng đỏ mặt , ngại ngùng nhìn Izumin, âm thanh lí nhí nói :

- Ta đói rồi ...

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Nhược Thiên rất đói bụng . Nhưng nàng còn nhớ mình là nữ hoàng , ăn thật từ tốn (ăn từ từ nhưng mà tốn) . Nàng không dám bỏ đói cục cưng của mình .

Izumin tựa lưng sập bên cạnh nàng , xem nàng dùng bữa . Nàng lúc này đã ăn xong , Nhưng nhắm nháp vài món hoa quả yêu thích .

Rốt cuộc hắn không nhịn được nữa mà hỏi :

- Ta hoài nghi người có thể ăn hết Hạ Ai cập .

Nhược Thiên dừng động tác . Quay sang nhìn Izumin , không chút xấu hổ nói :

- Ta sao lại ăn Hạ Ai cập chứ . Có ăn cũng là Thượng Ai cập .

Hạ Ai cập là do nàng để dành , sau này cho con nàng làm đồ cưới . Ăn hết sau này biết làm sao a .

Hắn nhìn xuống bụng nàng , 3 tháng chỉ thấy hơi nhô lên . Hắn thực khó hiểu , đứa bé nhỏ thế này mà nàng ta đã lo cho tương lai của nó rồi sao ? Nàng ta thực kì lạ .

Nàng thấy hắn nhìn bụng mình thì bất lấy tay hắn , đặt nhẹ lên bụng nàng . Hắn ngây người vì hành động này . Còn nàng chả thấy gì đặc biệt , nàng đơn giản cho hắn xem cục cưng của nàng :

- Thế nào , cục cưng của ta đó .

Izumin nhìn nàng , cảm nhận độ ấm ở tay . Ở đây có đứa bé ! Hắn trái tim có chút ấm áp . Hắn chưa từng thử hành động như vậy , nên cũng không dám mạnh tay , sợ làm đau đứa bé .

Hắn tò mò hỏi :

- nó sẽ đáng yêu sao ???

Nhưng Nhược Thiên suy nghĩ chút , mắt lóe qua tia tinh nghịch , giọng trêu chọc trả lời :

- tất nhiên , đáng yêu giống người a .

Izumin biết là nàng nói đùa , nhưng không nhịn được khoe miệng nhếch lên . Nét mặt hiện lên tia vui vẻ , ánh mắt có chút ấm áp . Nhược Thiên ngây ngẩn bởi nụ cười của hắn . Đây là lần đầu nàng nhìn thấy hắn cười , rất đẹp trai nha .

+++++

Menfuisu xem tấu chương tới gần sáng . Cảm thấy hơi mệt mỏi muốn nghỉ ngơi thì bỗng Minuê chạy vào , vẻ mặt lo lắng , quỳ xuống nói :

- pharaon , nữ hoàng và công nương Carol đã biến mất .

Menfuisunhiu mi . Chị và Carol biến mất ? tâm hấn nóng nảy , ra lệnh :

- Kêu tể tướng Imotep tới đây !!!

Minuê nghe lệnh rồi lui nhanh ra ngoài . Menfuisu dùng tay ấn huyết thái dương , lòng mảy nhíu chặt lại .

Chả lẽ lại do tên Izumin . Nhưng sao lại bắt cả chị chứ ? Đáng chết , nhờ hấn tôn thương đứa bé làm sao bây giờ ? Chị có hay không đang sợ hãi ???

Hấn rất sợ hãi Izumin vì trả thù trận chiến lần trước mà tra tấn Chị .

+++++

Sau khi Nhược Thiên mệt mỏi mà ngủ say , Izumin mới rời đi . Hấn bước tới căn phòng nhốt Carol .

Carol bị trói , ngồi dưới sàn gỗ . Hiển nhiên không được đãi ngộ tốt như Nhược Thiên . Nàng ta đã tỉnh , tóc vàng hơi rối loạn . Mắt xanh ngân ngấn nước , nàng ta nhìn Izumin đang đứng ở cửa .

Izumin tuy thấy Carol rất thông minh , nàng ta có thể tiên đoán tương lai . Nhưng nàng ta quá ngây thơ , chỉ có thể là con rối chính trị .

Để trở thành vợ hấn , vẫn chưa xứng . Sống trong hoàng tộc , một câu nói cũng có thể thay đổi cục diện . Mà hấn cần một người vợ đứng sau lưng hấn , hỗ trợ cho hấn và hơn cả , phải có năng lực bảo hộ hài tử của hấn trong những dơ bẩn hậu cung .

Còn Carol , quá yếu đuối . Nhưng nếu phụ hoàng không phải muốn hấn bắt nàng ta , hấn cũng không tốn công .

Izumin bước tới cạnh Carol , cõi dây trói tay . Giọng nhàn nhạt nói :

- Tốt nhất ngươi nên ngoan ngoãn .

Hấn không muốn tốn thời gian với nàng ta . Hấn gọi vài thị nữ đem đồ ăn rồi bước đi . Carol vẫn cúi đầu , thủy chung không nói gì .

Sao lại thay đổi ? Lần trước hấn thấy nàng còn có hứng thú . Bây giờ lại lạnh nhạt như vậy ? Ánh mắt nàng ta lóe qua hung quang .

+++++

Izumin đứng trên mạn thuyền , ánh mắt hấn nhìn về phía trước . Gió như cửa qua khuôn mặt như khiến hấn thanh tĩnh .

Ruka quỳ xuống hành lễ , nhìn hấn cung kính nói :

- hoàng tử , ta đã cho một nhóm giả trang chạy theo hướng sa mạc . Binh lính Ai cập đang truy đuổi theo .

Izumin không quay lại , Hắc nhàn nhạt "ừ" một tiếng . Lần trước giao đấu với quân đội Ai cập đã khiến hấn mất một tòa thành . Lần này hấn đã chuẩn bị tốt nghênh đón chúng .

Ruka nhìn hấn , không giấu nổi lo lắng mà hỏi :

- Hoàng tử , ta không hiểu . Sao chúng ta lại bắt cả nữ hoàng Asisu ?

Nàng ta là một con rắn độc , hết lần này đến lần khác mưu hại công nương Carol nhưng không thành . Nàng ta còn đang mang thai một đứa trẻ không rõ . Vậy rốt cuộc hoàng tử đem nàng ta về Hitaito làm gì chứ ?

Izumin nhìn ra điều hấn suy nghĩ . Hấn trong lòng cười lạnh . Bao nhiêu kẻ suy nghĩ như vậy ?

Nhưng hấn lại thấy nàng là một kẻ sâu vô cùng . Để giết Carol , sẽ như bóp chết một con kiến . Carol trốn thoát được sao ?

Vậy lý do gì khiến Carol Không chút lực phản kháng 3 ,4 lần trốn thoát ? Đơn giản là nàng không làm , nhưng tại sao nàng mặc kệ những mũi nhọn chỉ trích nàng ?

Nếu hấn không tận mắt nhìn thấy nàng , cảm nhận khí chất của nàng . Có phải hay không cũng ngu ngốc suy nghĩ giống những kẻ kia ?

Ruka cảm thấy không khí có chút kì lạ , hấn nói sai rồi sao ? Izumin lúc này lên tiếng , giọng không nghe ra hấn đang vui hay buồn :

- Ruka , nhớ kĩ . Ngươi chỉ có thể nghe lệnh , không thể suy đoán mệnh lệnh của ta . Không có lần sau

Ruka giật mình , lưng toát ra mồ hôi lạnh . Hấn đã quá phận rồi , có lẽ do hoàng tử coi trọng hấn khiến hấn quên mất bản thân mình . May mắn hoàng tử Không trách phạt .

- Thần đã sai , mong hoàng tử thứ tội .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Mặt trời đã lên cao , binh lính Ai cập đuổi theo nhóm người Hitaito ở xa mạc phía nam vẫn chưa có tin tức .

Menfuisu ngồi trên vương vị , nóng nảy nhìn tể tướng Imotep bên dưới . Hắn nén tức giận lên tiếng :

- Tể tướng Imotep , ta không hiểu . Hitaito muốn con gái nữ thần sông Nile thì tại sao lại còn bắt cả nữ hoàng Asisu chứ ?

Nếp nhăn trên trán Imotep lại càng thêm nhăn lại , tựa như đang suy nghĩ . Lão có thể hiểu mục đích Hitaito bắt con gái nữ thần sông Nile , nhưng còn nữ hoàng Asisu, chả lẽ chúng biết được tin nữ hoàng Asisu mang thai đứa bé của Pharaon ? Muốn bắt cóc nữ hoàng gây sức ép cho Ai cập ? Nếu là như vậy thì không thể manh động , tìm kiếm giải pháp hòa bình . Chiến tranh cướp lại người chỉ khiến mọi việc thêm tồi tệ , có thể khiến Hitaito tổn thương nữ hoàng và công nương Carol .

Hắn giọng bình tĩnh nói :

- Pharaon , chuyện này không thể động vũ khí . Chúng ta còn chưa biết bọn chúng sẽ làm gì .

Imotep cứ nghĩ rằng Menfuisu đang lo lắng cho Carol . Bởi tin tức hân từ hôn Carol vẫn chưa chính thức công bố . Còn đứa bé trong bụng Nhược Thiên thì họ vẫn ngầm hiểu là của Menfuisu . Lấy Carol làm hoàng phi vẫn có thể để Asisu làm thứ phi . Còn nếu như Hitaito làm khó Ai cập , sẽ trước hết bảo hộ Carol .

Menfuisu không biết điều mà Imotep suy nghĩ . Tay hắn nắm chặt , ánh mắt hiện lên tia lo lắng . Khi Carol bị bắt lần trước hắn chỉ tức giận , tức giận vì người của hắn bị cướp mất . Hắn khởi binh cũng chỉ vì hiếu thắng , muốn dạy cho Hitaito một bài học .

Nhưng bây giờ hắn lại lo lắng , lo lắng chị chịu đau khổ . Nếu lần trước hắn không hiếu thắng đánh Hitaito , có lẽ chị sẽ không gặp chuyện này . Lần đầu trong cuộc đời hắn thấy mình nông nổi , hiếu thắng một cách ngu ngốc . Không nghĩ tới hậu quả của những việc hắn đã làm .

+++++

Trái ngược với sự lo lắng của Menfuisu . Nhược Thiên đang thoải mái hưởng thụ , nàng nằm trên nệm lụa được đặt trên mạn thuyền . Sưởi những tia nắng chiều ấm áp và con gió nhẹ nhàng . Bên cạnh là Izumin đang câu cá .

Còn việc Izumin câu cá , thì xin kể lại :

- Izumin , người thấy con cá kia không . Chúng thật xinh đẹp .

Izumin theo hướng nàng chỉ tay nhìn thấy một đàn cá màu xanh , khá to , vây óng ánh phản chiếu ánh nắng . Chúng đang lượn lờ bên cạnh thuyền .

- Cũng đẹp , người chẳng lẽ muốn ăn chúng sao ?

Nhược Thiên nhìn đàn cá , ánh mắt phát sáng . Cá cỡ đại đều là tự nhiên , thịt chắc chắn sẽ ngon ngọt . Làm nàng nhớ món cá nướng mà cha mẹ đã làm trong chuyến dã ngoại hồi 5 tuổi . Sau đó nàng rất muốn nếm lại , nhưng rất tiếc . Họ đều làm xa , không có thời gian .

Nàng giọng tiếc nuối :

- Izumin , người nên bắt chúng . Chúng sẽ hạnh phúc khi chết dưới tay người đẹp như người .

Izumin mặt đầy hắc tuyến , sao lại có lý do phi lý , vô cùng phi lý như vậy chứ . Hắn định mở miệng ra lệnh binh lính đi bắt thì Nhược Thiên lên tiếng , ánh mắt tò mò :

- Chắc người đẹp như người tự nướng cá thì ngon lắm nhỉ .

Nhược Thiên trong lòng vui vẻ , quên mất nỗi buồn lúc nãy . Đùa chứ , đây là nàng trả thù . Ai kêu hắn đưa nàng đi mà không đưa cả Ari đi . Ari nấu ăn

rất ngon , rất hợp khẩu vị của nàng . Bây giờ trên thuyền cũng chỉ có vài món nàng tạm ăn được , nhờ sau này con nàng bị kém phát triển thì sao ?

Izumin nén tức giận , hấn sai rồi . Hấn vô cùng sai , nàng ta không chỉ tham tiền còn thù lâu nữa . Hấn cứ thử từ chối xem , lần sau nàng ta sẽ khiến người thê thảm hơn .

Đó là lý do tại sao hoàng tử Izumin ngồi câu cá .

Nhược Thiên chăm chăm nhìn hấn , nàng thật vô cùng cảm thán . Bộ truyện Nữ Hoàng Ai cập này đúng là tập hợp của nữ nam , nữ nữ mà .

Carol thì như một bông hoa rực rỡ , thánh thiện , luôn thu hút sự chú ý của kẻ khác .

Menfuisu thiên về mạnh mẽ , mang theo màu da mật ong người Ai cập . Asisu thì lại Là bông hoa quyến rũ , kèm theo cái chết ngọt ngào .

Izumin lại luôn trầm tĩnh , thâm sâu , nghiêng về lạnh lùng .

Còn nhân vật nhỏ Minuê , lại chút ngây ngô , đáng yêu .

Không biết những nhân vật khác thì sao nhỉ ? Không biết nàng có thể gặp họ không , theo nhánh thay đổi này thì thực khó để suy đoán .

Nàng đang cảm thán tác giả bộ truyện thì có một binh lính Hitaito bước vào , quỳ xuống hành lễ . Giọng cung kính báo :

- Hoàng tử , Công nương Carol muốn ra khỏi căn phòng .

Nhược Thiên lúc này mới nhớ ra còn có Carol , thảo nào nàng nghĩ mãi không ra bản thân đã quên chuyện gì .

Đúng rồi , Izumin không phải bắt nàng ta về làm hoàng phi Hitaito sao . Chắc ! Đúng là hào quang nữ chính .

Izumin nhú mày , vì hấn đang quay lưng lại nàng nên nàng không nhìn thấy biểu cảm của hấn . Giọng không nghe vui ra buồn :

- Không cần , để nàng ta ở đây .

Nhược Thiên nghe hấn nói vậy thì mỉm cười , nhưng chẳng vui về gì . Hấn không cho Carol xuất hiện gần nàng . Là sợ nàng gây khó dễ cho Carol sao ? Sao nàng quên mất hấn rất yêu Carol nhỉ . Giọng nàng trào phúng nói :

- Izumin , người sợ ta nhân lúc người không đề ý mà đẩy nàng ta xuống sông sao ?

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Izumin nghe nàng nói vậy thì mờ mịt khó hiểu , sao hấn phải lo lắng nàng ta sẽ đẩy Carol chứ ??? Có lo lắng cũng là Menfuisu lo lắng .

Nhược Thiên không vui , trong lòng nàng có gì đó khó chịu , nàng cứ nghĩ nàng và hấn là bạn bè . Ai ngờ hấn còn đề phòng nàng như vậy chứ .

Nàng đứng dậy , bước vào trong khoang thuyền , trở về phòng .

Izumin ngồi đó tự hỏi , Nàng ta rốt cuộc còn ăn cá không nhỉ ???

+++++

Nhược Thiên nằm trên giường , nghe tiếng nước nhẹ nhàng , thoải mái hơn , nàng không khỏi suy nghĩ về Izumin .

Nàng là một linh hồn nhập vào thân xác Asisu , nàng biết trước mọi chuyện sẽ diễn tiếp như thế nào . Sẽ có thể thay đổi số phận Asisu .

Nhưng còn Izumin ? Hấn cũng chỉ là nhân vật phụ giống nàng , sẽ yêu Carol , bất chấp tính mạng của mình vì Carol . Nhưng lại không nhận được một cái liếc mắt từ Carol .

Nàng không thay đổi được tình yêu của hấn dành cho Carol .

Nhược Tâm trong tâm trạng có chút hơi mất mát khó nhận ra .

Nàng xoa nhẹ bụng mình . Cảm nhận sự ấm áp từ sinh linh trong bụng .

Nàng đang mải suy nghĩ thì có tiếng gõ cửa " cộc cộc " . Izumin bên ngoài lên tiếng :

- Cá đã nướng xong !

Nàng mở cửa bước ra , nhưng trong ánh mắt nhìn về phía Izumin có chút tạo khoảng cách .

Izumin không hiểu tại sao nàng lại bỗng chột thay đổi . Ánh mắt tối đi , là tại Carol sao ???

+++++

Carol ngồi trong khoang thuyền nhằm chán , Izumin từ hôm đó đến gặp nàng liền không trở lại . Tuy không bạc đãi nàng , Nhưng cũng không cho phép nàng rời căn phòng này một bước .

Nàng vừa nghe bọn thị nữ nói chuyện , nếu như nàng không nghe nhầm , Asisu cũng là bị bắt theo nàng đi .

Hừ ! Đúng là ông trời tạo cơ hội cho nàng . Nàng sẽ khiến cho Asisu không thể trở về Ai cập .

Carol cầm trong tay bông hoa sen , trong tim nàng có một mảnh ấm áp . Đã có một người từng tặng cho nàng đóa hoa sen , đã có một người đối xử chân thành với nàng , lần đầu tiên có người cười chân thành với nàng , không chút giả tạo . Không phải vì nàng là con gái ti phú Mi hay nàng là Con gái nữ thần sông Nile .

Sechi ! Hắn có nụ cười thật chân thành . Nụ cười đó làm nàng nhận ra bản thân nàng dơ bẩn bao nhiêu . Nhưng ... cuộc sống của nàng . Không cho phép nàng thánh thiện .

Ngày nàng chấp nhận trở thành hoàng phi của Menfuisu , nàng đã để cảm giác ấm áp đó vào một góc trong trái tim . Nàng hiểu ... cuộc sống của nàng và hắn là hai con đường khác nhau . Chỉ có thể chúc cho hắn một cuộc sống bình thản , giữ mãi nụ cười chân thành đó .

+++++

Sau vài ngày lành đềm , cuối cùng cũng đã đến kinh thành của Hitaito .

Khi bước xuống bến thuyền , Nhược Thiên lần đầu nhìn thấy Carol sau vài ngày .

Carol có vẻ hơi mệt mỏi còn Nhược Thiên tinh thần rất phấn khích , như đứa trẻ được dẫn đi chơi vậy . Tất nhiên , người được mời và người bị bắt đi đãi ngộ khác hẳn nhau .

Carol ánh mắt hơi liếc qua Nhược Thiên . Thấy nàng vui vẻ như vậy thì cười nhạt .

Xem ra Izumin đối với người thật đặc biệt . Người nên hưởng thụ nó đi ! Asisu .

Izumin đi bên cạnh Nhược Thiên , còn Carol bị lính dẫn đi sau lưng nàng .

Hoàng đế Hitaito mặc trang phục hoa lệ bước đến , phía sau là hoàng hậu Hitaito - mẫu thân Izumin . Bà ta tuy đã có tuổi nhưng nhan sắc vẫn được bảo dưỡng tốt lắm , vẻ mặt lo lắng nhìn về phía Izumin . Có vẻ rất nhiều điều muốn nói với Izumin , nhưng lại nhìn thấy nàng nên đành nhịn lại .

Và còn có một cô gái đứng bên cạnh hoàng hậu Hitaito , ban đầu nàng tưởng thị nữ nhưng không phải . Nhìn kĩ lại mới thấy trang phục của nàng ta làm từ lụa quý giá . Mái tóc xoắn màu nâu có vài sợi rũ xuống . Có chút đáng yêu , nàng ta nhìn về phía Izumin thì có chút ngượng ngùng .

Hoàng đế Hitaito từ lúc bước đến thì ánh mắt đã chú ý Nhược Thiên .

Tuy đã thấy qua nhiều mỹ nhân , nhưng nữ nhân này thật khác biệt . Ngoài khuôn mặt tinh xảo và đường cong rõ nét mê hoặc ẩn dưới lớp váy lụa , khí chất cao ngạo của hoàng tộc từ trong xương tủy . Hơi thờ ơ hoặc kết hợp với đôi mắt đen sâu thẳm . Thật sự khiến nam nhân lạc lối mà .

Hắn đã làm hoàng đế rất nhiều năm , tuy háo sắc nhưng hắn vẫn còn rất tinh táo . Nữ nhân này thân phận không tầm thường . Hoàng đế Hitaito lộ ra vẻ háo sắc , miệng cười hề hề , muốn đưa tay kéo lấy Nhược Thiên vào lòng , nói :

- ây ! Mỹ nhân này là ai ???

Nhược Thiên nhún mày , lão già này háo sắc giống y trong nguyên tác . Nàng đã từng học võ , thân thủ cũng rất nhanh , nghiêng nhẹ người tránh được cái tay béo đang hướng tới mình . Ánh mắt lạnh lẽo , cao ngạo nhìn qua hoàng đế Hitaito , nhưng rất nhanh liền thu lại . Đây không phải Ai cập , nàng cũng không nên gây chuyện .

Nhưng ánh mắt trong phút chốc kia của nàng vừa rồi đã bị Izumin thu vào mắt . Hắn trong tâm cũng hơi sững sốt , hắn chỉ gặp qua nàng cười nói . Chưa nhìn thấy ánh mắt đó của nàng bao giờ , uy nghiêm , cao quý của một nữ hoàng khiến người ta áp lực sinh ra sợ hãi nàng . Đó là điều mà một nô lệ như Carol mãi không thể có .

Izumin trong lòng vui vẻ , nắm lấy bàn tay Nhược Thiên lên tiếng :

- Phụ vương , đây chính là nữ hoàng Asisu Ai cập . Ta là mời nàng tới Hitaito .

Hoàng đế Hitaito "à" một tiếng rồi vuốt vuốt bộ râu , cười xòa nói :

- Thật không biết là nữ hoàng Asisu . Thất lễ rồi .

Izumin nói vài câu với hoàng đế Hitaito rồi dẫn nàng rời đi . Nhưng bàn tay vẫn nắm tay Nhược Thiên . Nàng vốn đang xem cung điện Hitaito nên cũng chẳng để ý .

Người thiếu nữ kia thấy Izumin không nhìn mình thì sắc mặt tối lại . Trong lòng suy nghĩ gì đã biểu lộ hết ra bên ngoài .

Carol ánh mắt lộ ra vui vẻ .

Carol tuy lần thứ hai gặp nàng ta . Mira , nàng ta là một kẻ đơn giản . Ngay cả suy nghĩ của mình cũng không giấu được .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Nhược Thiên nằm trên giường xoay đi xoay lại . nàng mặc chứng lạ không gian rồi , mắt nàng cứ nhìn đỉnh trướng không cảm giác tí gì buồn ngủ .

Hitaito khác với Ai cập . Ban đêm gió mạnh hơn , se lạnh . Mang theo mùi hương của biển , còn Ai cập mang theo mùi hương hoa sen với chút cát bụi .

Chắc nàng nhớ Ai cập đi .

Cục cung của nàng vừa tròn 3 tháng , bụng đã hơi lộ ra . Cục cung có lẽ đã ổn định rồi , mai nàng kêu vài y quan tới kiểm tra định kỳ vậy .

Nhược Thiên mơ màng mà ngủ thiếp đi .

Sáng hôm sau , Nhược Thiên lười biếng mở mắt . Giọng hơi khàn lên tiếng :

- Ana !

Ana là một nô lệ người Ai cập . Được Izumin sắp xếp hầu hạ nàng . Ban đầu có hơi sợ hãi bởi thân phận nàng vô cùng cao quý , nhưng bây giờ đã vui vẻ kể chút chuyện về Hitaito cho nàng . Ví dụ như hoàng đế Hitaito sủng ái phi tần nào , hay tục lệ nhỏ của Hitaito .

Ana cũng nói về Mira , là cô gái đứng phía sau Hoàng hậu Hitaito . Nàng ta là con gái tể tướng , từ nhỏ đã thích Izumin . Nhưng Izumin lại rất lạnh nhạt .

Một lúc sau , y quan người Hitaito đã tới . Nhược Thiên nằm trên nệm sập , chia tay cho y quan bắt mạch .

Hắn chỉ tầm trung niên nhưng lại có vẻ giàu kinh nghiệm .

Y quan bắt mạch xong thì bước ra xa nàng vài bước , cung kính nói :

- Nữ Hoàng yên tâm , thai nhi đã ổn định . Chỉ cần tầm bổ thì khoảng 6 tháng sau sẽ an toàn ra đời .

Nhược Thiên gật đầu , môi nàng nhếch lên vui vẻ . Để cho Ana tiễn y quan ra ngoài .

Izumin nghe nàng gọi y quan mà có chút lo lắng , nàng xảy ra chuyện sao ? Hắn làm việc chẳng an tâm nổi nên muốn tới xem nàng .

Khi hắn tới thì Nhược Thiên lười biếng nằm đó , một tay đặt lên bụng , ánh mắt tràn ngập ôn nhu . Có lẽ đó là thiên tính của người làm mẹ đi .

Nhược Thiên nghe thấy tiếng bước chân thì ngẩng đầu lên nhìn . Izumin khuôn mặt vẫn bình thản , chẳng lộ ra chút cảm xúc . Nàng tò mò hỏi hắn :

- Izumin , chuyện gì sao ? Sao người tới đây ?

- Ta đi ngang qua nơi này , tiện đường xem người .

Nhược Thiên nghe hần thân nhiên nói vậy cũng đành " ừm " một tiếng . Lý do đầy sơ hở vậy nhưng nhìn mặt hần lại chẳng nhìn ra chút biểu cảm nào . Hần che giấu quá tốt , khiến cho nàng không biết đâu mới là cảm xúc thật của hần .

Nhược Thiên đánh giá hần , hần không thua Menfuisu bất kỳ điểm gì . Chỉ khác một kẻ là lừa một kẻ là băng . Vậy nếu Carol xuyên đến Hitaito thì chắc hẳn Izumin là nam chính rồi . Còn Menfuisu lại bán mạng đuổi theo Carol đi .

Izumin ngồi xuống chiếc ghế đặt bên cạnh nàng , nhìn những bồn hoa rực rỡ .

Hần có chút lạc suy nghĩ , nghĩ tới một căn nhà nhỏ , có 3 người , cuộc sống chỉ bình an mà trôi qua . Sẽ ấm áp , vui vẻ .

Nhưng đáng tiếc , họ lớn lên trong một cung điện to lớn mà lạnh lẽo , hần là hoàng tử gánh trên mình Hitaito . Còn nàng là nữ hoàng gánh trên mình Hạ Ai cập .

Và hoàng tộc không có cuộc sống bình an trôi qua . Hần biết phụ hoàng của hần là một kẻ háo sắc . Mẫu hậu đã nhắm lên xác bao nhiêu người mới tới được hiện tại .

Đôi khi hần tự hỏi , sinh ra trong hoàng tộc có thật sự là may mắn ?

Ánh mắt hần xa xăm suy nghĩ , khóe môi vẫn hơi nhếch lên như một thói quen . Mái tóc nâu được buộc gọn sau lưng mang theo chút mùi thơm của hương liệu .

+++++

Tại một khu cung điện heo lánh , ít kẻ lui đến .

Y quan đã bắt mạch cho Nhược Thiên lúc này lại lén lút tới đây .

Mira nhìn thấy y quan thì nóng nảy , hỏi :

- Chuyện nữ hoàng Asisu mang thai có phải thật hay không ?

Y quan " gật đầu " trả lời :

- Là thật , ta đã bắt mạch cho nữ hoàng . Khoảng tầm 3 tháng tròn rồi .

Mira suy nghĩ gì đó rồi lo lắng .

3 tháng ? Đó chính là thời điểm hoàng tử Izumin rời Hitaito tới Ai cập tìm công chúa Mitamun ???

Không thể có chuyện vô tình trùng hợp . Nếu là trùng hợp thì hoàng tử đưa nữ hoàng Asisu về Hitaito làm gì chứ .

Hay là đứa bé nữ hoàng Asisu đang mang thai là của hoàng tử Izumin ??? Hoàng tử đã biết nên muốn thành hôn với nữ hoàng Asisu ???

Mira suy nghĩ chỉ có thể như vậy mới hợp lý . Lần trước hoàng tử trở về thì đem theo Con gái nữ thần sông Nile - Carol , rõ ràng còn tỏ ra vô cùng hứng thú với nàng ta . Còn muốn lấy nàng ta , Nhưng bây giờ lại lạnh nhạt .

Carol ! Đúng rồi . Nàng ta ở Ai cập chắc chắn sẽ biết gì đó . Nàng cần tìm cách gặp nàng ta .

Mira sợ hãi rồi đi . Nàng không thể để hoàng tử kết hôn với nữ hoàng Asisu được . Nàng đã thầm lặng yêu hoàng tử bao nhiêu năm qua . Không thể dễ dàng buông bỏ như thế .

+++++

Carol được nhốt trong một căn phòng kín , cửa sổ được đặt những thanh đồng để phòng nàng có ý định trốn đi . Cửa lớn thì đóng kín , có binh lính canh giữ .

Nàng ta đang nằm trên giường thì có tiếng mở cửa , một thị nữ bê thức ăn đi vào .

Carol nhú mi , nàng rõ ràng đã dùng bữa rồi . Đây không phải thị nữ , Carol có chút đề phòng .

Nhưng thị nữ kia bỗng lên tiếng :

- Công nương Carol , là ta . Mira

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Carol trong lòng cười lạnh , mới vài ngày đã không nhìn được mà tìm tới nàng rồi .

Mira lúc này cúi bỏ khăn che mặt , bước tới gần Carol . Ánh mắt không che dấu được lo lắng . Nôn nóng hỏi :

- Công nương Carol , người ở Ai cập chắc hẳn biết nữ hoàng Asisu mang thai ???

Carol vẻ khó hiểu nhìn Mira , hỏi ngược lại :

- Phải , nhưng tại sao người lại hỏi ta chuyện đó .

Mira nắm lấy tay Carol , giọng chút run rẩy nói :

- Vậy nữ hoàng Asisu mang thai là đứa bé của ai ?

Carol lắc đầu , cuối đáy mắt hiện ra trào phúng .

- Ta không biết . Nhưng ...

Mira chăm chú lắng nghe Carol , tìm nàng ta cầu mong điều nàng ta nghĩ không phải sự thật . Lúc này Carol lên tiếng nói tiếp :

- Nhưng ... ta thấy hoàng tử Izumin đối xử rất ôn nhu với nữ hoàng Asisu . Người có lẽ không biết , hoàng tử Izumin khi biết tin nữ hoàng mang thai liền vội vàng đưa nữ hoàng trở về Hitaito .

Mira ánh mắt chưa xốt , Carol lo lắng hỏi nàng ta " người sao vậy " nhưng Mira chẳng nghe thấy . Trong đầu nàng ta chỉ nghe được rằng " đứa bé nữ hoàng Asisu đang mang trong bụng là của Hoàng tử Izumin "

Mira lao ra ngoài rồi đi , chính vì vội vàng rồi đi như vậy nên không nhìn thấy nụ cười trào phúng đã thay thế khuôn mặt ngây thơ của Carol .

+++++

Cung điện Thượng Ai cập .

Menfuisu đang đứng ở hành lang . Hắn nhìn xuống dòng sông Nile hiền hòa , Nhưng khác với tâm trạng hắn bây giờ , lòng hắn vô cùng hỗn loạn .

Mấy ngày nay hắn chưa nhận được chút tin tức gì của chị . Nỗi lo luôn tràn ngập trong từng giấc ngủ của hắn .

Menfuisu thở dài một hơi , rồi lên tiếng :

- Minuê !

Minuê đứng phía xa , nghe hắn gọi tên mình thì bước tới . " vâng " một tiếng , Menfuisu nói tiếp :

- Nói với tể tướng Imotep , gửi thư tới Hitaito . Ta sẽ đích thân tới đó .

Minuê hành lễ rồi rời đi . Menfuisu nắm chặt bàn tay . Kiên định suy nghĩ .

Chị ! Đợi ta .

+++++

Nhược Thiên dùng xong điểm tâm thì muốn đi dạo một chút .

Nàng mặc chiếc váy trắng thêu lên những chữ tượng hình đơn giản mà sống động . Chiếc vòng cổ đá mã não đen tôn lên da thịt trắng mịn , non mềm . Thân thể căng mọng càng thêm đầy đặn . Những bông hoa bên cạnh kém phần rực rỡ khi ở cạnh nàng .

Ana đứng nhìn ngắm người , nữ thần . Trong mắt nàng ta chỉ có thể dùng từ nữ thần để miêu tả vẻ đẹp của nữ hoàng Asisu .

Nhược Thiên nhìn Ana ngắm người mà buồn cười , nàng vẫn biết bản thân mình đẹp . Nhưng để cho nữ nhân khác dùng ánh mắt sùng bái nhìn mình thì vẫn có chút ngượng ngùng a~

Nàng nhìn Izumin từ xa đi tới , mỉm cười . Lên tiếng :

- Izumin , người tới vừa kịp lúc . Ta có chuyện muốn nói với người .

Izumin bước tới gần nàng , nhìn đôi mắt đen sáng như bảo thạch của nàng , giọng trầm thấp lên tiếng :

- Chuyện gì sao ?!

Nhược Thiên đặt tay lên bụng như một thói quen . Ana đã tự động lui ra ngoài , nàng nói tiếp :

- Người nói muốn thành hôn với Carol , tại sao ta không thấy người chuẩn bị vậy ?!

Đây là điều sáng nay nàng bất chợt nhớ tới . Nàng đến đây đã nửa tháng với tư cách khách mời . Và nàng cũng không có ý định tham gia vào cuộc tranh đấu giữa Menfuisu và Izumin . Nàng muốn nhanh chóng trở về Hạ Ai Cập bình an sinh cực cung .

Izumin trong tâm trầm xuống , có chút tức giận . Nàng nhanh vậy đã ném hấn cho Carol . Rồi trở về với Menfuisu ???

Hừ ! Thất vọng cho nàng rồi . Hấn chẳng có ý định lấy một nữ nhân như Carol . Hấn cũng không có ý định cho nàng trở về bên Menfuisu .

Khuôn mặt hấn chẳng biểu lộ chút cảm xúc nhưng ánh mắt lại hiện ôn nhu hiếm có , hấn ôm nàng vào lòng . Đặt tay nhẹ nhàng lên bụng nàng , hai người tư thế ấm muội .

Nhẹ giọng nói :

- Asisu , người là đang muốn trở về với Menfuisu sao ?!

Nhược Thiên nhú mi , muốn đẩy hấn ra nhưng hấn vẫn chẳng xê dịch chút xíu nào .

Nàng mặt hơi hồng hồng , đang định phản bác lời hấn thì ...

Hấn bỗng nhiên áp môi hấn lên môi nàng , đây có lẽ là hành động nồng nỏ nhất từ trước tới nay của hấn , hấn cũng chẳng quan tâm nàng sẽ chán ghét hấn .

Nhược Thiên cảm nhận cảm giác ấm áp , ướt át trên môi nàng . Đầu óc nàng chẳng nghĩ được gì . Đây là nụ hôn đầu của cả hai kiếp của nàng .

Izumin nhẹ nhàng mút đôi môi của nàng , hương vị thanh thuần , ngọt ngào khiến hấn hôn muốn thêm nữa . Hấn trêu chọc chiếc lưỡi của nàng , đầy ôn nhu cần lên , nàng bị hấn hôn đến quên cả thở , cánh tay của hấn xiết chặt nàng trong lòng .

Tim nàng đập nhộn nhạo , khuôn mặt hồng rực . Đôi môi bị hấn hôn đến sưng đỏ mà cong lên thêm phần ma mị . Miệng nàng thoát ra những tiếng " um " xấu hổ khiến tâm Izumin càng thêm ngứa ngáy

Khi Izumin cảm nhận thân thể hấn đang phản ứng thì mới buông nàng ra , nếu tiếp tục hấn nghĩ bản thân hấn sẽ không dừng được lại .

Nàng lúc này mới có thể hít thở , thân thể mềm mại tựa vào ngực hấn .

Hai người lúc này chìm đắm vào cảm xúc riêng của mình . Không biết rằng một đôi mắt thù hận đang nhìn họ .

Mira nắm chặt tay , móng tay cơ hồ đâm vào lòng bàn tay đến chảy máu . Nàng ta muốn tìm hoàng tử Izumin hỏi sự thật , nhưng đây là điều nàng ta thấy , còn gì để hỏi nữa sao ??? . Trái tim nàng ta đau đớn , đôi mắt đang bị thù hận che mờ.

Mira lúc này chỉ muốn GIẾT ASISU , GIẾT ĐÚA BÉ TRONG BỤNG NÀNG .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Nhược Thiên nằm trên giường , vò đầu bứt tai . Sau hôm có nụ hôn bất ngờ với Izumin thì nàng chỉ trốn trong tấm điện . Nàng thật sự chẳng biết đối mặt với hấn như thế nào .

Nàng càng suy nghĩ càng khó hiểu . Chẳng lẽ do nàng tạo hiệu ứng burom burom nên mọi chuyện đều thay đổi ??? Đầu tiên là Menfuisu , bây giờ là Izumin . Rồi còn Carol nữa .

Nàng cảm thấy Carol không giống với nguyên tác , nhưng khác chỗ nào nàng cũng không biết nữa .

Nhược Thiên thở dài một hơi , nàng suy nghĩ nhiều quá rồi . Sống ở thế kỉ 21 mà một nụ hôn có thể khiến nàng phiền muộn thế này sao ???

Hừ ! Mất mặt quá đi .

" cộc cộc " tiếng gõ cửa vang lên , Nhược Thiên ngồi dậy . Chính chu lại tư thế , nhẹ giọng nói :

- Vào đi !!

Mở cửa ra là một thị nữ tầm 15 tuổi , trên tay bê món bánh hoa sen thơm ngát , đây là món nàng thích nhất . Vừa hay , nàng đang đói bụng .

Bánh hoa sen bên ngoài được lớp một lớp bột mì , bên trong là nhân hạt sen . Cũng không có gì đặc biệt , cách làm cũng vô cùng đơn giản , chỉ là khi hấp bánh , đầu bếp sẽ đặt vài bông hoa sen vào trong nồi . Khiến cho chiếc bánh có mùi thơm thanh thuần của hoa sen , vị ngọt bùi của hạt sen .

Nhược Thiên nhìn thị nữ kia rồi hỏi:

- Ana đâu ???

Bình thường là Ana đem điểm tâm cho nàng , sao từ trưa nay đã không thấy ???

Thị nữ kia cúi đầu , giọng cung kính trả lời :

- Dạ thưa nữ hoàng , đại thị nữ Ana bị bệnh . Nô tỳ là đến thay .

Nàng cũng không để ý , gạt đầu . Cho thị nữ để bánh bên cạnh nàng rồi lui ra .

Chiếc bánh hôm nay thơm quá a~ Nhược Thiên cầm chiếc bánh bỏ vào miệng , nở nụ cười hạnh phúc .

Cuộc sống cứ như vậy thì thật giống kiếp trước , lười biếng ngủ đến trưa rồi đôi khi nào thì ăn khi đó . Không cần lo lắng , sợ hãi gì cả .

Nàng bỏ chiếc bánh thứ hai vào miệng thì cảm thấy có gì đó quen quen . Là điều gì nhỉ ???

Nhược Thiên híp mắt suy nghĩ ,

Quen thuộc ư ? Ừm... ừm ...

Nàng bỗng giật mình , cảnh này quá quen thuộc rồi còn gì . Hạ độc ! Trong truyện cung đấu thì chương nào chả có .

Nàng không biết tại sao mình lại có linh cảm như vậy . Nhưng người hầu bị thay thế , chiếc bánh mùi hương đậm hơn thường lệ , rõ ràng như dùng để che dấu mùi thuốc độc .

Nàng bật dậy , dùng tay móc họng . Nàng không chắc điều nàng suy nghĩ là thật . Nhưng nàng không bao giờ đem cục cung của nàng ra liều dù chỉ một lần .

Nàng khiến cho miếng bánh từ trong cổ họng mà nôn ra , cổ họng nàng vô cùng đau rát , khi xác định miếng bánh đã ra hết bên ngoài nàng mới yên tâm .

Miếng bánh nàng nôn ra tầm một phút sau thì từ từ hóa đen . Nhược Thiên lạnh người , thật sự có độc .

Nàng nở nụ cười chua xót , là ai có thể ác độc như thế chứ ??? Là ngấm tóit nàng hay cục cung của nàng ?!

Nhược Thiên tay đặt lên bụng , thật may mắn , suýt chút nữa nàng đã mất đi cục cung rồi .

Ánh mắt nàng dần lạnh hơn , " lão hồ không phát uy người liên tưởng mèo bệnh sao ?" Cho dù mục đích lần này của người là gì , ta nhất định sẽ không tha cho người . Dám hại nàng và cục cung , người nên nhận lấy hậu quả .

Nàng cầm đĩa bánh đập mạnh xuống đất thể hiện sự tức giận của nàng . Cả người nàng thoát ra khí chất vương giả cao ngạo . Khiến cho vạn vật xung quanh e sợ .

+++++

Izunin ngồi trên ngựa , hần nhận được tin báo của nàng . Nàng chưa bao giờ chủ động gửi tin tới cho hần . Vậy chắc chắn là đã xảy ra chuyện hệ trọng .

Hần trong lòng dự cảm không lành , lo lắng , sợ hãi tràn vào trái tim hần , Hần sợ rằng nàng xảy ra chuyện . Tại sao hần lại như vậy chứ ?

Khi hần chạy tới tầm cung của nàng thì căn phòng khá hỗn độn . Chiếc đĩa bánh hoa sen bị nàng đập vẫn còn nguyên dưới đất . Nhưng vài chiếc bánh đã xuất hiện màu đen của độc tố .

Izumin đang định gọi người thì thấy nàng . Nàng ngồi chiếc ghế ngọc được đặt phía trên , hần ngước mắt lên nhìn nàng .

Hắn giống như sừng sò , kia là nàng ???

Nhược Thiên mặc chiếc váy lụa màu đen trái ngược với làn da trắng ngần . Lộ ra rãnh tuyết trắng đầy đặn , phập phồng theo hơi thở . Chiếc váy xẻ dọc từ đùi xuống .

Mái tóc ngắn của nàng đội một chiếc vương miện hình rắn hổ mang bằng vàng , họa tiết vô cùng tinh xảo . Trong miệng con rắn còn ngậm một viên đá quý màu đen . Cổ chân nhỏ nhắn nàng cũng cuốn chiếc vòng chân hình rắn sống động .

Ánh mắt của nàng sâu thẳm , tựa như không bao giờ thấy đáy . Hắn luôn tự tin rằng nắm rõ kẻ khác , nhưng bây giờ hắn lại không thể đoán được suy nghĩ của nàng .

Hắn cảm thấy nàng như vậy thật xa lạ , một nữ hoàng lạnh lùng và uy nghiêm , rõ ràng đây mới là nàng , nữ hoàng Ai cập .

Nàng nhìn thẳng vào đôi mắt hắn , giọng không nghe ra vui hay buồn :

- hoàng tử Izumin , đồ ăn của ta có độc .

Izumin nhú mày , nhìn vào đĩa bánh hoa sen dưới đất . Tâm hắn lạnh đi , Nàng ở cung điện của hắn bị hạ độc ? Có kẻ dưới mắt hắn mà dám ra tay giết nàng ?

Lúc này hắn bước gần tới chỗ nàng , dùng tay hắn đặt nhẹ lên bụng nàng . Giọng đầy áy náy :

- Cho ta 3 ngày , ta nhất định sẽ khiến chúng trả giá .

Nhược Thiên nhìn thẳng vào đôi mắt nâu của hắn , đầy sự khiên định . Nàng nhẹ gật đầu .

- Được

Nàng tin tưởng hắn !

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

Tối hôm đó , Izumin ngồi thất thần trên nhuyễn sạp . Hắn tựa như đang suy nghĩ gì đó , bỗng Ruka từ bên ngoài bước vào . Quý xuống hành lễ với Izumin rồi lên tiếng :

- Hoàng tử , tìm thấy xác thị nữ Ana tại bỏ hoang cung điện .

Izumin nhìn về phía Ruka , cười khẩy , bọn chúng không để hắn vào mắt sao ??? Dám ngang nhiên giết người ?... Vậy thì đừng trách hắn . Ánh mắt hắn lóe ra tia tàn nhẫn , ra lệnh :

- Gọi Rolis trở về , ta muốn huyết tẩy cung điện dơ bẩn này .

Hắn đã hứa với nàng trong 3 ngày tìm ra thủ phạm , vậy nên cho dù bất luận kẻ nào hắn cũng phải lôi ra . Hắn không thể để nàng thất vọng .

Ruka cảm nhận bầu không khí dần lạnh đi . Hắn nhận lệnh rồi lui ra ngoài .

Izumin đứng dậy , hắn bước ra ngoài hành lang . Ngược nhìn lên bầu trời . Ánh trăng xanh mờ ảo , gió se lạnh từng đợt , từng đợt thổi qua như cát vào da thịt , làm cho hắn thêm tỉnh táo .

Hắn bất chợt nhớ về hình ảnh nàng chiều nay . Ánh mắt nàng nhìn hắn xa lạ , khiến trong lòng hắn cảm thấy chua xót . Hắn không muốn nàng nhìn hắn như vậy .

Hắn cũng đã nhận định rồi , vợ của hắn chính là nàng . Chỉ có nàng mới đủ năng lực đứng sau lưng hắn mà thôi .

+++++

Nhược Thiên đêm nay cũng không thể ngủ, bàn chân trần chạm xuống nền đá hoa cương lạnh lẽo. Nàng khoác trên mình chiếc áo lụa trắng, khi ánh trăng chiếu lên nàng càng thêm mờ ảo. Tựa như trong một cơn mơ.

Mắt nàng đỏ hoe, nước mắt chảy theo khóe mi xuống gò má, lông mi rung rung. Nàng trước mặt người khác thì vô cùng mạnh mẽ, nhưng khi đêm đến thì nàng có bao nhiêu cô đơn?

Nàng từ nhỏ đã rất sợ sấm chớp, nàng luôn muốn cha mẹ ở bên cạnh. Nhưng những chuyến công tác của họ ngày càng nhiều, vì thế nàng học được cách không còn sợ sấm chớp.

Khi nàng học cấp 2, nàng chỉ luôn có một mình ở nhà. Nàng đã học được cách độc lập, mạnh mẽ, trưởng thành hơn bạn bè đồng trang lứa.

Rồi khi nàng lên cấp 3, thì nàng đã không cần dựa dẫm vào ai nữa, trong khi các cô bạn cùng lứa tuổi có bạn trai, nếm thử tình yêu đầu đời thì nàng lại dần khép kín bản thân.

Nàng luôn dành rất nhiều thời gian ở trong nhà, nàng đã tìm thấy mẫu chuyện ngôn tình đầu tiên. Nàng thấy chúng rất thú vị, dần tìm thấy thêm niềm vui, nàng cũng có thể viết cuộc sống của mình vào những câu chuyện, nàng mang cảm xúc của mình theo các câu chuyện. Nàng thấy mỗi câu chuyện đều có những cung bậc cảm xúc khác nhau. Nàng biết cách nhìn nhận người khác theo các cách khác nhau, hiểu được họ. Khi nàng đã 22 tuổi, nàng cứ nghĩ cuộc đời của nàng cứ vậy mà trôi qua cho đến hết thì nàng lại bất ngờ xuyên qua nơi này - bộ truyện Nữ Hoàng Ai cập.

Và khi nàng nhận được món quà của các vị thần- cục cung. Nàng cũng chỉ cầu bình an qua ngày, nuôi lớn cục cung béo tròn thôi. Thế nhưng tại sao lại không buông tha cho nàng, tại sao muốn dồn nàng vào chỗ chết?

Chẳng lẽ câu chuyện này thiếu đi một nữ phụ thì nam chính sẽ yếu sinh lý sao? Hay nữ chính 2 lưng suốt đời?

Nàng khóc một hồi, sau khi phát tiết thì tâm trạng nhẹ nhõm hơn rất nhiều. Nàng cần mạnh mẽ, mạnh mẽ hơn nữa. Cho dù tàn độc cũng được, nàng phải bảo vệ cả cục cung nữa mà. Rồi sau này kiếm cho cục cung một người cha thật "soái" chứ.

Nhược Thiên nhắm mắt, hít một hơi sâu, câu chuyện này để nàng viết tiếp.

+++++

Mira nhận được tin Nhược Thiên vẫn bình an thì tức giận, ánh mắt hằn đỏ. Nàng ta đập bình hoa trên bàn xuống đất, hét lớn:

- Đáng chết, Asisu! Sao nàng ta lại có thể tránh được chứ?!

Rằng nàng ta như nghiền vào với nhau, ánh mắt tàn độc.

Sao nàng ta lại may mắn tránh được cơ chứ? Rốt cuộc đã sai ở bước nào?

(Má Tâm: chỉ sai duy nhất một điểm là đấu với trạch nữ.)

Hừ! Nàng ta và tiểu tạp chủng trong bụng nàng ta sẽ không may mắn nữa đâu.

+++++

Menfuisu đang trong giấc ngủ thì bật dậy. Trên trán hằn mồ hôi lấm tấm, hần nhìn xung quanh căn phòng hoa lệ.

Phải rồi! Hần đang trên thuyền khởi hành tới Hitaito với hiệp ước hòa bình. Hần mượn cơ hội kết mà đi sứ. Rất nhanh thôi, Hần sẽ gặp lại Chị.

Menfuisu nhắm mắt, tựa lưng vào thành giường. Hần vừa gặp ác mộng. Carol và chị đứng ở miệng vực, chị còn đang ôm hài tử trong lòng ngực. Carol ánh mắt tràn ngập thù hận nhìn Chị, khi hần thấy Carol tự tay đẩy chị xuống vực thì hần lao đến, hần muốn nắm lấy tay chị thì hần lại không thể chạm vào chị. Ánh mắt sâu thẳm của chị nhìn hần khiến hần không quên được.

Tại sao ánh mắt của chị lại khác xưa như thế? Hay do hần chưa bao giờ nhìn thẳng vào đôi mắt ấy?

Vậy tại sao Carol lại có ánh mắt thù hận lạnh lẽo như vậy? Không giống Carol chút nào!

Menfuisu nhủ chặt mi, hần tự cười nhạo bản thân mình. Trong đầu hần hiện lên rất nhiều câu hỏi. Hần luôn nghĩ bản thân đã hiểu mọi chuyện, nhưng trong giấc mơ kia thì tất cả đều trái ngược. Mặc dù hần không chắc điều trong giấc mơ là thật. Thì ít ra hần cũng nhận ra bản thân có suy nghĩ nông cạn như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

Ánh nắng sáng sớm len lỏi qua những lớp màn lụa , chiếu vào dung nhan nữ nhân đang ngủ say trên giường .

Nhược Thiên đang ngủ , khẽ miệng nhếch lên hạnh phúc , nàng là mơ tới cục cưng béo tròn gọi nàng là " mẹ" nha . Mái tóc đen mềm mại xõa trên lớp satin trắng , lông mi nhẹ nhàng rung rung như cánh bướm . Trông nàng ngủ không chút phòng bị .

Izumin mở nhẹ cánh cửa bước vào , ánh mắt hắn nhìn nàng đầy ôn nhu . Nàng ngủ ở cung điện Hitaito lại không phòng bị như thế ? Là do nàng đối với hắn tin tưởng sao ? Izumin nghĩ vậy tâm trạng liền vui vẻ , bước tới bên cạnh giường .

Nàng lúc này cũng nhẹ nhàng mở mắt , đôi mắt đen chớp chớp vài cái vô cùng đáng yêu . Khi nàng nhìn hắn đang đứng bên cạnh giường mình thì giật mình , nén tức giận lên tiếng :

- Izumin , ngươi rảnh rồi lắm sao ?!

Tên này sáng sớm đã đứng đây nhìn nàng ? Nếu không phải hắn đẹp trai nàng đã cho hắn một quyền rồi .

Giọng nàng trách cứ hắn cũng đáng yêu nữa . Hắn đưa tay nhẹ nhàng vuốt sợi tóc mái che mắt nàng , nói :

- Menfuisu ngày mai sẽ tới đây !

Izumin nói một câu ngắn gọn nhưng cũng đủ nàng hiểu , ánh mắt có chút chờ mong biểu cảm của nàng . Nàng có hay không vui mừng khi nghe tới Menfuisu ?

Nhược Thiên nhú mày , ở Hitaito làm nàng quên mất Menfuisu đấy . Hắn là tới cứu Carol sao ?

Nhược Thiên " ừm " một tiếng , kéo chăn lụa che đầu , ngủ tiếp . Ngày mai hắn mới tới cơ mà . Nàng đã tới đây lâu rồi nhưng vẫn giữ giờ sinh hoạt của trạch nữ , vì thể bình minh của nàng vào tầm 9 giờ và muộn hơn .

Hắn vẫn đứng đấy , khó hiểu nhìn nàng , cứ như thế ngủ tiếp ??? Hắn bật cười , quay người rời đi . Nữ nhân của hắn thật đặc biệt .

+++++

Hắn bước trở về đại điện , một nam nhân tầm 20 tuổi đang đứng chờ hắn . Khi thấy hắn bước đến thì quỳ xuống hành lễ , cung kính nói :

- Hoàng tử , ta đã trở về .

Nam nhân này là Rolis , một thuộc hạ của hắn . Hắn được nhận mệnh lệnh giả trang cướp sa mạc , che dấu ánh mắt kẻ khác .

Izumin nhìn Rolis , cho phép hắn đứng lên . Cả hai người bước vào trong .

Lúc này Izumin mới lên tiếng , giọng hắn không nghe ra cảm xúc :

- Ngươi còn hai ngày điều tra kẻ muốn hạ độc nữ hoàng Asisu .

Rolis suy nghĩ , khi trên đường vào cung điện , Ruka đã nói qua cho hắn về nhiệm vụ lần này . Nữ Hoàng Asisu của Ai cập , được hoàng tử mời tới Hitaito làm khách . Hoàng tử cũng rất coi trọng nàng .

Ban đầu hắn còn không tin bởi vì hoàng tử chưa gần nữ sắc . Đã có kẻ từng dám nghị luận hoàng tử mắc bệnh và tất nhiên mộ của hắn bây giờ cỏ mọc rất xanh .

Đây cũng là lần đầu tiên hoàng tử điều động ám vệ vì một nữ nhân . Hắn thực tò mò , vị nữ hoàng này có thể đẹp , có sức quyến rũ như thế nào mà khiến hoàng tử coi trọng chứ ?!

Hắn cũng không dám trực tiếp hỏi Izumin . đành nhận mệnh lui ra , hắn có hai ngày . Bất luận thế nào trong hai ngày phải tìm hung thủ .

+++++

Nhược Thiên tiếp tục ngủ tới khi ánh nắng rực rỡ , nàng ngáp một cái rồi ngồi dậy .

Thị nữ đứng bên ngoài nghe thấy tiếng động thì bước vào , hai thị nữ này chỉ là thiếu nữ tầm 15 tuổi .

Sau khi nàng bị hạ độc Izumin đã thay tất cả những người hầu hạ nàng . Hai thị nữ này là thay Ana , tuy nàng không hỏi về Ana nhưng cũng đoán được nàng ta đã chết . Thị nữ lớn hơn gọi là Iris , nàng ta người khá mảnh mai , đôi mắt nâu rất đẹp . Còn nhỏ hơn gọi Mía , khuôn mặt lại vẫn còn nét trẻ con . Tuy vậy , nhưng bọn họ lại không đơn giản là thị nữ . Nàng đã từng tập võ cũng có thể nhận ra chút ít , tay chân họ thon nhỏ , rắn chắc . Bàn tay có vết

chai nhưng không phải do làm việc nặng nhọc mà do kiếm gây nên , vết thương vô tình trong lúc tập luyện .

Nàng súc miệng , lau mặt rồi để Iris và Mía thay trang phục , chải tóc cho nàng . Nhược Thiên hài lòng , bản thân nàng có lẽ sinh ra để làm nữ hoàng đi . Nàng cũng không phải nhân vật thánh nữ giống Carol và nói rằng " chúng ta bình đẳng " . Đây không phải thế kỉ 21 , họ phân chia giai cấp cũng không thể một câu " bình đẳng " là thay đổi được .

+++++

Carol đã được ra ngoài , nhưng xung quanh bao vây rất kĩ . Nàng đi tới hồ cá , có vài nụ hoa sen mới hé nở bên cạnh miệng hồ .

Nàng ta không nghe được tin tức Asisu , chắc hẳn là bị Izumin chặn lại tin tức . Nàng ta ánh mắt hiện ra tia chán ghét , Izumin bắt nàng ta nhưng ngay từ đầu đã không có ý định lấy nàng ta . Vậy Izumin bắt nàng ta chỉ vì Asisu thôi sao ?

Asisu , nàng ta thật tốt số , từ đầu là Menfuisu bày giờ lại Izumin . Khiến nàng ta cảm thấy ghen tỵ .

Carol dùng tay ngắt một bông hoa sen đưa lên mũi , mùi hương nhạt phảng phất trong gió .

Ai cập , nàng tưởng rằng bản thân nghĩ về Ai cập thì sẽ nhớ đến Menfuisu . Nhưng không phải , khi nàng nghĩ tới Ai cập thì sẽ nhớ tới nam nhân có nụ cười âm áp đó .

Carol mỉm cười , mái tóc hoàng kim phản chiếu ánh mặt trời rực rỡ . Đôi mắt xanh trong sáng nhìn lên bầu trời . Chiếc váy lụa trắng nhẹ nhàng rung động trong gió , tựa như một bông hoa .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Khi ánh dương đã rực rỡ trên bầu trời , từ xa xuất hiện vài chục con thuyền mang ký hiệu hoàng tộc Ai cập .

Menfuisu đứng trên mạn thuyền nhìn kinh thành Hitaito mà tâm hần càng đập mạnh .

Cuối cùng cũng đã đến rồi ! . Vài ngày đi đường này với hần phi thường gian khổ . Trong ánh mắt hiện lên tia mệt mỏi , nhưng hần lại trông chờ nhìn về phía trước .

Nhược Thiên biết được tin tức Menfuisu đến thì đã sớm chuẩn bị . Nàng mặc chiếc váy lụa xanh , chiếc váy có vẻ rộng so với nàng bởi vì nàng không thất đai , tránh cho bị thương cục cung . Nàng thân hình càng thêm đầy đặn , da tựa như mỡ đông trắng mịn . Tay đặt trên bụng đã hơi lộ ra , ánh mắt nhìn về phía đoàn thuyền Ai cập .

Từ khi nàng mang thai cảm xúc khá miễn cảm . Tuy nàng không yêu Menfuisu nhưng lại mang theo tình thân . Đó là em trai của nàng , ít nhiều cũng nên ra đón hần .

Izumin và vài vị quan thần triều đình Hitaito cũng ra đón Menfuisu . Hần tới hòa bình , không thể đối pharaon Menfuisu thất lễ . Còn Carol lại không xuất hiện , có lẽ Izumin vẫn đang nhốt nàng đi .

Khi con thuyền vừa cập bến , Menfuisu đã nôn nóng nhảy xuống . Hần bước tới chỗ Nhược Thiên , không để ý tới mọi con mắt nhìn hần mà ôm nàng vào lòng .

May mắn , chị bình an . Chị vẫn bình an .

Nàng trong ngực hần ngửi thấy mùi hương nam tính từ hần , không khỏi cảm thấy bản thân nàng cũng không chán ghét hần . Khóe miệng mỉm cười nhẹ nhàng .

Hần ôm nàng , cảm nhận mềm mại , tâm yên bình đến lạ thường . Giống như cảm xúc này ẩn giấu trong lòng hần rất lâu rồi . Hần tham lam khoảnh khắc này ...

Izumin nhìn một màn này , trong lòng cười lạnh . Khuôn mặt vẫn tỏ vẻ thờ ơ nhưng ánh mắt khó chịu kia đã bán đứng hần .

Hần không nhìn được lên tiếng :

- Pharaon Menfuisu , đi đường vất vả rồi .

Menfuisu lúc này mới ngẩng đầu lên nhìn Izumin , giọng nói đầy chua chát :

- Cũng nhờ người !

Nhược Thiên cảm thấy mùi thuốc súng , muốn rời khỏi lồng ngực Menfuisu nhưng tay hấn đặt tại eo nàng , khiến nàng không cách nào rời khỏi .

Izumin nhìn nàng , tỏ vẻ không nghe thấy lời Menfuisu , nói :

- Nữ Hoàng Asisu đang mang thai , người khiến nàng khó chịu .

Menfuisu buông tay ra khỏi eo nàng , nhìn khuôn mặt khiến hấn nhớ mong . Nở nụ cười xán lạn :

- Chị !

Hấn nhìn nàng không bị thương thâm cảm thấy may mắn . Lúc này hấn nhìn xuống bụng nàng , ánh mắt tràn ngập ôn nhu khiến Izumin thêm lạnh lẽo .

Cuối cùng quân lính Ai cập đã chuyển đồ xuống . Nhược Thiên nhìn thấy thị nữ quen thuộc không khỏi hô lên :

- Ari !

- Nữ ... Hoàng !

Ari khuôn mặt đầm nước mắt quý xuống chân nàng , giọng nghẹn ngào . Nhược Thiên kéo tay Ari đứng lên , giọng an ủi :

- Người lo lắng rồi .

+++++

Menfuisu sau khi bước vào cung điện Hitaito thì không trở về nghỉ ngơi mà tới tắm cung của nàng tại Hitaito .

Hấn mệt mỏi nằm trên giường , muốn ôm nàng giống như ở Ai cập . Nhược Thiên thấy có chút mờ ám muốn tránh nhưng lại thấy hấn mệt nhọc đành để hấn ôm .

Hấn nhắm mắt , cánh tay ôm nàng tại trong ngực . Ngửi mùi hương thanh mát và thân thể mềm mại dễ chịu khiến hấn buồn ngủ . Nàng mặt đầy hắc tuyến , hấn đây là coi nàng như gấu bông sao ?!

Menfuisu cảm thấy ngủ vô cùng ngon sau những ngày lênh đênh trên biển , hấn an ổn , không còn lo lắng . Khóe miệng nhếch lên , hơi thở đều đều .

Nhược Thiên nhìn hấn mà ngáy ngẩn . Sống mũi cao , lông mi dài cong cong , không còn nét nghiêm nghị , cao ngạo , cuồng vọng . Bây giờ hấn đơn giản như một đứa trẻ . Nàng đưa tay vuốt dọc theo khung mặt hấn , làn da mặt ong nhưng lại mịn , không hề có một vết xước nào . Cảm xúc cũng rất tốt .

Nàng nhìn môi mọng của hấn đang mẫn nguyệt mà nhếch lên . Tự hỏi , môi hấn và môi Izumin có gì khác nhau không nhỉ .

Nàng suy nghĩ chán liền ghé vào ngực hấn ngủ thiếp đi không hay .

.

.

.

- Nữ Hoàng ... !

Nàng đang ngủ liền nghe thấy tiếng Ari gọi , biếng nhác mở mắt . Menfuisu cũng từ từ tỉnh lại , hấn thấy nàng vẫn nằm trong lồng ngực hấn thì tâm trạng vui vẻ .

Ari lại nhẹ giọng cung kính nhắc nhở :

- Nữ Hoàng , Pharaon . Hoàng tử Izumin mở tiệc tẩy trần cho pharaon tối nay . Đã muộn rồi , nên chuẩn bị .

Menfuisu buông tay khỏi nàng , nàng ngồi dậy . Ánh mắt còn nhiễm một tầng hơi nước , có điểm đáng yêu a !

Menfuisu trở về cung điện được chuẩn bị , nàng cũng ăn chút điểm tâm rồi đắp mình vào bể tắm . Nước ấm nóng khiến nàng thoải mái , khuôn mặt nhiễm chút hồng .

+++++

Izumin đang cầm một bản đất sét ghi chú , có chút suy nghĩ thì Rolis bước vào .

Izumin nhìn hấn , khóe môi nhếch lên . Rolis quỳ xuống hành lễ , lên tiếng :

- Hoàng tử , ta đã tìm được kẻ chủ mưu hạ độc nữ hoàng Asisu .

Hôm nay đã là cuối ngày thứ ba , hấn phải điều động toàn bộ cộc ngầm trong cung điện . Thầm lặng điều tra từng kẻ một và giết những kẻ mang tà tâm . Bên ngoài nhìn vào cung điện Hitaito không một chút gọn sóng nhỏ nhưng đâu biết bao kẻ âm thầm biến mất . Vô cùng nhẹ nhàng như chưa từng xuất hiện . Hấn nói tiếp :

- Tại cộc ngầm tại tế tướng phủ đã tra ra , công nương Mira âm thầm gặp gỡ công nương Carol . Sau đó dùng tiền mua chuộc thị nữ bỏ độc .

Mira . Nàng ta thật nghĩ rằng hấn vẫn dung túng cho nàng ta sao ? Izumin tâm trào phúng khinh thường , nếu không vì tế tướng là trung thần hấn đã sớm giết nàng ta . Và hấn còn có chút ngạc nhiên , Carol . Hấn thật sự sai khi nghĩ rằng Carol đơn giản , tưởng chừng đâu thánh nữ , hóa ra cũng là đội lốt thánh nữ mà thôi . Con gái nữ thần sao ? Thật mong chờ biểu cảm của Asisu .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20

Nhược Thiên khoác lên mình chiếc váy lụa mỏng , da thịt tuyết trắng như mờ ảo ẩn hiện . Ánh mắt tự nhiên hiện lên tia kiêu xa ma mị .

Khi nàng bước tới bữa tiệc , ánh lửa hồng rực , vũ công uốn éo thân thể như rắn nước . Nhạc sôi nổi đang vang lên , mọi người đã đến khá đầy đủ .

Hoàng đế Hitaito bệnh mà từ chối nên Izumin chủ trì mọi chuyện . Menfuisu ngồi ghế dưới bên phải , khoác chiếc áo choàng thù hình đại bàng đứng mảnh , lộ ra cơ bắp rắn chắc và làn da nâu quyền rũ dưới ánh lửa . Ánh mắt nhìn về phía nàng .

Izumin vẫn biểu tình thờ ơ ngồi trên cao , ánh mắt hấn phản chiếu ngọn lửa bập bùng . Tà áo hơi lộ ra xương quai xanh và cơ ngực . Tóc nâu buộc gọn sau lưng ... hấp dẫn , nàng có chút khó hiểu . Không phải Izumin mọi ngày ăn mặc rất kín sao ?!

Nàng nhẹ nhàng bước vào , Ari một bên đỡ tay nàng . Quan thần Hitaito ngồi bên trái nhìn nàng chút ngây ngẩn rồi đứng dậy hành lễ . Nàng cũng nhìn thấy vài nữ quyền , chắc phu nhân quan thần đi . Nàng cũng không để ý .

Nàng tới gần Menfuisu , ngồi xuống cạnh hấn . Menfuisu trong mắt hiện lên ôn nhu cười .

Nhược Thiên hơi bất ngờ , nàng nhìn thấy trong mắt hấn có tình ý sao ?! Nàng đang mải suy nghĩ , cổ nhìn ra đáp án từ Menfuisu thì bỗng nhận một ánh mắt lạnh lẽo nhìn mình .

Nàng giật mình , nhìn về phía Izumin . Hấn nhìn thẳng vào mắt nàng , khóe miệng cười nhạt .

Nàng nhũn mày . Lúc này Carol bước vào . Nàng ta mặc chiếc váy hồng thêu hoa sen lam , mắt xanh long lanh chọc người yêu mến . Khi nhìn thấy Menfuisu thì giọng nghẹn ngào nói :

- Menfuisu ... chàng tới rồi sao ?!

Rồi vui mặt vào lồng ngực Menfuisu nức nở , Menfuisu có chút khó xử đành đưa tay vỗ lưng dỗ dành .

Izumin thì xem cuộc vui , Hấn không có ý định lấy " rắc rối " này nên trả lại Ai cập đi . Về phần nàng ta tính kế Asisu sẽ từ từ mà trả .

Nhược Thiên bưng cốc rượu trái cây lên uống , nàng không hứng thú với Carol . vị rượu cay ngọt thêm mùi hương của nho , dễ uống lại không quá nặng .

Menfuisu lần này tới đâu thể phát động chiến tranh , hoàng hò Hitaito đã hướng hấn trả người . Truyện này hấn đành yên lặng , để sau nhắc . Hấn hướng về phía Izumin nói vài chuyện hiệp ước .

Carol ngừng khóc , khuôn mặt hồng hồng ngẩng lên . Nàng ta bỗng nhìn thấy một bóng dáng đứng trong hàng ngũ binh lính Ai cập . Nàng ta cũng không hiểu sao chỉ một hình bóng phía xa lại làm cho nàng ta giật mình như vậy . Carol sửng sốt , nhẹ nhàng rời khỏi lồng ngực Menfuisu , cụp mí mắt . Menfuisu hiện tại cũng không để ý nên không nhìn ra Carol khác biệt . Nói vài lời khách sáo với quan thần Hitaito .

Carol tâm trạng hỗn loạn , Sechi . Tại sao hấn lại ở đây ?! Đáng lẽ hấn phải đang ở làng nô lệ chứ ?! Hay là nàng nhìn nhầm ?! Không thể nào . Carol tràn ra vô vàn câu hỏi , trong lòng nàng ta có một cảm xúc vô cùng kỳ lạ .

Carol ngẩng lên nhìn về phía Sechi , hần cũng đang nhìn nàng ta . Là Sechi , thật sự là Sechi . Carol nhìn bóng dáng quen thuộc , vì khoảng cách khá xa mà không nhìn thấy biểu cảm xót xa trên gương mặt hần .

Ánh mắt hần bi thương , hần nhìn Carol nhào vào lồng ngực Menfuisu mà trái tim đau khổ .

Hần hiểu , bản thân mình và nàng quá khác nhau . Nhưng từ lần đầu nhìn thấy nàng , nhìn ánh mắt xinh đẹp của nàng , hần không kìm hãm được tình cảm của mình .

Vì nàng hần đã bất chấp nguy hiểm tính mạng . Nhưng tính mạng một nô lệ có đáng bao nhiêu ?! Hần vô lực nhìn Pharaon cường quyền ép nàng , vô lực nhìn nữ hoàng đẩy nàng vào chỗ chết .

Cuối cùng nàng yêu Pharaon , hần cũng hiểu , Pharaon cỡ nào sủng ái nàng , hứa đưa nàng làm hoàng phi . Còn hần ?! Ngay cả đưa nàng trốn thoát cũng không thể . một hạt cát và một xa mạc khác nhau như thế nào .

Mẹ hần sau vài ngày hần được thả trở về thì bệnh mất . Hần cũng không còn ai là người thân , đầu quân vào quân đội . Hần đã cỡ nào cố gắng chỉ để nhìn được nàng từ phía xa này . Nhìn thấy nàng , vậy là đủ .

Sechi cúi mặt xuống , nở nụ cười . Carol quay đi , nhìn Sechi khiến nàng cảm thấy bản thân cỡ nào dơ bẩn . Nàng đã chọn Menfuisu , chọn trả thù Asisu thì tại sao còn do dự chứ . Hần là nô lệ , hần không thể cho nàng bất kỳ một cái gì cả .

Trong khi tất cả thường thức ca múa thì một nhóm mặc đồ đen lao vào , khoảng một trăm nhân , thân thủ nhanh nhẹn . Dùng kiếm lưu loát , tất cả hướng Nhược Thiên đang mơ màng vì rượu mà đánh tới .

Trong chốc lát tiếng hét chói tai vang lên . Menfuisu ngồi bên cạnh rút kiếm đứng trước bảo hộ Nhược Thiên . Quân lính tràn vào , quân lính Ai cập một toán theo Usanu vây quanh nàng và Menfuisu , một toán vây quanh Carol . Binh lính Hitaito lao ra đánh với đám y phục đen . Tiếng đao kiếm vang dội .

Izunin cười lạnh , ánh mắt hiện ra tia tàn độc . Rút kiếm giao đấu .

Chờ lúc Carol giật mình thì bị một cánh tay kéo đến sau lưng . Bàn tay này đã một lần từng kéo nàng chạy khỏi truy đuổi binh lính Ai cập . Nàng nhận ra , ngẩng đầu lên thì đang ở sau lưng Sechi .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Carol nhìn bóng lưng mạnh mẽ của Sechi , nàng ta cảm thấy vô cùng bình tĩnh . Giọng thì thầm :

- Se..chi !

Sechi cả người cứng đờ , vì quay lưng về phía Carol nên Nàng ta không nhìn thấy biểu cảm của hần .

Hần rất nhanh liền cùng các binh lính khác bảo hộ Carol .

Bọn áo đen là sát thủ được huấn luyện rõ ràng , ra tay nhanh gọn , tàn độc . Tỏa ra sát khí nồng đậm .

Nhược Thiên khuôn mặt đỏ hồng , ngân nga bài hát kỳ lạ . Rượu ở Hitaito nhẹ nhàng , ngọt ngọt nhưng ngấm lâu . Nàng cứ nghĩ chỉ giống như nước hoa quả . Đôi mắt nàng nhiễm một tầng hơi nước , cảm thấy lằng lằng , xung quanh mờ ảo .

Menfuisu nhìn thấy nàng say rượu thì một tay ôm nàng vào lòng , một tay giữ kiếm . Binh lính một tầng , một tầng bảo hộ hai người .

Izunin cứ nhẹ nhàng vung kiếm , vết máu bắn vào ống tay y phục hần . Lông mày hần nhíu lại , chán ghét .

+++++

Menfuisu ôm Nhược Thiên trong lòng , càng lúc càng nóng này . Bọn sát thủ này có thể một giết mười , binh lính Ai cập đâu phải đối thủ . Minuê và Usanu một lúc đầu với mấy người , bị chúng dùng chiến thuật cầm chân tại chỗ đó .

Nhưng Menfuisu cũng nhận ra điều kỳ lạ , bọn chúng dường như không nhằm vào hần mà là nữ nhân hần đang ôm trong lòng .

Bình lính Ai cập và Hitaito giao đấu với đám sát thủ, có vẻ dần yếu thế hơn. Nhưng Izumin lại thủy chung rất bình tĩnh, hắn còn như đang chơi một trò chơi.

Sechi gắt gao đứng trước mặt Carol, trên tay hắn đã khá nhiều vết thương nhưng hắn lại không cảm nhận gì. Chỉ ý nghĩ bảo hộ Carol, bình lính ở bên cạnh nàng ta dần ngã xuống nhưng nàng ta vẫn yên lặng cảm nhận hắn bảo hộ. Nàng ta vẫn bình tĩnh tựa như biết rõ nàng ta tay không tất sát, chẳng có thể làm gì ngoài tin tưởng nam nhân đang bảo hộ nàng ta.

Rốt cuộc sau một hồi giao đấu, bình lính tựa như sắp bại trận thì đám sát thủ liều lĩnh lao lên. Bọn chúng cũng sắp kiệt sức, nên nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ.

Chúng hướng về phía trước đánh tới, nhưng chưa kịp chạm tới thì nghe vô vàn tiếng hô. Bình lính tinh nhuệ Hitaito từ xa lao đến, tràn tới bao vây, Izumin về mặt thần nhiên dứt kiếm vào vô bao, khỏe miệng cười nhạt. Cuộc đấu này hắn đã thắng rồi.

Đám sát thủ như hiểu ra bản thân mắc bẫy, liều mạng xông lên. Bọn chúng không hoàn thành nhiệm vụ thì cho dù thoát được cũng phải chết là chắc chắn. Chúng hướng tới Nhưộc Thiên và Carol đánh tới, bọn chúng đã cùng đường nên mạnh mẽ đánh trả.

Minuê và Usanu thấy thế chạy đến bảo vệ Menfuisu và Nữ Hoàng. Bình lính bên cạnh Carol đã chẳng còn mấy người.

Sechi vừa buông lỏng thần kinh một chút thì bị bọn sát thủ liều mạng đánh tới, Carol giật mình thét lên.

Sechi nghe tiếng Carol thì lo lắng nàng ta bị thương, liền ra gắng sức bảo vệ. Trên người dính càng ngày càng nhiều vết thương, máu thịt mơ hồ lộ ra.

Nhưng hắn một mình không đối chọi được với mấy sát thủ hướng hồ đã bị thương nặng. Carol trái tim lo lắng nhìn hắn, Sechi bỗng thất thủ liền bị một kiếm xuyên qua lồng ngực. Máu hắn bắn vào khuôn mặt Carol, nàng ta sợ hãi nhìn một màn này.

Bình lính Hitaito phía ngoài bắn tên vào như mưa, đám sát thủ dính vô số mũi tên trọn mắt gục xuống đất. Menfuisu lúc này mới thở phào, ôm chặt Nhưộc Thiên đang ngủ trong lòng.

Bình lính bên cạnh Carol đã không còn ai. Sechi là người cuối cùng ngã xuống, Carol không bị thương. Khuôn mặt và mái tóc vàng dính máu của Sechi, nàng ta có thể cảm nhận được máu vẫn còn ấm nóng.

Nàng ta chân chân nhìn Sechi đang nằm dưới chân nàng ta kia, ánh mắt không thể tin. Lồng ngực nàng ta bị bóp nghẹn, khó thở, khó thở vô cùng.

Trong lòng nàng ta đang thét gào, muốn lay tỉnh nam nhân kia nhưng chân tay nàng ta không thể động đậy, miệng không thể mở ra. Đứng chết lặng nhìn Sechi, nam nhân nàng ta yêu. Phải rồi, nàng ta yêu.

Nàng ta luôn yêu hắn nhưng lại không dám thừa nhận, để rồi một khắc kia hắn chán kiếm cho nàng. Nàng mới hiểu, địa vị, quyền lực, những thứ mà nàng ta cướp đoạt của Asisu kia lại chẳng nhìn nàng một cái. Menfuisu, hắn đang ôm nữ nhân hắn yêu trong lòng. Còn nam nhân nàng yêu lại không còn sinh mệnh nằm đó.

Carol tựa như vẫn nghe tiếng nói và nụ cười của Sechi bên tai vậy:

- Carol, mái tóc hoàng kim của nàng thật đẹp ...

- Carol, đôi mắt màu xanh thật đặc biệt ...

- Carol, ta đưa nàng trốn khỏi đây!

- Carol .. Carol ...

Một nam nhân cho nàng ta mảnh ấm áp duy nhất, nàng ta không còn rồi. Carol cứ ngỡ một khắc trước vừa nhìn bóng lưng hắn mạnh mẽ, chớp mắt một cái đã biến mất. Nàng ta tràn ngập hối hận, thật sự hối hận rồi. Trả hắn cho nàng đi, nàng hối hận rồi mà ...

Những kẻ khác nhìn Carol đứng đó, tưởng như nàng ta sợ hãi quá độ. Nhưng không ai để ý ánh mắt không một tia sáng kia nhìn về đâu.

Chân không thể di chuyển, trái tim chết lặng, không thể thở, đầu nàng ta quay cuồng. Carol ngã xuống chìm vào bóng tối. Vài người lao tới bế nàng ta rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Chương 22

Carol tỉnh dậy đã là chiều muộn ngày hôm sau . Mái tóc vàng xoắn nhẹ xõa tung trên gối . Nàng ta chẳng cảm nhận được gì .

Vài thị nữ đứng bên cạnh giường nàng ta , thấy nàng ta tỉnh thì thử gọi :

- Công nương Carol ?!

Carol không nhìn nàng ta , ánh mắt vô hồn nhìn đỉnh trần . Đầu đau nhức , giọng khàn khàn lên tiếng :

- Ra ngoài ... hết đi .

Bọn thị nữ mờ mịt khó hiểu nhưng cũng lui ra ngoài . Lúc này căn phòng trống chỉ còn một mình nàng ta nằm đấy . Nàng ta cảm nhận được sự lạnh lẽo .

Ngón tay nàng ta cũng không muốn động đậy , một giọt nước mắt trong suốt tràn khước mi . Carol nhắm đôi mắt lại , hình ảnh Sechi cứ tràn ngập đầu óc .

Hình ảnh hân hướng nàng mà cười , vô cùng ấm áp . Carol cắn chặt môi , nén tiếng khóc .

Tim nàng ta cứ như bị bóp chặt , chưa bao giờ nàng ta nếm trải loại cảm giác này . Đau đớn đến khó thở .

Thì ra hân quan trọng như vậy ...

+++++

Nhược Thiên ngập dài một cái rồi ngồi dậy . Bụng kêu vài tiếng , lên tiếng :

- Ari !

Ari mở cửa bước vào , trên tay bê một bát cháo loãng , mỉm cười nói :

- Nữ Hoàng , người đã ngủ gần một ngày rồi .

Nhược Thiên nhú mày , suy nghĩ gì đó rồi hỏi :

- Hôm qua ta thế nào về vậy ?! Sao ta không nhớ gì cả ?!

Ari đang thổi bát cháo cho nàng thì dừng lại , ngập ngừng nói :

- Nữ hoàng , đêm qua khi người uống rượu say ... đã gặp sát thủ , chính Pharaon đã bảo vệ người

Ari thật sự cũng không muốn nói ra . Nữ hoàng khó khăn lắm mới quên được Pharaon , nếu như bây giờ lại Nhược Thiên hiểu được điều Ari đang khó xử , chỉ mỉm cười .

Nàng vỗ về bụng đã lộ ra của mình , xem ra Hitaito không ở lâu được . Sớm chút trở về Hạ Ai cập sinh cực cung thôi .

Lúc này Menfuisu từ cửa đi tới , nhìn nàng đã tỉnh lên tiếng :

- Chị !

Nàng ngẩng đầu lên nhìn hân , Ari đứng dậy hành lễ rồi lui ra ngoài . Menfuisu giọng ần ần tức giận nói :

- Đã bắt được chủ mưu mưu đồ ám sát đêm qua , Hitaito mời chúng ta tới đại điện .

Menfuisu ngồi xuống cạnh nàng , Nhược Thiên gạt đầu . Nàng thực muốn xem kẻ nào muốn hại nàng .

+++++

Sáng hôm sau , quân lính Hitaito tới mời nàng tới đại điện .

Nhược Thiên mặc chiếc váy lụa trắng , ôm bụng từ từ bước đến .

Nhìn ai ai cũng ngưng thần , vẻ mặt nghiêm trọng khiến không khí thêm nặng nề .

Lão hoàng đế Hitaito hôm nay cũng xuất đầu lộ diện , khó thấy được nghiêm túc khuôn mặt . Cả người vẫn trang phục hoa lệ , khi nói cả người mờ đều rung .

Izumin và Menfuisu và đại quan thần ngồi hai bên trái phải . Carol khuôn mặt hơi chút tái nhợt yếu ớt cũng đã đến . Nàng ta ngồi cạnh Menfuisu , thấy nàng cũng chỉ liếc mắt một cái .

Nhược Thiên ngồi xuống , Izumin liếc nhìn qua nàng rồi nhìn xuống vài kẻ chột vạt quỳ bên dưới .

Nhược Thiên cũng theo tầm mắt của hắn nhìn xuống . Tóc tai bù xù , váy toàn bùn đất , cả người máu thịt mơ hồ , ghê rợn . Nàng không nhìn rõ khuôn mặt kẻ đó .

Lúc này Izumin về mặt lạnh nhạt nhìn xuống , lên tiếng :

- Mira , thật không ngờ người to gan phản bội Hitaito.

Mira ?! Nhược Thiên có chút mờ mịt . Lúc này Mira quỳ bên dưới ngẩng đầu lên nhìn Izumin . Khuôn mặt dính vô số máu và vết thương , ánh mắt vô hồn nói :

- Không ... ta không có ...

Izumin cười lạnh , đây chẳng qua là tội danh hắn chụp lên đầu nàng ta . Dám tính kẻ nữ nhân của hắn , hoang tưởng . Mira vài ngày nay nhận vô số tra tấn , thể xác và tinh thần đều chết lặng .

- Người ám hại Nữ Hoàng và Pharaon Ai cập . Cầu kết với ngoại bang ly gián Hitaito và Ai cập . Người còn có thể chối cãi ?!

Mira ánh mắt không dám tin nhìn Izumin . Hoàng tử sao có thể đối xử với nàng như vậy ?! Nàng ta ánh mắt dần hiện lên tia máu , cười như điên .

Tể tướng Hitaito , cha của Mira quỳ bên cạnh . Đầu cúi xuống đất , trong lòng ông ta đâu ngờ được con gái mình có thể ngu xuẩn tới như vậy . Sống trong quan trường một đời lão luyện , hoàng tử Izumin sớm muốn lấy lại quyền từ tay lão . Lão sớm định từ quan , nhưng đầu con gái của lão lại hãm hại nữ hoàng . Khiến hoàng tử bắt được nhược điểm .

Carol nghe tới lời Izumin thì lạnh người , ánh mắt lộ ra tinh quang nhưng rất nhanh liền che giấu .

Mira lúc này như điên rồi , Nàng ta giãy dụa thét lên :

- Ta như vậy là vì người , nàng ta đâu xứng mang đứa bé của người . Ta muốn giết nàng ta , giết cả chủng trong bụng nàng ta !

Nhược Thiên nghe Mira hét lên thì cười lạnh , bàn tay nắm chặt . Đốt ngón tay trở nên trắng bệch . một nữ nhân ngu xuẩn vì yêu . Lại muốn ám hại cục cưng trong bụng nàng sao ? Trong lòng nàng lửa giận bùng bùng , nhưng khuôn mặt lại càng lạnh lẽo .

Cả đại điện vì một lời của Mira mà ngưng trọng , hoàng đế Hitaito nhíu mày nhìn sang Izumin , mồ trên mặt hắn cũng lạnh lại . Vài kẻ cũng len lén nhìn sang .

Menfuisu lúc này ánh mắt hùng hục lửa giận . Đứa bé là con của hắn liền sang Hitaito vài ngày đã trở thành con của Izumin ? Lại khiến nữ nhân ngông cuồng này ám hại chị ? Hắn thật muốn lập tức trở đem chị về Ai cập .

Izumin nghe xong chỉ nhìn Mira , hắn trước sau cũng khiến đứa bé này thành của hắn . Lời này của nàng ta coi như đệm chân .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Chương 23

Izumin lúc này nhìn sang Nhược Thiên , hỏi :

- Nữ Hoàng Asisu , người muốn xử trí như thế nào ?!

Trực tiếp bỏ qua Menfuisu mà hỏi nàng . Khó có thể nhìn ra suy nghĩ của hắn . Menfuisu ánh mắt như muốn xuyên qua Izumin , Izumin vẫn không để ý hắn .

Nhược Thiên cười nhạt , nhân từ với kẻ thù chính là tàn độc với bản thân . Nàng nếu hôm nay thương cảm mà tha chết cho nàng ta thì cũng chưa chắc nàng ta đã biết ơn . Nếu như sau này nàng ta quay lại lấy oán báo ơn thì sao ?! Nàng không phải kẻ ngốc .

Nhược Thiên dùng tay xoa nhẹ lên bụng , cả người toát ra loại lạnh nhạt hơi thở . Trả lời :

- Cho nàng ta chết nhẹ nhàng là tốt rồi .

Ít ra đây là chút thương tiếc cho nàng ta , vì nàng ta và Asisu giống nhau . Điên cuồng mà yêu .

Izumin như dự đoán được lời của nàng , chỉ khẽ nhấc tay cho binh lính kéo Mira xuống . Mira ánh mắt thù hận nhìn về phía nàng , xen lẫn không cam

lòng cùng tuyệt vọng .

Nhược Thiên lần đầu chân chính giết người , trong tâm có chút run rẩy liền trở về . Menfuisu bước theo sau nàng .

+++++

Carol cũng trở về , trên đường thần thờ suy nghĩ .

Mira thuê sát thủ chỉ để giết Asisu và đã chùng trong bụng nàng ta . Vậy Sechi chỉ thể mạng cho Asisu thôi sao ?!

Tại sao chứ ?! Đáng lẽ ra kẻ nên chết là Asisu . Vậy mà nàng ta may mắn không bị một vết thương , được Menfuisu che chở .

Carol trong lòng dần vận vẹo hiện lên tia hận thù . Khuôn mặt chẳng còn nụ cười ngây thơ , nàng ta gắt gao cắn môi . Ánh mắt lóe ra tàn độc .

Là do Asisu khiến Sechi bỏ mạng , nàng nhất định vì Sechi mà trả thù . Nhất định vì nam nhân nàng yêu mà đẩy nàng ta xuống địa ngục .

Carol như tìm được mục đích sống , cười một tiếng thật vang như tiếng chuông bạc . Ánh mắt chỉ có ngọt ngào và vui vẻ . Thù hận càng sâu nàng ta càng tạo cho mình một chiếc mặt nạ thật vững chắc .

+++++

Bầu trời Hitaito có nhiều đám mây trắng trôi nổi , gió thổi từ biển vào mang theo hương vị của muối .

Izumin đã để chuyện của Mira vào sau đầu . Áo bào xanh nhạt khiến hắn thêm phần dịu nhẹ , ngón tay thon dài nhẹ nhàng vuốt miêng ly .

Hắn đã vài ngày không tới gặp nàng , nàng có hay không nhớ hắn ?!

Xem ra nếu như hắn không đến gặp nàng thì nàng cũng chẳng nghĩ tới hắn . Nữ nhân này thật vô tâm .

Izumin đặt ly rượu lên bàn , bước tới tấm cung của Nhược Thiên .

Izumin một mình rời đi , hắn không có thói quen để một hàng dài người theo lưng .

Khi Izumin bước gần tới tấm cung của nàng thì Menfuisu theo hướng ngược lại đi ra . Chắc hắn vừa rời khỏi tấm cung của nàng .

Menfuisu nhìn thấy Izumin cũng chẳng mấy vui vẻ , môi mỏng cong lên . Trào phúng nói với Izumin :

- Hoàng tử Izumin , cảm ơn người thời gian qua đã bảo hộ nữ nhân và hài tử của ta .

Izumin nghe ra sự khiêu khích trong lời nói của hắn , hắn cảm thấy câu nói của Menfuisu thật khó nghe . Nhàn nhạt đáp :

- Pharaon , người quên rồi sao ?! Nàng chưa từng nói đó là hài tử của người .

Ruka báo tin rằng nàng chưa từng nói cha của đứa bé , vậy Menfuisu lấy đâu ra mà nhận định đứa bé là của mình ?!

Izumin bước đi , Menfuisu tức giận nắm chặt bàn tay . Tên Izumin này miêng lưỡi cay độc , hắn không nói lại được .

Nhược Thiên nằm nghiêng trên nệm sập , cắn miêng điểm tâm , hít mát hương thụ cơn gió .

Ác độc cũng tốt . Thánh thiện cũng được . Nàng chỉ cần bảo hộ cục cưng là được .

Izumin bước đến gần nàng , Nhược Thiên nhìn hắn . Lên tiếng :

- Ngồi đi !

Izumin theo lời ngồi xuống cạnh nàng , cầm miếng điểm tâm bỏ vào miệng . Yên lặng , bầu không khí có chút hài hòa ở đây .

Nàng ăn hết đĩa điểm tâm , dùng khăn lụa do thị nữ đưa tới . Rồi nhìn sang phía hắn , lên tiếng :

- Việc ở đây đã xong , ta sẽ về Ai cập .

Izumin nghe nàng nói thể trong lòng hiện ra tia mất mát , giọng dò hỏi :

- Về Hạ Ai cập hay Thượng Ai cập ?!

Nhược Thiên nhủ mi , không phải đều là Ai cập thôi sao ?! Nhưng chắc rằng nàng sẽ về Hạ Ai cập , thần dân còn đang đợi nàng .

- Hạ Ai cập ! Quan trọng sao ?!

Tất nhiên quan trọng, hắn không muốn nàng trở về với Menfuisu. Nhưng điều này hắn không có nói ra miệng.

Hắn đưa tay lên mái tóc dài, ngón tay lưu loát cời chiếc dây buộc mái tóc của mình. Mái tóc nâu của hắn xổ ra, Nhược Thiên khó hiểu bởi hành động này của hắn. Nhưng lại rất đẹp, khiến nàng hơi thất thần.

Hắn lấy trong mái tóc mình ra một thủy chủ, vỏ ngoài được khắc lên kí hiệu Hitaito và chi tiết tinh xảo, dưới ánh nắng vài viên đá quý mà nàng không biết tên phản chiếu ánh xanh mờ nhạt.

Hắn đưa chiếc thủy chủ cho nàng, Nhược Thiên giật mình. Không phải nó rất quý sao?! Trong truyện vài lần nhắc tới nhưng nàng lại không để ý chi tiết đó. Nhưng do chính tay hắn cất giữ thì chắc ý nghĩa không nhỏ.

Nhược Thiên cầm lấy, khi nàng rút dao ra khỏi vỏ thì có chút ngạc nhiên. Lưỡi được làm từ sắt. Lúc này Carol vẫn chưa nói ra cách luyện sắt, vậy chiếc dao sắt vào thời điểm vẫn rất quý.

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

- Tặng nàng!

Nhược Thiên có chút khó hiểu, cầm thủy chủ trong tay cảm giác lạnh lạnh, dễ chịu. Izumin như nhìn ra nghi hoặc của nàng, nói:

- chỉ là một chiếc thủy chủ thôi, nếu nàng thích hãy nhận đi.

Nàng gật đầu, vẻ thích chiếc thủy chủ. Izumin dặn dò nàng vài câu rồi rời đi.

Nàng ngắm nghía chiếc thủy chủ trên tay, mỉm cười. Không rõ vì gì mà nàng thấy thực vui vẻ.

+++++

Nhược Thiên cuối cùng trở về Hạ Ai Cập.

Nắng vàng rực rỡ trên bầu trời, đội ngũ đưa tiễn cũng thật đông đảo. Menfuisu bế nàng lên thuyền, nàng không ý kiến gì. Carol cười thân thiện vẫy tay với dân chúng Hitaito, họ nồng nhiệt vẫy tay tạm biệt nàng ta.

Izumin lặng lẽ nhìn Menfuisu chăm sóc nàng. Mái tóc hắn thả sau lưng, gió biển thổi vào khiến tóc hắn hơi bay bay. Ánh mắt sâu thẳm khiến nàng cảm nhận hắn như một con gió, rất khó nắm bắt.

Ánh mắt hắn thủy chung nhìn nàng khiến Menfuisu nhàu mày. Hắn nhận ra Izumin có tình cảm với chị, hắn trong lòng khó chịu, có lẽ là ghen đi?! Menfuisu kéo nàng vào lòng, đặt nụ hôn bất ngờ lên trán nàng. Carol vẫn giả như không nhìn thấy, tiếp tục diễn vai của mình.

Thuyền Ai Cập rời bến cảng Hitaito, Izumin quay lưng rời đi. Hắn không cảm thấy luyến tiếc bởi vì rất nhanh thôi, hắn và nàng sẽ gặp lại, Asisu ...

Nhược Thiên vuốt vuốt bụng nàng, cười mẫn nguyện nhìn về con thuyền bên cạnh. Nguyên một con thuyền chở theo châu báu, giá của Izumin cũng thật lớn. Ai kêu hắn là hoàng tử chứ.

Nàng thật mong nhanh chút trở về Hạ Ai Cập, nàng rất nhớ thân dân của nàng a ~~~ nàng giờ có tiền xây trường học, y xá rồi ... Ừm ... Còn ...

Nhược Thiên vui vẻ suy nghĩ, Menfuisu nhìn nàng vui vẻ cũng cười theo. Không nhịn được lên tiếng hỏi:

- Chị, người đang nghĩ gì?!

Nàng nhìn hắn, cười nói:

- Ta muốn xây trường học, xây thật nhiều thứ ở Hạ Ai Cập.

Menfuisu khó hiểu, chỉ vậy cũng khiến chị suy nghĩ tới thất thần sao?! Sao từ trước hắn không nhận ra chị yêu Ai Cập đến như vậy chứ? Chỉ cho rằng chị sống trong hoàng cung an nhàn hưởng thụ. Cho rằng Carol mới yêu Ai Cập, là nữ thần của đất nước này.

Menfuisu hiện chút xấu hổ bởi suy nghĩ của mình . Hắn bây giờ muốn cùng chị thống nhất đất nước này , cùng nhau xây dựng nó thành cường quốc hùng mạnh .

Nhược Thiên nhìn ra mặt biển , vài con sóng nhỏ làm bắp bênh thuyền . Nàng hít một hơi thật sâu , nói :

- Menfuisu , ta không còn rõ chúng ta trước khi xảy ra chuyện gì . Nhưng ta Vĩnh viễn không rời khỏi Hạ Ai Cập .

Hắn gật đầu , Chị quên đi chuyện ngày xưa thật tốt . Hắn sẽ cùng chị giống ngày xưa , luôn bên hắn .

+++++

Trên thuyền bắp bênh vài ngày thì trở về tới biên giới Ai Cập .

Menfuisu muốn theo nàng về Hạ Ai Cập nhưng lại nhận được tin báo của tể tướng Imotep , Thượng Ai Cập có chút rắc rối cần hắn giải quyết . đành dẫn theo Carol trở về .

Nàng cập bến vào rạng sáng , lúc mặt trời mới rời khỏi dòng sông Nile . Nhược Thiên thật bất ngờ , dân chúng Hạ Ai Cập đứng đầy hai bên bờ sông đón nàng .

Mỗi người mang theo vẻ mặt vui mừng , còn cầm trên tay những nụ hoa sen sáng nay , đọng lại giọt sương sớm . Họ thể hiện lòng thành kính và yêu mến của mình với nàng .

Nhược Thiên được Ari báo mà tỉnh lại , khi nhìn thấy hình ảnh này nàng thực xúc động . Họ tung những bông hoa và nụ cười của mình lên thuyền , vài người lo lắng hỏi :

- Nữ hoàng , bọn Hitaito không làm khó người chứ ?!

- Nữ hoàng , người cuối cùng đã trở về Hạ Ai Cập !

- Nữ hoàng , chúng ta muốn vì người đánh bọn Hitaito .

Nhược Thiên mỉm cười , giơ tay lên . Ra hiệu cho họ yên lặng . Chờ tất cả yên lặng xuống rồi lên tiếng :

- Ai Cập và Hitaito đã kí hiệp ước hoà bình , chúng ta sẽ không xâm phạm lẫn nhau . Và chuyện ta bị người Hitaito bắt chỉ là hiểu lầm , không cần lo lắng . Ta đã trở về .

Vài tiếng ồn ào vang lên , một kẻ to gan bỗng hỏi :

- Nữ hoàng , đứa bé trong bụng người có phải của hoàng tử Izumin ?!

Bầu không khí vui mừng bỗng nhiên đông cứng lại . Vài tiếng hít lạnh vang lên , Nhược Thiên lạnh mặt .

Nàng không ngờ một lời của Mira có thể nhanh như vậy truyền tới Ai Cập . Nàng bây giờ còn không có câu trả lời .

Nàng nhìn xuống dân chúng , ra lệnh cho binh lính mở đường . Tâm trạng vui vẻ của nàng vì một câu hỏi mà bị phá nát . Họ quý xuống không dám ngẩng lên nhìn nàng , cứ nghĩ nàng sẽ phát hỏa , bắt giữ hay giết vài kẻ nhưng nàng lại bỏ đi . Nàng tuy tức giận nhưng cũng chưa vì một câu nói mà giết người .

Trở lại tấm cung đã xa bấy lâu . Ngả lưng trên giường , Nhược Thiên có chút mệt mỏi rồi .

Ari tháo giày cho nàng , nói :

- Nữ hoàng , người đừng suy nghĩ nhiều .

Nàng thở dài , giọng than thiết :

- Ari , người nói xem . Chẳng lẽ một mình ta không thể nuôi cục cưng ?!

Ari mỉm cười xoa nắn bàn chân cho nàng , trả lời :

- Người là nữ hoàng , chỉ cần điều người muốn thì đều có thể .

Trong tâm Ari suy nghĩ như vậy cũng không có gì không tốt . Chỉ cần nữ hoàng không cần đau khổ . Nữ hoàng là người mạnh mẽ , không cần nam nhân người cũng có thể nuôi dưỡng đứa bé trở thành tương lai của Hạ Ai Cập .

Chương 25

Mùi hương thân thuộc thoang thoảng khắp căn phòng . Tiếng dân chúng ồn ào trên dòng sông Nile hiền hoà , Nhurer Thiên dùng tay nhỏ dụi mắt , lười biếng ngáp một tiếng .

Sau vài ngày lênh đênh trên biển năng mới có một giấc ngủ ngon như vậy .

Ari lúc này bước vào , sau lưng là một hàng thị nữ . Ari cung kính nói :

- Nữ hoàng , người tỉnh rồi .

Nhurer Thiên đứng dậy , để cho thị nữ thay đồ cho nàng . Khoắc lên chiếc váy lụa xanh , cảm giác thoải mái dễ chịu . Chiếc váy không buộc đai mà thay bằng một sợi dây nhỏ , thắt nơ có điểm đáng yêu . Nàng không đeo lên trang sức nặng nề mà xỏ chiếc lắc chân hình bọ cạp xinh xắn .

Thân hình của nàng sau vài tháng mang thai càng thêm đầy đặn , nhất là hai đỉnh núi tròn này . thêm vẻ mặn mà , đôi mắt câu hồn .

Nhurer Thiên nhìn bản thân trong gương mà mỉm cười , thân thể này co giãn cũng thật tốt . Tuy nàng mang thai nhưng vài điểm không bị rạn nứt da . Làn da vẫn rất mềm mịn .

Nàng dùng cháo loãng buổi sáng cho dễ hấp thu , hôm nay là cháo cà rốt .

(tác giả : trùng hợp ! Trùng hợp thôi)

Nàng từ nhỏ vốn không thích ăn loại rau này nhưng từ khi nàng mang thai lại thay đổi khẩu vị , ăn nhiều loại rau này .

Nhurer Thiên bỗng lên tiếng :

- Ari , mời y quan tới . Ta muốn kiểm tra cục cung .

Ari đứng bên cạnh nàng "vâng" một tiếng rồi đi . Nhurer Thiên vui vẻ ăn hết bát cháo cà rốt .

Nàng sau khi ăn sẽ đi dạo chút ít cho tiêu thực , khi y quan tới thì nàng đang dùng chút hoa quả .

Hắn hành lễ với nàng rồi lại gần , vẻ mặt cung kính . Nàng cũng không khó để hắn , đưa tay cho hắn bắt mạch .

Hắn lót tám lạng lên rồi mới bắt mạch cho nàng , suy nghĩ chút gì đó rồi chạm vài chỗ bụng nàng .

Hắn xong rồi lui xuống , cung kính nói :

- đã hơn 4 tháng , vô cùng khoẻ mạnh . Xin nữ hoàng yên tâm .

Nhurer Thiên ngấm nghĩa bụng mình rồi hỏi :

- Người không thấy bụng ta mới 4 tháng lại to hơn bình thường à ?!

Nơi đây không có máy siêu âm làm nàng hơi lo lắng , nhờ cục cung bị bệnh thì sao ?! Nàng chỉ càng mong cục cung sớm ra đời .

Y quan cũng suy nghĩ rồi cười nói :

- có lẽ thai nhi khoẻ mạnh mới dẫn tới lớn hơn bình thường thôi ạ !

Nhurer Thiên gật gù , nàng lại chẳng có tí kiến thức nào với khoa sản . Nếu biết một ngày xuyên về đây nàng sẽ học y .

Lúc này một thị vệ bước vào , quỳ xuống nói :

- Thừa nữ hoàng , tể tướng diện kiến !

Tể tướng ?! A ! Lão Aloc , nàng mới giao cho hắn kiểm kê số châu báu chuyển từ Hitaito .

- cho tể tướng vào đi !

Lão Aloc tầm ngoài 50 tuổi , khuôn mặt đầy vẻ kinh nghiệm sống . Hắn cũng đã từng phục vụ cho tiền Pharaon Nephenmat - cha Asisu . Sau khi

Nephenmat mắt thì xuống Hạ Ai Cập làm tể tướng , phụ tá cho nàng .

Aloc bước vào , cúi chào nàng . Khuôn mặt hiền từ , đôi mắt lộ ra cơ trí , mình mẫn . Lên tiếng :

- Nữ hoàng , đây là danh sách chuyên từ Hitaito .

Nhược Thiên cầm lấy tấm đất sét từ tay hắn , vừa xem vừa hỏi :

- Tể tướng , ở Ai Cập giai cấp nào được đi học ?!

Aloc vuốt chòm râu của mình , trả lời :

- Là quý tộc mới có thể đi học .

Nhược Thiên đặt tấm phù điêu lên bàn , nói :

- Ta muốn dùng số tiền này xây thêm trường học và y quán . Ta muốn cho cả dân chúng bình dân cũng có thể đi học . Ngươi nghĩ sao ?!

Aloc nhìn nàng , mỉm cười . Hắn trước nay cũng đã từng nghĩ cho cả dân chúng đi học , nhưng tiên đề lại cho rằng quý tộc mới xứng đáng được đi học , quý tộc mới có ích .

Không nghĩ tới nữ hoàng còn trẻ lại suy nghĩ sâu xa như vậy .

Aloc quỳ xuống nói :

- Nữ hoàng , nếu điều đó được thi hành thì đó là một bước tiến vô cùng lớn . Ta thay mặt thần dân Hạ Ai Cập gửi tới người lòng thành kính .

Nhược Thiên nhìn về mặt chân thành của hắn , ra lệnh :

- Việc này giao cho ngươi , đừng làm ta thất vọng . Lui ra đi !

Aloc "dạ" một tiếng rồi hành lễ rồi đi . Khoé miệng còn treo nụ cười vui mừng .

Ari xoa bóp vai cho nàng , nàng thoải mái nhắm mắt hưởng thụ .

+++++

Menfuisu trở về Thượng Ai Cập được vài ngày rồi .

Cũng chẳng có gì quan trọng , Babylon vương gửi thư tới nói rằng muốn tới Ai Cập làm khách . Nhưng khiến lũ quan thần e sợ hắn có âm mưu , đúng là lũ vô dụng .

Babylon vương Ragasgu . Hắn đã từng thấy kẻ này , hắn có vẻ ranh ma như một con hồ ly .

Lúc nào cũng cười cười , lần này chắc không đơn giản chỉ là tới đây chứ ?!

Menfuisu bụng ly riệu nho lên uống , mùi nho thoang thoảng quanh mũi . Khi vào cổ có cảm giác chỉ hơi cay , mát lạnh .

Hắn bỗng nhớ lại chị ngày hôm đó say riệu ở Hitato . Nép trong lồng ngực hắn ngủ , miệng còn ngân nga bài hát kỳ lạ ... Nhưng lại có vẻ dễ nghe đi .

Khi bị sát thủ vây quanh hắn cũng không cảm giác tý gì lo lắng sợ hãi , đây là cảm giác của hắn khi bên chị sao ?!

Menfuisu bắt giác mỉm cười , lắc lắc ly riệu trên tay vui vẻ .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Chương 26

Nhược Thiên vắt bụng chỉnh ỉnh của mình đứng trên hành lang , nhìn về phía xa xa của Hạ Ai Cập .

Ngáp~~~~~

Nhằm chán quá . Nàng mang thai đã hơn 8 tháng rồi , bụng nàng lớn hơn các sản phụ khác . Nàng có chút lo lắng nhưng y quan lại không nhận ra dấu hiệu khác thường . Chẳng lẽ là song thai ?!

- Nữ hoàng , Thượng Ai Cập gửi tin tới !

Ari cầm trên tay một tấm đất sét nhỏ , đưa cho nàng .

À ! Là Menfuisu , sắp tới tháng 7 rồi , mùa nước dâng của Ai Cập cũng là năm mới của Ai Cập . Hắn muốn nàng tới Thượng Ai Cập để tổ chức lễ hội Wepet Renpet (có nghĩa mở cửa năm mới) . Nàng vẫn còn là đại tể ti của Ai Cập mà , nên lễ hội lớn thế này do nàng chủ trì .

Nhược Thiên bỗng vui vẻ , nàng xem ra tới đây đã gần được 1 năm rồi chứ nhỉ . Đây là lần đầu nàng đón năm mới ở đây , chắc hẳn sẽ khó quên .

Nhược Thiên lên tiếng nói với Ari :

- Sắp năm mới rồi , Menfuisu muốn ta trở lại Thượng Ai Cập .

Ari cũng đoán trước được lý do , chỉ yên lặng nghe nàng nói chuyện .

Nàng vươn vai , hít sâu một cái rồi lên tiếng phân phó :

- Ari , chuẩn bị đi . Một tuần lễ sau sẽ trở về !

Ari gật đầu rồi rời đi .

+++++

Menfuisu nằm trên nhuyển sạp , từng cơn gió đêm thổi vào , ánh trăng mờ ảo .

Chị sắp trở về rồi , hắn đã vài lần muốn tới Hạ Ai Cập thì lại bất ngờ xảy ra vài chuyện khiến hắn không thể rời đi .

Carol lúc này bước vào , nở nụ cười nói :

- Menfuisu , chàng vẫn chưa ngủ sao ?!

Menfuisu nhìn Carol , nàng ta trong khoảng thời gian này không nhắc lại chuyện hôn lễ , hắn cũng cảm thấy có lỗi với nàng ta .

Nàng ta là một người xinh đẹp , thông minh . Nàng ta bây giờ địa vị ở Thượng Ai Cập càng ngày càng vững chắc , nhất là nàng ta đã nói ra công thức rèn sắt . Hắn cũng rất bất ngờ nhưng lại nhanh chóng quên bởi tin chị xây trường học ở Hạ Ai Cập , hắn thực tò mò . Không hiểu sao chị lại cho dân đen đi học chứ ?!

- Ta đang suy nghĩ chút , Chị sắp trở về .

Carol ánh mắt loé ra tia tinh quang nhưng rất nhanh liền che giấu bằng vui mừng .

- A ! Chị Asisu , rất lâu rồi chưa gặp chị . Chị có lẽ cũng sắp sinh rồi đi .

Menfuisu hơi chút nhịu mày bởi từ "chị" . Trong suy nghĩ hắn chị là riêng hắn , hắn không thích người khác gọi như vậy .

Nhưng chị sắp sinh rồi sao ?!

Menfuisu trong lòng tràn ra ấm áp , hắn chỉ nghĩ việc đứa bé giống hắn là khoé miệng không nhịn được mà nhếch lên .

Carol ngồi bên cạnh Menfuisu , nhìn hắn suy nghĩ tới thất thần mà trong lòng cười lạnh .

Menfuisu a , Menfuisu . Ngươi thật ngây thơ .

Ngươi cứ vui vẻ đi , ta sẽ khiến tất cả các người đau khổ .

+++++

- Vương ! Nữ hoàng Asisu sắp trở lại Thượng Ai Cập .

Ngồi trên vương vị là Ragashu , hắn xoay xoay chiếc nhẫn trên tay . Hắn khi nghe tới Asisu thì hiện lên tia hứng thú , môi mông cứ cười như thói quen . Đôi mắt tà mị xếch lên . Tóc dài xoã tung trên vai , có nét ma mị nhưng lại không giống nữ nhân mà có anh khí vương giả . Động tác nhỏ đã khiến kẻ quý bên dưới cúi thấp đầu phủ phục .

Nói là hứng thú ! Hấn vô cùng hứng thú với nữ hoàng này . Hấn vốn yêu thích mỹ nhân nhưng lại chẳng kẻ nào vừa mắt hấn , nàng lại được đồn đãi xinh đẹp như nữ thần . Vốn bị Menfuisu từ hôn vì con nhỏ tóc vàng nhưng lại một lần nữa lấy được tâm Menfuisu , khiến hấn không ngại nguy hiểm sang Hitaito vì nàng .

Nàng bị Hitaito bắt cóc , không những an toàn trở về mà còn mang theo tâm Izumin , một kẻ lạnh quanh năm . Hấn thật tò mò với nàng , một nữ nhân như thế nào mà có được tâm hai kẻ quyền lực như vậy chứ ?!

Càng tìm hiểu nàng hấn càng hứng thú ! Mang thai ! Nhưng lại không nói ra cha đứa bé , thẳng thắn tuyên bố rằng nàng không biết .

Vì thế hấn đã kiểm lý do để tới Ai Cập , hấn muốn nhìn thử nữ nhân này .

Ragashu tâm trạng vui vẻ , tung quả nho vào miệng . Chân gác lên bàn , lâm vào suy nghĩ riêng mình .

Chỉ khổ kẻ quỳ bên dưới , hấn thật không biết nên lui hay không .

+++++

Nhược Thiên rời Hạ Ai Cập , lên đường tới Thượng Ai Cập .

Trên thuyền đầy đủ y quan , nàng cũng 8 tháng rồi . Có hơi lo lắng .

Nhược Thiên cho người đặt nhuyển sạp trên mạn thuyền , ngồi ngắm nhìn dòng sông xinh đẹp .

Nàng lên tiếng hỏi Ari :

- Thời gian này ở Thượng Ai Cập xảy ra chuyện gì không ?!

Ari suy nghĩ chút rồi trả lời :

- Có công nương Carol nói ra công thức rèn sắt , thần dân Ai Cập bây giờ rất tôn sùng nàng ta .

Nàng "à" một tiếng . Cái này Carol sớm muộn cũng nói ra chỉ là lệch chút thời gian mà thôi .

Nàng cũng không ghét bỏ Carol , nàng ta nếu không làm gì ảnh hưởng tới nàng thì được rồi .

- Vật mấy bản truyện cô đâu rồi ?!

Đây là do nàng đặt tìm của lái buôn nổi tiếng , nàng không muốn vài ngày đi trên thuyền nhàm chán . Là trạch nữ , nàng rất muốn gặm truyện a ! Chỉ là thời gian trước bận bịu Hạ Ai Cập quá .

Ari đưa cho nàng một quyển sách chép tay , rất lâu mới sẵn lòng được đó nha !

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27

Menfuisu nhìn đoàn thuyền phía xa mà mỉm cười , ánh mắt chăm chú . Carol đứng bên cạnh hấn , khuôn mặt ngây thơ non nớt tràn đầy mong đợi .

Không đợi chiếc thuyền của Nhược Thiên dừng lại , Menfuisu đã nhảy lên thuyền .

- Chị !

Menfuisu giọng không giấu vui vẻ , gặp được người thăm mong bấy lâu nay .

Nàng khí chất thêm thuần thực , ánh mắt mang theo nét hiền từ của người mẹ . Nàng ăn mặc thực đơn giản nhưng lại có vẻ phong tư khác , một tay đỡ bụng , một tay vịn lấy Ari .

Ngước đôi mắt như hắc thạch về phía Menfuisu , nở nụ cười khiến cho lòng hấn ấm áp , nói :

- Ta tới rồi a !

Ari tự động lui ra sau , Menfuisu muốn ôm nàng vào lòng lại sợ tổn thương đứa bé . Đành đỡ lấy nàng , Nhược Thiên vịn lấy tay hấn bước ra mạn thuyền

Carol từ phía xa thấy nàng , vẫy tay . Cười rục rờ lên tiếng :

- Chị Asisu !

Người ngoài nhìn vào đúng là thấy cảnh tượng chị em thâm tình , lâu ngày gặp lại . Thần dân Ai Cập thăm thì " đúng là nữ thần , nàng cười thật đẹp a , thật thân thiện" .

Trở về cung điện mà Asisu ở từ bé nàng cũng thấy hơi xúc động , có lẽ cảm xúc trong thân thể này một phần đi .

Menfuisu đỡ nàng xuống ghế ngồi , nói :

- Ta luôn cho người giữ tắm cung sạch sẽ , nhưng lại ... Luôn lạnh lẽo .

Bởi vì không có chị . Menfuisu có chút ngượng ngùng . Nhục Thiên liếc qua căn phòng thân thuộc mà cũng lạ lẫm này .

Còn một số binh hoa quý được Asisu yêu thích , đa phần khắc hoạ hoa sen lam . Từng chi tiết tỉ mỉ , sống động . Có thể tưởng được tay nghề của người thợ điêu luyện như thế nào .

Carol cũng theo hai người tới nơi này , miệng líu ríu hỏi này nọ , hỏi Hạ Ai Cập , hỏi việc nàng mở trường học . Nhục Thiên trong lòng tăng vài phần hảo cảm với nàng ta , bởi vì đây là lần đầu hai người chân chính nói chuyện . Nàng ta có điểm đáng yêu , dễ thương , Nhục Thiên không phủ nhận .

+++++

Ngày nước lũ dâng lên cũng là năm mới của Ai Cập , họ vui mừng phấn khởi .

Ngày đầu tiên của năm mới , họ tặng cho nhau những lá bùa với ý nghĩa xua đuổi ma quỷ , dịch bệnh .

Nàng và cả hoàng cung nhìn về phía dòng lũ sông Nile , cầu nguyện năm nay phù sa bồi đắp .

Menfuisu lấy ra hai chiếc vòng , đeo vào cổ nàng một lá bùa nhỏ thần Sekhmet - nữ thần đầu sư tử và tặng cho Carol một lá bùa thần Bastet - nữ thần đầu mèo .

Carol lấy nhân danh con gái nữ thần sông Nile tặng cho nàng một lá bùa hộ mệnh , chúc nàng bình an sinh đứa bé . Nàng cũng vui vẻ nhận lấy , dù sao đây cũng là lời chúc dành cho con nàng .

Tiếp theo là những ngày ăn mừng năm mới , nó diễn ra khá lâu . Người dân Ai Cập sẽ tụ tập lại tổ chức các cuộc ăn uống , nhảy múa , lễ hội .

Hoàng cung Ai Cập cũng vậy , nhưng là nàng mang thai . Có thể không đến , nhưng Menfuisu và Carol có vẻ bận rộn .

+++++

Tối nay Nhục Thiên muốn tới ăn mừng với Menfuisu , năm mới đầu thể ru rú trong tấm cung . Nghe mọi người náo nhiệt tâm nàng cũng ngứa .

Nhìn đâu đâu cũng là vui vẻ , chờ mong một năm mới , có lẽ nàng cũng ảnh hưởng bởi họ nên tâm trạng khá vui vẻ .

Nàng vuốt vuốt bụng nàng , thật sự nàng bây giờ không thể di chuyển một mình , luôn phải có Ari bên cạnh .

Nàng tới thì Carol đang ngồi bên cạnh Menfuisu , cả hai có vẻ phấn khích . Tiếng trống sôi động , vũ công bước từ hai bên ra , uyển chuyển như rắn nước . Từng vũ công đều là đặc biệt tuyển chọn , thân hình và khuôn mặt được coi là xinh đẹp . Khiến mấy lão quan thần mơ hồ nhỏ dãi .

Nàng ngồi xem được một lúc thì hơi đau đầu , muốn về trước . Nàng cũng không muốn phá vỡ niềm vui mọi người , lẳng lặng để Ari đỡ nàng trở về .

Nàng nhìn bầu trời sao và ánh lửa khắp nơi bập bùng mà cảm thán , nơi này thật sự như mộng cảnh vậy .

Nàng bước giữa đường thì chợt nhớ ra gì đó , lên tiếng nói với Ari :

- Ari , ta đánh rơi bùa hộ mệnh do Carol tặng rồi . Người quay lại nhìn xem .

Đây là quà năm mới , nó cũng là lời chúc dành cho đứa bé chưa ra đời của nàng . Nàng muốn giữ chúng .

Ari có vẻ khó xử , Nhục Thiên chỉ có mỗi Ari đỡ về , nếu Ari quay lại thì nàng chỉ có một mình , gặp nguy hiểm thì sao ?!

Ari khó xử nói :

- Nữ hoàng , hay để lát ta quay lại tìm đi .

Nhược Thiên cười xoa , trả lời :

- Ngươi quay lại đi , ta đứng đây một lát cũng được , ta cũng cảm thấy hơi ngột ngạt a !

Ari suy nghĩ chút rồi gật đầu , rồi đi . Nhược Thiên đỡ bụng , hít vài hơi thật sâu . Cảm nhận con gió lạnh khiến nàng bỗng nhớ đến hoàng tử Izumin , hẳn cũng như con gió vậy .

- Asisu !

Nhược Thiên có chút giật mình , quay lại thì là Carol . Khuôn mặt bị ánh lửa bập bùng chiếu sáng , khó nhìn ra biểu cảm của nàng ta .

Carol cười nhạt , không đợi Nhược Thiên lên tiếng Carol nói tiếp :

- Asisu , ngươi biết rằng Menfuisu yêu thích ngươi ?!

Nhược Thiên khó hiểu , nhíu mi nhìn Carol . Menfuisu thích nàng , nàng cảm nhận được nhưng bây giờ nàng đối với Menfuisu chỉ có tình cảm chị em . Với lại Menfuisu vẫn còn nông nổi , có thể chỉ là hơi động tâm mà thôi .

Carol nhìn ra suy nghĩ của nàng , cười lạnh . Lúc này Nhược Thiên thấy nàng ta thật sự như một con người khác , khuôn mặt lộ ra hận ý ?! Tại sao ?! Vì Menfuisu sao ?!

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Chương 28

- Vậy thì sao chứ ?!

Carol cười trào phúng , ánh mắt như thương hại nàng . Bước tới trước mặt nàng nhìn vào bụng nàng nói

- Asusu , ngươi thật đáng thương . Menfuisu là quan trọng đứa bé trong bụng ngươi , nhưng rất tiếc . Nó lại chỉ là dã chủng .

Nhược Thiên tức giận , nàng ta dám gọi con nàng là dã chủng ?! Nàng ta sao dám nói thế chứ ?!

Nhưng chính bản thân nàng không biết cha đứa bé , sao nàng ta lại dám nói đó không phải đứa bé của Menfuisu ?!

Carol nàng ta biết gì về đêm đó sao ?! Nhược Thiên lộ ra nghi hoặc .

Carol nhỏ giọng nói , giống như bản thân nàng nghe lầm vậy :

- Ngươi tự hỏi vì sao ta biết ?! Bởi vì chính ta khiến ngươi như vậy .

Đúng ! Là do Carol . Nàng ta lập mưu kế cướp lấy ngôi vị hoàng phi và Menfuisu để trả thù Asisu .

Vì vậy nàng ta sai cộc ngầm ở Hạ Ai Cập thả " thôi tình " vào lư hương của Asisu . Loại hương này vô sắc , vô vị , mùi hương lại rất nhạt . Khi mới ngửi thì không nhận ra khác biệt , khi hương ngấm thì cơ thể nóng lên , mất dần lý trí . Và đặc biệt sau khi hoan ái lại mất đi ký ức .

Chiều đó cắt đứt toàn bộ đường lui của Asisu , nàng ta thất thân . Menfuisu là một pharaon , lòng kiêu ngạo vô cùng lớn . Hắn sẽ không chấp nhận nữ nhân dơ bẩn và hơn cả Menfuisu không hề yêu Asisu .

Nàng ta vốn định dừng lại ở đó , nhưng mục đích của nàng ta đã thay đổi . Nàng ta không muốn vị trí hoàng phi kia nữa , nàng ta muốn tất cả bọn họ phải trả giá , phải đau khổ như nàng ta đã chịu .

Vậy nên , đứa bé trong bụng nàng ta biến mất thì Menfuisu và Asisu sẽ có vẻ mặt như thế nào ?!

Carol khuôn mặt dần vận vẹo vì hận thù , Nhược Thiên cảm thấy sợ hãi , tại sao Carol lại có thể như vậy ?! Đây xảy ra chuyện gì ?!

Carol quay lưng rồi đi , còn nói thêm :

- À , ngươi thích lá bùa của ta chứ .?! Chắc ngươi cảm thấy không ổn ?!

Nhược Thiên giật mình , lúc này mới cảm thấy chân mình bị ướt . Bụng dần truyền tới đau đớn , Nhược Thiên cố gắng nén bản thân hỗn loạn .

Vì đau đớn mà nàng tím chặt váy , khuôn mặt thống khổ . Nàng khuyu đầu gối xuống đất , nhìn bóng Carol rời đi dần mờ ảo .

Miệng nàng thì thào :

- Ari ... Mau ... Mau Cứu ta ... Đau quá .

Lúc này Ari chạy tới , khuôn mặt lấm tấm mồ hôi , trên tay còn cầm lá bùa của Carol . Nhìn thấy Nhược Thiên nằm trên đất , hạ thân chảy máu thì mặt tái mét , sợ hãi thét lên :

- A , NỮ HOÀNG , NỮ HOÀNG ...

+++++

Menfuisu khuôn mặt tái mét đứng trước tấm cung , y quan ra ra vào vào . Từng kẻ , từng kẻ về mặt đều nghiêm trọng .

Sao lại thế này ?! Rõ ràng hôm qua hần tới xem chị , chị còn khoẻ mạnh . Tại sao đêm nay lại sinh non được ?!

Hần nắm chặt bàn tay , cố giữ mình bình tĩnh . Trong lòng cầu xin nữ thần sông Nile bảo vệ chị và đứa bé .

Bầu không khí căng thẳng tới mức khó thở , ai cũng cúi thấp đầu tận lực biến mình thành vô hình . Âm thầm cầu nguyện nữ hoàng hạ sinh bình an .

Tiếng thét của Nhược Thiên trong phòng hộ sinh ngày càng yếu dần , Menfuisu cảm nhận được sợ hãi , hần kéo cổ áo một y quan đang chạy ra , gần từng chữ hỏi :

- Rốt cuộc chị có bình an sinh hạ không hả ?!

Tên y quan đó sợ run rẩy , lắp bắp nói :

- Thừa ... Thừa , nữ hoàng ... Vẫn còn chưa sinh .

Menfuisu nắm đấm run rẩy , buông tay ra . Tên y quan chân run bần bật ngã xuống đất .

Nhược Thiên trong phòng sinh lúc này được nữ y quan xoa bóp bụng , nàng đau đến khó thở . Bụng truyền đến từng cơn đau nhức , Ari nắm chặt tay nàng , khóc lóc nói :

- Nữ hoàng , người phải cố lên ... Không thể bỏ cuộc bây giờ ... Người đã chờ đợi rất lâu rồi mà .

Nghe Ari nói như vậy , nàng cố gắng giữ thanh tĩnh , nghe theo lời nữ y quan mà dặn từng hơi một .

Không biết nàng cố gắng bao lâu thì tiếng một nữ quan thét lên vui mừng :

- Nữ hoàng , thấy đầu rồi . Người cố lên .. Sắp ra rồi .

Nhược Thiên đau đớn thét "A" một tiếng , cảm nhận được thứ gì đó trượt khỏi bụng mình .

Tiếng " oa , oa " nhỏ như tiếng mèo kêu vang lên , y quan vui mừng đến phát khóc .

Nhưng Nhược Thiên vẫn còn đau đớn , một nữ y quan xoa nắn bụng nàng , sợ hãi kêu lên :

- Vẫn còn , là song thai .

Menfuisu bên ngoài đứng ngồi không yên , hần đã nghe thấy tiếng oa nhi khóc . Tại sao y quan vẫn chưa ra ?! Chẳng lẽ chị xảy ra chuyện ?!

Nhược Thiên giương như muốn ngất đi , nhưng trong bụng nàng vẫn còn một đứa nhỏ . Không thể ! Nàng không thể bỏ cuộc .

Nhược Thiên cảm nhận bản thân tràn lan ra tinh mẫu tử , trong lòng cầu nguyện .

Nhưng may mắn , đứa bé thứ hai ra đời dễ dàng hơn . Nàng chỉ kịp nghe thấy tiếng khóc của đứa bé rồi lâm vào hôn mê , khoe mắt chảy ra giọt nước mắt hạnh phúc .

Con của nàng bình an !

Menfuisu nghe thấy tiếng khóc thứ hai thì không nhịn được nữa vọt vào phòng hộ sinh , mùi máu tanh tươi bay vào mũi hần .

Hần được y quan đưa vào lòng hần một đứa bé , hần ngậy ngấn cả người .

Khuôn mặt dờ ra , chẳng biết làm gì . Nhìn thân thể bé nhỏ tròn vo trong lòng được bọc kỹ trong vài lớp lụa , hấn không dám động . Chỉ đứng dờ ra , hấn nhìn khuôn mặt nhăn nhoe của trẻ mới sinh ra mà nhú mi , thẳm thì :

- tại sao lại không đẹp giống chị ?!

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Nhược Thiên mở mắt ra là nhìn thấy chính tâm cung của mình . Nàng hồi sức đã khá hơn rồi . Đôi môi hơi khô , cổ họng có chút đau đớn .

Ari đứng bên cạnh giường , thấy nàng tỉnh thì vui mừng , lên tiếng :

- Nữ hoàng , người tỉnh rồi .

Nhược Thiên nhìn nàng ta , nóng lòng hỏi :

- Ari , con của ta đâu ?!

Ari lau nước mắt khoé mi , đỡ nàng ngồi dậy . Ra lệnh cho nữ y quan bế cục cưng vào .

Nàng cảm thấy hạnh phúc khi mà bế cục cưng trên tay , bé gái . Thực đáng yêu . Cái miệng ngủ còn nhu nhu ra .

Khi nữ y quan bế bé thứ hai vào đặt nằm bên cạnh nàng , bé trai . Lúc này Nhược Thiên mới tò mò hỏi :

- Đứa nào ra trước vậy ?!

Nữ y quan quỳ bên dưới cung kính nói :

- Thừa nữ hoàng , là hoàng tử ạ !

Nhìn hai cục cưng quần lớp lụa mềm mại đang ngủ ngon tựa thiên thần , nàng vuốt vuốt mặt bé trai .

Khuôn mặt nàng tràn ngập tình mẫu tử thiên liêng , ấm áp nói :

- Con trai , từ nay con sẽ tên là Arosta Geb (lấy theo tên vị thần đất)

Con gái , từ nay con sẽ tên là Arista Nut (theo tên nữ thần bầu trời) . Ta muốn hai con quý trọng cái tên mà ta đã đặt cho các con .

Nhược Thiên đặt lên trán Geb và Nut một nụ hôn . Thị nữ và thị vệ tất cả đều quỳ xuống tỏ lòng tôn kính với hoàng tử và công chúa mới ra đời .

(tác giả : bây giờ sẽ gọi Geb và Nut luôn nhé)

Menfuisu đứng ngoài lắng nghe nàng , trái tim hấn ấm áp . Mẫu phi từ khi sinh hạ hấn thì đã qua đời , Tiên đế thì lại luôn bị nữ sắc lừa gạt . Chỉ có chị , luôn chăm sóc bảo vệ hấn . Cho dù hấn tàn bạo , ngông cuồng như thế nào . Vậy mà chị vẫn ở bên hấn , nên bây giờ . Cho dù thế nào hấn vẫn ở bên chị , yêu chị .

Menfuisu mỉm cười bước vào . Đón lấy Geb từ tay nữ quan , Nhược Thiên nhìn thấy hấn thành thạo bế trẻ thì cũng có chút cảm động trong lòng . Hấn hướng về nàng nói :

- Geb và Nut . Tên thật đẹp .

Nhược Thiên tự hào , nàng đã chuẩn bị từ trước rất lâu rồi nha . Vấn đề phòng con trai hoặc con gái , nhưng không ngờ lại dùng cả hai .

Hấn nhỏ giọng nói , ánh mắt đặt trên người Geb :

- Thật giống ta !

Nhược Thiên nự cười thoảng cứng đờ , nhìn lại Nut đang ngủ trong lòng , rồi nhìn sang Geb trong lòng hấn .

Tâm không ngừng kêu khổ , giống hấn a ?! Là giống nàng , tên ngọc . Cái miệng , cái mũi , cái tai , cái khuôn mặt đều giống nàng . Nếu mà nhìn hai cục cung để đoán ra cha chúng thì nàng nghĩ do một mình nàng mất xxoo mắt .

Nàng có nên nói không nhi ?! Nhưng nhìn lại khuôn mặt ôn nhu của Menfuisu thì nàng lại không đành lòng , thôi kệ vậy .

Ari bung vào một bát cháo loãng , mùi hạt sen thơm ngát . Nhược Thiên tiếc nuôi Nut trong tay , nhưng bụng còn cào làm nàng đành đưa Nut cho Ari .

Menfuisu vẫn bế Geb trên tay , khoé miệng vẫn luôn nhếch lên . Tay nâng niu nhẹ nhàng .

+++++

Izunin mang trên mình y phục Hitaito trang nhã , kiểu dáng đơn giản nhưng lại không tầm thường . Gió thổi có chút mạnh , khiến lá cây bên ngoài rơi loạn xoạt .

Mái tóc của hấn từ ngày tháo ra chiếc thủy chủ thì luôn xoã sau lưng , có cảm giác bông bênh . Ánh chiều chiếu vào mái tóc hấn hiện rõ lên màu nâu sáng , khiến hấn lúc này bớt vẻ lạnh lùng mà thêm vào chút nhu hoà .

Đôi mắt nâu có chút thất thần hiếm có , nhìn chiếc ly trên tay mà tựa như nhìn về nơi xa xăm nào đó , ngày hôm nay hấn bị sao vậy chứ .

Hấn nhớ tới nàng , nhận được tin nàng bình an sinh hạ hai đứa nhỏ . Trong lòng cũng hiện lên niềm vui .

Izunin lắc lắc chiếc ly , lại nhìn sang tấm lụa đặt trên bàn .

Geb và Nut , thật đáng yêu .

Chắc hấn sẽ rất xinh đẹp giống nàng .

Hấn dựa lưng vào lớp đệm mềm mại đằng sau , nhắm mắt lại . Hấn muốn giải quyết mọi chuyện thật nhanh để tới bên nàng . Hấn thừa nhận bản thân đã yêu nàng rồi đi ?!

+++++

Ragashu vò đầu bứt tóc , một tay cầm bản đất sét , đọc .

Đọc xong thì mặt đen xì . Trong đại điện lúc này chỉ có vài hộ vệ tinh anh và một kẻ mặc hắc y quỳ bên dưới .

Hấn rất muốn đi Ai Cập , nhưng hấn còn một núi công việc . Ngay cả phu nhân tể tướng ngoại tình các người cũng báo . Một lũ ăn hại .

Được ! Bây giờ thì tốt rồi .

Ragashu đứng bật dậy , khuôn mặt quyết tâm . Lên tiếng :

- Ta sẽ đi Ai Cập .!!!

Vài thị vệ về mặt bất đắc dĩ , hắc y bên dưới toát mồ hôi . Cung kính nói :

- Vương , chuyện phía đông chưa giải quyết xong ... Với lại ...

Ragashu bạo phát , đôi mắt xích trợn lên tức giận nói :

- Việc ... Việc ... Việc . Giải quyết chưa xong việc mỹ nhân đã sinh hai đứa nhỏ . Việc mà giải quyết xong thì ta tới xem hai đứa nhỏ thành hôn à ????!

Ragashu phập phồng tức giận , nói xong lại ngồi phịch xuống .

Hấn như nghĩ ra gì đó , mỉm cười xảo trá .

Sao hấn lại ngọc thể chứ , đem " việc" sang Ai Cập giải quyết là được rồi . Vừa làm việc vừa ngắm mỹ nhân .

Ya~ nghĩ tới thật là thích .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Hôm nay là ngày trọng đại trong đời Geb và Nut .

Trong lúc hai thiên thần vẫn đang say ngủ thì hoàng cung Ai Cập vô cùng náo nhiệt . Tiếng cười nói ồn ào , một mảnh vui mừng .

Ngày đầy tháng của Geb và Nut , hai thiên thần sẽ tới thần điện tắm rửa nước thánh và công bố với toàn thần dân Ai Cập .

Nhược Thiên khoẻ miệng cũng treo lên nụ cười , khoác lên mình y phục nữ hoàng .

Nàng mặc lên mình chiếc váy lụa , và bộ trang sức vàng ròng nặng trĩu . Đường nét vô cùng tinh xảo , dưới ánh mặt trời khiến người ta chói loà con mắt .

Trên đầu đội chiếc vương miện hình đĩa mặt trời , khuôn mặt cũng được trang điểm , nhất là đôi mắt .

Menfuisu thì để trần người trên , bên dưới được quấn một chiếc váy lanh và đai nẹp . Đầu đội vương miện đại bàng đầy mặt trời , đôi mắt cũng được kẻ dài về phía sau thể hiện cho quyền lực .

Nàng bước thẳng trước , theo sau là hai hàng thị nữ khoảng hai chục người . Binh lính hùng vệ đứng hai bên hành lang toả ra lãnh khí trịnh chiến lâu năm trên sa trường .

Ari và một nữ quan lâu năm trung thành bé Geb và Nut đi sát sau nàng , hai thiên thần gần đến thần điện thì tỉnh ngủ , ánh mắt như tấm gương trong veo , môi hồng như trái sơ ri . Nut y y nha nha mỉm cười , Geb cũng tò mò nhìn những điều mới mẻ .

Không ngừng cười khanh khách , tiếng cười như chuông bạc làm lòng người tràn ra loại tình cảm ấm áp . Nhược Thiên vẻ mặt cao ngạo , ngẩng cao đầu tiến về thần điện . Cả người thể hiện loại khí chất hoàng tộc , từng bước chân đều toát ra cao quý . Nhưng thực ra trong tâm nàng đều ngửa , rất muốn ôm hôn hai cục cưng a ~~~~~ .

Nhược Thiên bước tới thần điện thì bị cảnh tượng này choáng váng , nàng đã nhiều lần đứng trước dân chúng nhưng lần này khác trước rất nhiều .

Dân chúng , nô lệ , quý tộc , nam nhân , nữ nhân , ngay cả hải tặc cũng tập trung bên dưới thần điện . Hàng vạn người , trên tay mang theo hoa sen và bình nước sông Nile . Đầu lộ ra vui mừng . Đầu hướng đôi mắt về nàng , khiến chân nàng có chút run .

Menfuisu nhận từ nữ quan , bé Nut trên tay . Nut nở nụ cười với Menfuisu khiến hắn vui vẻ , mặc dù nụ cười của Nut chẳng có răng .

Nhược Thiên bế Geb trên tay , quan thần hai bên quỳ xuống tỏ lòng tôn kính . Nữ đồng trinh và quan tư tế , đứng hai hàng cửa vào thần điện .

Nhược Thiên và Menfuisu từng bước tiến lên thềm thần điện . Hai người sánh vai lại phi thường hài hoà , nàng nhìn về Carol đứng trên cao .

Mái tóc màu vàng , đôi mắt màu xanh thánh thiện , nụ cười giả tạo khiến nàng ghê tởm . Nàng ta mặc chiếc váy bó và đầu đội hoa sen vàng , xinh đẹp như nữ thần . Nhược Thiên trong lòng cười khẩy .

Nàng đưa Geb và Nut cho nữ đồng trinh . Hai nữ đồng trinh người nhẹ nhàng cúi đầu từng lớp vải lanh , lấy nước từ sông Nile hắt nhẹ lên tắm rửa cho hai thiên thần .

Bốn nữ đồng trinh đứng bốn góc bể tắm , từng trung cho bốn hướng đông tây nam bắc , thả từng cánh hoa sen xuống bể .

Tắm xong thì quấn vài lớp lanh mềm mại thơm mùi hoa sen . Nàng và Menfuisu lại nhận lấy hai thiên thần , bước vào thần điện . Bên trong thần điện vô số tượng thần , trên tường , trần nhà được vẽ , khắc lên nhiều ký hiệu biểu tượng cho thần linh .

Carol đứng bên trên , nhìn về phía hai người mỉm cười . Quan tư tế bắt đầu đọc những lời cầu nguyện nàng không hiểu , đọc xong thì chân nàng đã tê .

Carol hướng về phía thần linh , cho quan tư tế nâng lên lễ vật . Cung kính lên tiếng :

- Thần linh , ta gửi tới người lễ vật . Xin người nghe thấu lời cầu nguyện của ta , chứng minh cho huyết thống cao quý của Atrosta Geb và Atrista Nut .

Carol nói xong quay về Geb và Nut tặng vài lời chúc .

Nàng và Menfuisu làm lễ xong thì bước ra bên ngoài thần điện , khiến cho thần dân nhìn thấy Geb và Nut .

Hắn cơ bắp rắn chắc , da màu đồng mạnh khoẻ . Khí chất đế vương khiến thần dân như muốn phủ phục , bót đi về nóng nảy , vội vã thường ngày . Hắn hít một hơi sâu . Giọng nói vang lên vang dội :

- đây chính là vương tử Ai Cập Atrosta Geb và Công chúa Atrista Nut .

Một giây trước còn yên lặng , một giây sau kích động hô hào . Dân chúng tung hoa sen lên và hát những bình nước sông Nile . Hô lên vang dội tên của hai thiên thần .

Menfuisu hơi giật Nut lên cao , Nhược Thiên cũng đưa theo . Nàng cứ nghĩ hai thiên thần sẽ giết mình hoặc hoảng sợ nhưng lại ngược đời mắt thau lấu , trong sáng nhìn về phía dân chúng .

Nhược Thiên có chút tự hào , còn Menfuisu thì lại tỏ vẻ đây là điều đương nhiên .

Kết thúc xong buổi lễ thì nàng uy no hai thiên thần , Geb và Nut rất nhanh ngủ mất . Còn Nhược Thiên thả mình xuống bể tắm , hít một hơi thật sâu rồi tựa mình vào thành bể . Nhắm mắt thư giãn .

Nàng bây giờ cứ nhắm mắt thì lại thấy Carol , vẻ mặt thù hận , bi thương đấy . Nhược Thiên vẫn nhớ rõ Carol trào phúng nhìn nàng rồi quay lưng bỏ đi . Mặc cho nàng đau đớn , sợ hãi .

Nàng trào ra cảm giác kinh tởm , nhìn nàng ta đứng trên thần điện ngày hôm nay mà nàng chỉ muốn xé cái mặt nàng ta ra . Hận không thể ăn tươi uống máu nàng ta .

Dám ám hại nàng , hại nàng sinh non . Nếu không phải nàng dùng phương pháp dưỡng thai hiện đại và cực cung vốn khoẻ mạnh và hơn cả nàng may mắn đánh mất lá bùa tâm xạ hương của nàng ta . Thì không biết hậu quả như thế nào .

Nhưng nàng nói ra thì ai tin nành đây ?! Ngày hôm nay nhìn nàng ta trên thần điện đại diện cho thần linh đã đủ nàng ta khẳng định vị trí của mình .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31

Từng dãy cung điện rực rỡ phản chiếu ánh nắng vàng , những chiếc cột trạm khắc kỹ xảo được khảm thêm những viên đá quý soi bóng xuống dòng sông Nile hiền hoà chảy bên dưới cung điện .

Trên một dãy hành lang cung điện Thượng Ai Cập , thị vệ đứng chăm chú nhìn vào hai bóng dáng nhỏ đang tập đi , cổ bám víu vào chiếc cột lấp lánh . Từng hành động của chúng đều rơi vào mắt thị vệ , thị nữ đứng hai bên hàng lang . Nhiệm vụ của họ là bảo vệ an toàn vương tử và công chúa , đây đều là những người được Nhược Thiên huấn luyện ra , lựa chọn tỉ mỉ . Ngay cả thị nữ thoát nhìn chân yếu tay mềm cũng có thân thủ không tầm thường .

Geb và Nut giống nhau như hai giọt nước , cũng đều mặc một chiếc váy lanh mỏng , thoáng mát cho thời tiết nóng nực quanh năm của Ai Cập . Tóc sữa còn rất ngắn , thưa , nhưng lại khiến khuôn mặt tròn tròn lại thêm đáng yêu . Làn da trắng sữa , mềm mại , má phúng phính vì nó đùa mà hồng hồng . Cái miệng nhỏ như ra nói chỉ y y nha nha vài tiếng đơn giản . Đôi mắt tựa như ngôi sao sáng , lấp lánh .

Hai thân hình mềm mại ấy đang tập đi , đã mười tháng tuổi . Luôn thích những thứ lấp lánh , nhìn vào cây cột mà ôm . Bàn tay mập mập sờ vào cây cột mát lạnh còn nhe răng ra cười , mấy chiếc răng cửa mới mọc lộ ra hết .

Geb ngã phịch mông xuống đất , đôi mắt đáng thương rơm rớm nước mắt nhìn về phía thị nữ . Thị nữ thật sự muốn đến nâng vương tử đỡ dành nhưng nữ hoàng có lệnh " chúng đang tập đi , trừ phi ngã bị thương thì hãy bế chúng . Còn không để chúng tự dậy ." Đành nhắm mắt làm ngơ , bỏ qua khuôn mặt đang uỷ khuất .

Nut thấy anh ngã thì nhoen miệng ra cười , Geb rung rung mãi không thấy ai đến thì bẹt miệng một cái . Khó khăn nhức mông đứng lên , tiếp tục công việc ôm cột với em gái .

Nhược Thiên hôm nay thay mặt Menfuisu đón đoàn sứ giả Babylon và Ragashu vương , vì nắng nóng mà nàng để hai cục cung lại cung điện . Đứng tại cửa thành Tebe , đoàn người ngựa , lạc đà mang theo cờ hoàng gia Babylon từ xa tiến đến .

Ragashu theo nguyên tác chính là chồng của Asisu , dùng điều kiện giết Carol để trao đổi . Nhưng hắn lại không giết Carol , điều đó khiến nàng giảm đi hảo cảm với hắn .

Nàng mặc chiếc váy bó , eo của nàng sau thời gian ăn chay mà đã dần phục hồi như xưa . Làn da sau khi sinh con đầu lòng mà trở nên nhẵn nhụi vô cùng và bộ ngực sữa của nàng đầy đặn , cảm giác như muốn bung lóp vái đang che chắn .

Mái tóc đen của nàng đã dài hơn vai một chút , trên đầu cố định vương miện đại bàng . Nàng nằm nghiêng trong xe ngựa , chiếc xe bên trong được lót lụa mềm mại . Bốn phía được thả ra những tấm lụa trắng mỏng che chắn , khiến người bên ngoài chỉ mờ ảo nhìn thấy dung nhan của nàng . Nàng lười biếng nằm , tay cầm chiếc quạt lông trắng phe phẩy . Tựa như một con mèo ba tư cao quý , lười biếng . Lòng mi nàng rung rung như cánh bướm , che khuất một phần đôi mắt sâu thẳm .

Ragashu từ xa đã chú ý về chiếc xe ngựa được bung lụa trắng hoa lệ , bên cạnh chiếc xe ngựa còn có thị vệ cầm cờ Ai Cập . Hắn ở giữa trong đoàn xe , hai bên là binh lính Babylon , đằng sau là lễ vật đưa tặng Ai Cập . Khi đến gần cửa thành thì đằng trước đi chậm lại , để cho xe ngựa hắn vượt lên đằng trước .

Khi đoàn xe ngựa dừng lại , Ragashu được mời ra khỏi xe .

Nhược Thiên đang phe phẩy , nhắm mắt dưỡng thần thì Ari đi ngựa bên cạnh , nhỏ giọng nhắc nhở :

- Nữ hoàng , sứ giả Babylon đến rồi .

Hai thị nữ bên cạnh vén rèm xe sang hai bên , Nhược Thiên được đỡ xuống . Bên kia Ragashu cũng bước xuống , nhìn thấy nàng một khắc kia thì ngẩn ngơ . Hắn biết lần này tới Ai Cập không uống công rồi .

Nàng mềm mại mà cao quý , nhưng khí chất lạnh nhạt mà mạnh mẽ . Nàng đứng đó hết thấy vạn vật phụ trợ cho vẻ đẹp của nàng .

Tầm mắt Ragashu quá nóng rực khiến Nhược Thiên không thể không chú ý hắn . Nàng nhìn thấy một nam nhân , ừ ! Chắc hẳn nam nhân .

Nếu ở hiện đại thì chắc chắn mấy nàng hủ nữ sẽ hét chói tai rồi nói . Mỹ thụ , dụ hoặc thụ .

Mắt xích lên đầy vẻ ranh mãnh , lông mày nhướn lên như thói quen . Môi bạc cười cười vô hại , nhất là đuôi mắt hắn có chiếc mụn ruồi đỏ , khá nhỏ .

Thân mặc áo bào đỏ , là nữ nhân thì ma mị , nam nhân thì phong lưu , tiêu sái . Khí chất của hắn so với vài nam nhân trong truyện nàng đã gặp thì bất đồng . Hắn khiến nàng có cảm giác không dễ phòng .

Khi nàng đang nhìn hắn thì hắn xuống xe , bước đằng trước đoàn sứ giả tiến tới phía nàng . Ba ngàn tóc đen được buộc lỏng sau lưng , vài sợi bung ra còn bay nhẹ theo gió . Vạt áo bào chẳng biết từ bao giờ mà hở ra , lộ ra xương quai xanh và cơ ngực rắn chắc .

Thì ra đây là mỹ thụ trong truyền thuyết sao ?!

Nhược Thiên trong tâm không khỏi nổi hủ tâm , nàng suy nghĩ đây là đam mỹ văn đấy .

Ragashu môi mông hé mở câu hồn , giọng khàn khàn dụ hoặc :

- Nữ hoàng Asisu , nghe danh nàng đã lâu .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Menfuisu sau khi từ mộ sát trở về liền hướng tâm cung của Nhược Thiên mà đến .

Ngũ quan của hắn ngày càng thêm phần sắc bén , anh khí . Để trần nửa người trên , bên dưới quấn một lớp váy lanh , hoạ tiết cầu kỳ cùng với đai nẹp .

Hắn bước tới hành lang liền nhìn thấy hai bóng dáng nhỏ nhỏ , ánh mắt liền hiện ra ấm áp . Hắn hướng một binh lính gần đó , hỏi :

- Chị ta vẫn chưa trở về sao ?!

Binh lính cung kính trả lời hắn :

- Thưa , Nữ hoàng vẫn chưa trở về .

Menfuisu bước tới lại gần hai thiên thần , Geb thấy hắn thì trước tiên toét miệng lên cười rồi bám vào chân hắn cố đứng lên .

Menfuisu ngồi xuống , ấn lên má Nut và Geb một cái thơm . Hai đứa nhỏ mềm mềm , tròn tròn , vô cùng đáng yêu .

Rồi hắn đưa tay bế Geb lên , Geb từ lúc bắt đầu nhận biết người xung quanh thì có vẻ thân cận với hắn . Luôn hướng hắn cười , hướng hắn đòi bế . Khiến Menfuisu cảm nhận loại tình thân mãnh liệt trong tâm , cũng rất hường thụ cảm giác làm cha .

Ngược lại với Geb , Nut lại luôn dùng đôi mắt tò mò nhìn hắn . Đôi lúc cũng sẽ bám víu lấy hắn nhưng tựa hồ đối với những vật lấp lánh trên người hắn hứng thú . Có lẽ giống chị bảo , Nut là tò mò với thế giới này đi .

Menfuisu một tay bế Geb tựa vào lồng ngực , một tay lấy ra chiếc vòng đá hắc ngọc , nhìn dưới nắng có thể nhìn xuyên suốt qua viên đá . Toà ra một

màu xanh nhạt , sờ lên cảm xúc cũng mát lạnh . Nut thấy chiếc vòng thì ê ê vài tiếng , đưa tay ra với . Menfuisu lại cầm chiếc vòng treo trước Nut , khiến Nut vài lần vô huyệt . Sau vài lần như vậy Nut cũng bắt đầu hiểu ý , khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ đáng thương , đôi mắt to ngậm nước .

Nut cuối cùng cũng khóc lên , Menfuisu hoảng hốt . Đặt Geb xuống nền đá , xoay sang đỡ Nut . Menfuisu cầm chiếc vòng trước mặt Nut , lắc lắc treo trước nàng . Tháo luôn cả vương miện lấp lánh xuống nhưng nàng vẫn khóc , khi Menfuisu sắp hết cách thì nàng mới nín khóc . Khuôn mặt vẫn còn đỏ , nấc vài tiếng nghẹn ngào , nhìn xuống cái vòng lấp lánh .

Cuối cùng sau khi Ari bùng phát quay trở lại thì thấy Menfuisu ngồi bệt ở đất , tóc có chút rối . Ngay cả vương miện đại bàng uy mãnh cũng đang dùng để đồ tiểu công chúa . Hai bên thị nữ thị vệ lại tỏ vẻ mất kiên nhẫn . Để Menfuisu một hồi vật vã , cuối cùng Nut cầm chiếc vòng lấp lánh giờ lên ê ê lên tiếng với Ari .

+++++

Carol bước ra từ trong thần điện , ngẩng mặt nhìn lên bầu trời cao vút của Ai Cập .

Nàng ta mặc chiếc váy trắng , vài trắng bay nhẹ trong gió . Carol ngày càng lộ ra nét tinh khiết , xinh đẹp . Trái ngược với Nhục Thiên đầy đặn , mập mà bí ẩn , nàng ta vẫn tựa như càn khôn trong gió , thân hình mảnh mai .

Thời gian này nàng ta cũng biết Asisu đang nuôi dưỡng sức mạnh của riêng mình , khiến cho nàng ta một hồi tán thưởng Asisu . Nàng ta không còn ngu ngốc như ngày xưa nữa rồi .

Nhưng nàng ta cũng đâu ngồi không , nàng ta cũng nuôi dưỡng thể lực riêng mình . tóm trong tay thần điện Ai Cập , tín ngưỡng Ai Cập , niềm tin Ai Cập . Thần dân sẵn sàng vì nàng ta mà nổ ra chiến tranh , vì nàng ta hi sinh .

Menfuisu thì luôn cảm thấy có lỗi vì đã từ hôn với nàng ta , coi nàng ta thật sự đáng thương , thánh thiện . Cho nàng ta một thân phận cao quý .

Carol mỉm cười , đôi mắt xanh hiện ra tia trào phúng . Nghĩ nàng ta sẽ cảm kích sao ?! Nực cười , đó chỉ là thương hại , nàng ta mới không cần .

Nàng ta mỗi đêm sẽ đều mơ về người ấy , tại một con sông nở rộ màu hồng hoa sen . Hắn sẽ chọn hái những nụ hoa xinh đẹp nhất tặng cho nàng , vuốt mái tóc màu hoàng kim của nàng cười âm áp .

Mỗi khắc tinh lại , nàng ta luôn hận không thể giết chết Asisu . Nỗi hận theo thời gian không nhạt đi mà ngày càng sâu sắc , luôn như cái gai rí máu trong tim không thể nhổ ra .

Teti bước tới dưới chân nàng ta hành lễ , Carol nhìn Teti , có chút khinh bỉ .

Thị nữ này theo nàng ta từ khi nàng mới đến , luôn khôn khéo , gió theo chiều nào che chiều đấy . Cả người lúc nào cũng tỏ ra thấp kém , tiện . Nếu không phải phục vụ chu đáo nàng đã sớm bỏ đi .

Teti cúi đầu , nói :

- Công nương , nữ hoàng Asisu đang tiến về hoàng cung với Babylon vương .

Carol gật đầu nhẹ cho Teti lui ra .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Buổi chiều tà , ánh hoàng hôn vàng nhạt phía cuối sa mạc . Gió thổi nhẹ , Nhục Thiên tay cầm chiếc quạt phe phẩy .

Không biết hai cục cung có khóc không nữa , đi gần trở về tầm cung nàng liền cho thị nữ lui ra . Nàng một mình bước nhanh hơn trở về .

Menfuisu bế Geb đứng cuối hành lang , nhìn về phía mặt trời đang lặn . Vì hắn xoay lưng về phía nàng mà không nhìn thấy biểu cảm của hắn , hắn bế Geb đã thành thực rất nhiều . Hắn giờ phút này không có vương miện , không có kẻ hầu người hạ , chỉ bế Geb nhìn ánh mặt trời đang tắt . Ánh vàng nhẹ khiến hắn trở nên âm áp đến lạ thường .

Hắn không biết đang kể cho Geb câu chuyện gì đó , Geb khanh khách cười . Nhục Thiên nhìn Geb vui vẻ mà khoé miệng cũng nhếch lên , đang định bước tới thì Menfuisu lên tiếng :

- Geb , bao giờ con mới biết gọi cha đây ?!

Menfuisu giọng nói không che giấu vui vẻ , mong đợi ...

Nhược Thiên nụ cười bỗng cứng đờ , tim nhảy lên một cái . Nàng cảm thấy chút bối rối , không biết nên tiến lên hay không .

Menfuisu không hay biết , thom lên má Geb một cái vang rội . Geb cười khanh khách , mắt cũng híp lại .

Nhược Thiên quyết định bước lên , lên tiếng :

- Menfuisu !

Hắn quay lại nhìn nàng , đôi mắt còn lộ rõ vui vẻ . Hắn dường như nghĩ nàng không nghe được câu nói lúc này , nói:

- Chị về rồi sao ?!

Nàng " ừm " một tiếng , đỡ Geb từ tay hắn , cảm nhận mềm mại của Geb . Nhìn hắn hỏi :

- Nut đâu rồi ??

Menfuisu liếc vào tấm cung của nàng , trả lời :

- Ari đang cho Nut ăn nên ta bế Geb ra đây chơi chút .

+++++

Màn đêm phủ xuống nơi đây , ánh trăng mờ ảo soi bóng xuống nước . Mặt nước sông Nile nhẹ nhàng gợn lăn tăn vài đường sóng . Những búp hoa sen hơi lung lay . Mọi thứ chìm dần vào tĩnh lặng .

Nhược Thiên nằm trên giường , vỗ nhẹ Nut đang ngủ . Geb nằm kế bên Nut , ngủ say sưa . Nhìn hai thiên thần , khó có thể phân biệt được Nut và Geb .

Nàng bất tri bất giác nhớ đến Menfuisu chiều nay . Nàng cười khổ , hắn vẫn luôn cho rằng Geb và Nut là con hắn .

Trong lòng nàng có chút kỳ lạ , nàng tại sao lại không hề chán ghét hắn trở thành cha của hai cục cưng ? Là vì nhìn hắn ấm áp với Geb , ôn nhu đối đãi với Nut ? Thật giống như một người cha bình thường ?! Nếu nói nàng không cảm động thì là nói dối .

Hắn đã từ bao giờ bỏ đi tính nông nổi , bỏ đi sự tàn bạo ?! Học được ôn nhu , học được kiên nhẫn ?!

Nàng cũng luôn cho rằng hắn bốc đồng suy nghĩ , mà không nhìn nhận cố gắng của hắn .

Nhưng nếu như hắn biết hắn không phải cha hai cục cưng thì sao đây ?! Hắn sẽ chán ghét hai cục cưng ?!

Nhược Thiên thở dài , bàn tay có chút siết chặt . Đây tất cả đều là Carol tặng cho nàng .

Nàng thời gian này đã cho luyện binh , củng cố Hạ Ai Cập . Nhưng nàng vẫn chưa chắc chắn có thể lật đổ Carol , nàng cần thêm sức mạnh . Nhưng là ở đâu đây ?!

Lông mày nàng nhíu chặt , có chút thất thần suy nghĩ .

+++++

Ragashu ngâm mình trong bể tắm , tựa lưng vào thành bể bằng đá hoa cương . Hai bên có đầu sư tử đang chảy ra nước .

Giọt nước theo lồng ngực hắn chảy xuống , đuôi tóc trôi trong nước . Môi mím hơi hơi hé ra , có chút câu hồn . Hắn lên tiếng :

- Nàng thật đẹp , ta có lẽ đã yêu nàng mất rồi .

Hắn từ nhỏ đã thấy bao nhiêu nữ nhân , những người mang dòng máu cao quý cũng không ít . Nhưng khí chất của nàng và họ bất đồng , nàng sinh ra để trở thành vương giả . Nàng nắm giữ số phận chính bản thân nàng , không phải một vật cầu thân . Nàng tựa cao quý không thể chạm , nàng cũng vô cùng tài giỏi khiến hắn ngưỡng mộ . Nàng nắm giữ Hạ Ai Cập , xây dựng nó lớn mạnh . Không thua Thượng Ai Cập , không thua em trai nàng Pharaon Menfuisu .

Nàng vô cùng xứng với vị trí hoàng hậu của hắn .

Khuôn mặt hắn vẫn cười nhàn nhạt , nhưng giọng nói lại khẳng định . Thị vệ thân tín của hắn đứng ngoài cửa , nói :

- Vương , nhưng là nàng đã có hai đứa nhỏ .

Thì sao chứ ?! Trong lòng Ragashu tự hỏi . Hai đứa nhỏ này khi lớn sẽ kế thừa Hạ Ai Cập , còn đứa nhỏ của nàng và hắn sẽ kế thừa Babylon . Hắn cũng không lo tranh chấp .

Ragashu bỗng dưng nhớ đến gì đó , hỏi :

- Còn nữ nhân tóc vàng ?! Menfuisu tại sao lại từ hôn với nàng ta ?!

- Thưa , trong triều âm thầm nghị luận bởi vì đứa nhỏ là của Pharaon nên hẳn muốn đưa nữ hoàng lên hậu vị , bởi vậy mới từ hôn nữ nhân tóc vàng .

Thị vệ bên ngoài cung kính bẩm báo , Ragashu lại thêm vấn đề suy nghĩ , nhíu nhíu mày .

Hắn đứng dậy , nước chảy từ lồng ngực xuống bắp đùi của hắn , vớ chiếc khăn thị nữ đang cầm sẵn , quần ngang hông .

Vải thị nữ liếc trộm hắn , cúi xuống đỏ mặt . Hắn có chút buồn bực , rõ ràng hắn rất đẹp , thân thể cũng rất đẹp . Quan trọng là còn xử nam . Nhưng ánh mắt nàng sáng nay , nhìn hắn chẳng có chút tà niệm nào , chỉ đơn giản như đang thưởng thức một bông hoa vậy .

Sao không đến đây cướp lấy trong sạch của hắn chứ , hắn rõ ràng là đã quyến rũ nàng rồi mà .

Buồn bực ! Buồn bực mà chết mất .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34

Nhược Thiên đến trước dịch quán , nơi đây dành để tiếp đón sứ giả và Babylon vương .

Nàng nhớ rằng sáng nay sứ giả có cho mời nàng tới tắm cung Ragashu , nhưng tại sao lại vắng lặng thế này ?!

Thị nữ và thị vệ của nàng bị binh lính Babylon chặn ngoài cửa , nàng cũng không lo Ragashu dở trò ở hoàng cung Ai Cập , nên tự mình bước vào .

Nhược Thiên nhíu mày khó hiểu , chiếc váy lanh đen nhẹ nhàng , mềm mại rung động theo từng bước chân của nàng . Ngón tay thon dài vén từng lớp lụa , nàng bước vào .

Không một người , ngay cả bóng thị nữ cũng không thấy . Chẳng lẽ Ragashu có sở thích biến thái gì đó ?! Nhược Thiên bước bên đi bên trong tắm cung Ragashu , lẩm bẩm tự hỏi .

Tiếng nước ?! Nhược Thiên bước nhẹ tới . Có nên đi vào hay không ?! Nàng bối rối một hồi thì quyết định đẩy cửa bước vào .

Và nàng hồi hận rồi ...

Ragashu nằm hơi nghiêng dưới bể tắm , một tay chống vào thành bể để tựa đầu , có vẻ đã ngủ quên . Lông mi hắn cũng thật đẹp , cong cong , lâu lâu hơi run lên , thêm chiếc mụn ruồi nhỏ đuôi mắt tạo thành điểm nhấn . Chiếc mũi nhọn , cao , kết hợp với đôi môi mỏng hé mở , giống như cầu người chà đạp vậy , hơi thờ nhẹ nhàng . Tóc hắn chút tán loạn , dính vào lồng ngực rắn chắc , nước nhỏ giọt chảy theo xương quai xanh xuống lồng ngực . Làn da chắc co dãn lắm nhỉ .

Quanh hông hắn quấn một chiếc khăn lụa che đi điểm trọng yếu , nhưng có vẻ cũng chẳng tác dụng mấy . Nàng còn cơ hồ nhìn thấy kia , hai chân thon dài hơi co lên . Nàng ngẩn người một lúc , có hơi ngại ngùng . Dù sao người ta đang ngủ mà bản thân lại lợi dụng chiếm tiện nghi . Sau khi ngẫm nghĩ từng tấc da thịt của hắn , nàng thấy hắn ma lực cũng thật lớn , nàng ngẩn người tê cả chân rồi .

Hắn có vẻ như không dễ tỉnh lại đâu , nàng bước nhẹ rời đi .

Khi nàng đã rời đi xa , không còn nghe thấy tiếng bước chân thì Ragashu đang ngủ dưới bể tắm mở mắt . Đôi mắt thanh tỉnh , nhiễm chút tức giận .

Không phải một chút tức giận , là rất tức giận . Nữ nhân này đúng là đáng ghét , vô tâm vô phé . Hắn đã thoát y quyến rũ trần trụi như thế mà nàng chỉ đứng đây nhìn ngắm , đã thế chỉ nhìn rồi đi .

Đây là sự sỉ nhục với sức quyến rũ của hắn , đáng lẽ ra nàng phải như hổ nhào đến cướp đoạt chứ ? ... Đáng lẽ ra nàng phải ôn nhu lừa hắn lên giường chứ ? ... Không thì ít ra lại hôn hắn một cái , lay hắn tỉnh dậy . Nàng không biết là ngâm nước lâu sẽ bị cảm sao ???

Chấn chấn do nàng không biết ! Ragashu tự an ủi tâm hồn đang tổn thương của mình .

Lúc này một thị vệ của hắn chui ra từ đâu đó , với ý định bắt gian tại giường không thành . Nhỏ giọng nhắc nhở :

- Vương , nữ hoàng đã đi lâu rồi ạ !

Ragashu lúc này mới đứng lên , ánh mắt như dao liếc về thị vệ của mình . Gần giọng hỏi :

- Các người nói chắc chắn sẽ thành công cơ mà ???

Tên thị vệ khó xử , đành cố gắng kiếm một cái cớ thoát hiểm :

- Chắc là do ngài còn quần chiếc khăn , lần sau cởi bỏ nốt thì chắc chắn sẽ thành ... Chắc chắn !

Tên thị vệ cố gắng nặn ra nụ cười , Ragashu "hừ" một tiếng . Tò vè tạm chấp nhận lý do này . Tên thị vệ thở phào một cái , sau lưng đã ướt mồ hôi .

Nhược Thiên rời khỏi dịch quán , khuôn mặt còn chút đỏ , dù sao cảnh xuân vô hạn như vậy đâu dễ quên .

Menfuisu lúc này từ xa bước đến , nhíu mày hỏi :

- Chị ! Ta nghe thị vệ báo người đến tắm cung Babylon vương .

Nhược Thiên ngượng ngùng , trả lời :

- Phải ! Nhưng chưa kịp ! Hắn đang bận !

Nàng cố ý đánh trống lảng sang truyện khác , Menfuisu cũng không tò mò nhiều . Theo nàng trở về tắm cung .

+++++

Hoàng cung Hitaito , Izumin ngồi trong tắm cung . Hương biểm mẫn mẫn giúp hắn thả lỏng cơ thể .

Ngón tay hắn đều đặn gõ trên mặt bàn . Lúc này một thị vệ bước vào , bẩm báo :

- Hoàng tử , thị vệ Eric đã trở về . !

Đôi mắt của Izumin loé ra tia vui mừng , nhàn nhạt nói :

- Cho hắn vào !

Thị vệ kia lui ra , một lúc sau bước vào một chàng trai .

Hắn ta buộc mái tóc cao , gọn gàng . Quần áo có chút cũ nhưng vẫn sạch sẽ , bên hông treo một thanh kiếm .

Khuôn mặt hắn lộ vẻ thông minh , hướng về Izumin hành lễ .

- Người lần này đi , là gần 2 năm .

Izumin nhìn Eric , trong lời nói có chút thân thiết .

Eric lúc này mới ngẩng đầu , nhìn về phía Izumin cười hề hề , xoa đầu .

Eric có thể nói là bạn từ thuở thơ ấu với Izumin , không phải một thị vệ bình thường . Eric là người thích tự do , không thích bị giam cầm bởi quyền lực .

Hắn thích đi thăm thú các nơi , học hỏi . Võ thuật và kiếm điều luyện , Izumin cũng chưa chắc đánh thắng hắn .

Eric lúc này bước tới gần Izumin , thân nhiên ngồi xuống . Tự rót rượu uống , hắn chẹp miệng một cái .

Izumin lúc này nói tiếp :

- Ta sắp tới Ai Cập , người theo ta .

Eric gật gật đầu , lúi trong áo ra vài thứ kỳ lạ . Bắt đầu ngồi khoe khoang , kẻ lẻ với Izumin .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35

Sáng sớm ở Thượng Ai Cập , Menfuisu có chút vui vẻ tới tìm nàng . Người hắc còn mang theo hơi nước , có lẽ là vừa tắm xong . Đôi chân dài , rắn chắc của hắc húc nhanh tới chỗ nàng . Lộ nét vui vẻ.

Nhược Thiên đang dùng bữa sáng , cảm thấy no bụng liền dừng lại . Hắc lên tiếng :

- Chị !

Menfuisu tới cạnh bàn ngồi xuống , xoa xoa má Geb . Geb toét miệng ra cười , vài chiếc răng sữa lộ ra . Lập tức giờ hai tay đòi hắc bế , Menfuisu đưa tay bế Geb vào lòng , hành động lưu loát , vô cùng quen thuộc . Hắc lúc này quay sang đặt vào trán Nut một cái thơm , rồi tiếp tục nói với nàng :

- Lần này sinh thân 1 tuổi của chúng , em muốn tổ chức thật long trọng .

Nhược Thiên nhìn hắc , nàng vốn định trở về Hạ Ai Cập và tổ chức sinh thân cho hai cục cưng . Nhưng Menfuisu mỗi lần lấy một loại lý do giữ nàng ở lại , nàng thấy hắc rất thân cận với Geb . Vài lần trong lòng cũng không nở tách ra , nàng nợ hai cục cưng một người cha . Nàng cũng chỉ có thể thở dài một hơi , trả lời :

- Vậy chuyện này em lo liệu đi !

Nàng ngừng một chút , nhìn Menfuisu đã trưởng thành . Nhỏ giọng nói :

- Cảm ơn , Menfuisu .

Menfuisu ngẩng mặt lên nhìn nàng , lúc này khuôn mặt nàng lại chẳng biểu lộ gì . Hắc khuôn mặt càng đậm nét cười .

Hắc phải cảm ơn chị mới đúng . Cảm ơn chị đã tặng cho hắc hai thiên thần . Cảm ơn chị không rời xa hắc , cho hắc một cơ hội đối xử tốt với chị . Hắc đã quyết định , sau sinh thân 1 tuổi của Geb và Nut . Hắc muốn chị có thể trở thành vương phi của hắc .

Bầu không khí trở nên hài hoà đến kì lạ , hai người im lặng nhưng lại gần nhau hơn . Chỉ còn tiếng khanh khách cười của Geb và vài tiếng bi bô của Nut .

+++++

Ragashu đứng tại hành lang , nhìn xuống con sông Nile .

Dòng nước sông nhẹ nhàng , mang theo nét hài hoà . Hai bên bờ sông Nile hoa sen nở rộ , hắc hít một hơi sâu . Cảm thấy mùi hương sạch sẽ , nhàn nhạt thoang thoảng .

Mái tóc xoắn đen của hắc được buộc bằng một dải lụa sau lưng . Vài sợi râu xuống trán , đôi mắt xích lúc này chăm chú nhìn xuống bên dưới . Mối hơi mím lại , suy tư .

Hắc khoác áo bào đỏ , dây đai lỏng lẻo , lộ phần lớn màu da nâu nhạt . Hai tay bắt chéo sau lưng , hương thụ cơn gió nhẹ nhàng khiến hắc buồn ngủ .

Lúc này từ sau lưng hắc Carol bước đến , nàng ta mặc chiếc váy lanh hồng . Thêu lên những búp sen sông động . Khuôn mặt lộ ra nét ngây thơ , mái tóc xoắn vàng thả bay nhẹ trong gió . Đôi mắt xanh trong sáng , lộ ra nét tinh nghịch . Nàng ta nở nụ cười ngọt ngào hướng về Ragashu .

Ragashu nghe thấy tiếng bước chân liền quay lại . Ban đầu cũng có chút ngạc nhiên , nhưng sau khi đánh giá một hồi liền thất vọng . Tất nhiên chỉ giấu trong lòng . Nàng ta có màu tóc vàng , phản chiếu dưới nắng vô cùng rực rỡ . Đôi mắt xanh kỳ lạ , lần đầu hắc nhìn thấy . làn da cũng trắng nõn , có chút trắng bệch . Thân hình có điểm gầy , ngực có vẻ hơi nhỏ . Tay chân bé , có lẽ chưa hoàn toàn phát dục .

Carol nhìn hắc có chút ngạc nhiên , cũng chỉ thấy quen . Nàng ta cả người toát ra loại cảm giác khiến người khác không tự chủ muốn thân cận . Carol đến cạnh hắc , lên tiếng :

- Ragashu Vương , ta là con gái nữ thần sông Nile .

Ragashu cũng đoán trước được , nàng ta vô cùng nổi danh . Vài nước cũng âm mưu chiếm nàng ta , tất nhiên Babylon của hắc thì khác . Hắc muốn mỹ nhân , không phải tiểu hài tử .

Hắc nhìn Carol , tổng cảm thấy không hứng thú . Nhàn nhạt trả lời :

- Ừm !

Carol cũng không tỏ vẻ tức giận , nàng ta ánh mắt lộ ra tò mò . Hỏi vài thứ về Babylon , hắc cũng lịch sự trả lời .

Bỗng Carol không biết vô tình hay cố ý , nói :

- Ta cảm thấy người thực thích nữ hoàng Asisu nha !

Ragashu trong lòng lạnh đi một phần, hắn vốn không để người Ai Cập biết. ?! Nhưng nhìn đến nét ngây thơ, vài phần tình nghịch của nàng ta thì lại tự nhủ do bản thân nghĩ nhiều thôi.

Thấy Ragashu không trả lời, Carol nở nụ cười. Nói tiếp:

- Nhưng thật đáng tiếc a~! Nữ hoàng yêu là Pharaon Menfuisu, còn sinh hai cục cưng thật xinh đẹp.

Ragashu có chút mờ mịt, hắn nhìn về Carol đang chút tiếc nuối về mặt.

Hắn đang định lên tiếng thì Carol cắt ngang lời hắn:

- A, ta phải tới thần điện bây giờ.

Nói xong liền quay lưng rời đi. Ragashu "hừ" một tiếng không vui.

Lúc này Carol lời nói nhẹ như gió truyền vào tai hắn:

- Nếu muốn có được nữ hoàng Asisu thì tới tìm ta.

Hắn ngạc nhiên, nhìn về phía nàng ta thì chỉ còn một bóng lưng. Ragashu nghĩ bản thân mình nghe nhầm, lúc này một âm vệ của hắn từ bóng tối lên giọng nhắc nhở:

- Vương, nữ nhân này không đơn giản!

Ragashu cười nhạt, đôi mắt hồ ly hơi híp lại. Cứ nghĩ nàng ta thánh thiện, không ngờ chỉ là tâm thường nữ nhân.

Nàng ta là đang suy tính gì?! Đơn giản là giúp hắn đoạt nữ nhân thôi sao?!

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36

Từ 3 ngày trước kinh thành Tebe đã bắt đầu rộn ràng, dòng sông Nile tập nập các thương lái. Hàng ngày có vô số thương nhân và dân chúng tập nập đổ về.

Izumin đội chiếc khăn che khuất một phần khuôn mặt, thêm một phần bí ẩn, thâm sâu. Bên cạnh là đội sứ giả Ai Cập tiếp đón bọn họ, không thấy nàng, lòng hắn hiện lên tia mất mát.

Nhìn hoàng cung Thượng Ai Cập ngày càng gần lòng hắn càng nôn nóng, nhưng khuôn mặt hắn rất bình thản. Tuy chỉ có lông mày hơi nhíu lại. Eric đi ngựa sát bên hắn, nhận thấy hắn khác thường. Nhỏ giọng reu rộc:

- Izumin, hoàng tử thân ái. Người có vẻ đang chờ tình nhân?!

Izumin nhàn nhạt liếc qua Eric, Eric cười hề hề.

+++++

Bên kia Menfuisu cũng tiếp đón đoàn sứ giả Assyria, Angol bước xuống thuyền. Hắn nhìn đoàn sứ giả Ai Cập mỉm cười nhạt.

Trên đầu hắn đội chiếc mũ đặc trưng của trang phục Assyria, trang phục hoa lệ. Hắn cũng rất tuấn tú, thân hình cao dài. Mặc chiếc áo lam nhạt, họa tiết tinh xảo.

Bước sau hắn là hoàng thân Shan, hắn lại có điểm rụt rè. Khuôn mặt mang nét trẻ con, môi hồng nhỏ, làn da trắng mềm. Có điểm giống nữ tính, khiến người khác muốn ôm vào lòng bảo vệ. Hắn đứng hơi khuất sau lưng Angol, mà Angol dường như theo thói quen cho hắn cảm giác an toàn.

Menfuisu ngũ quan anh khí, mũi cao, đôi mắt được kẻ dài về phía sau. Hắn khoác áo choàng hình đại bàng dát vàng, cùng vương miện hình đại bàng đầy đũa mặt trời. Bên dưới là váy lam, cùng vôi đai nếp được trang trí cầu kỳ. Hắn để lộ phần lớn da thịt màu mật ong, cả người không có chút thịt thừa.

Sứ giả Assyria cùng Angol bước lên chào hỏi. Menfuisu cổ tỏ ra thân thiện nhất có thể. Hai bên khách khí vài câu liền trở về dịch quán.

Các đoàn sứ giả khác vẫn lục tục đi đến kinh thành Tebe .

+++++

Hôm nay Ragashu đặc biệt tới tìm nàng , bởi vì chờ mãi vẫn chưa thấy nàng xuất hiện .

Hắn như cũ một thân hồng y phiêu phiêu trong gió , bước tới tầm cung của nàng . Nàng đang nằm trên nhuyễn sạp , nhìn hai cục cưng nô đùa chạy nhảy . Tay cầm chiếc quạt lông phe phẩy .

Được thị vệ bẩm báo nàng có chút ngạc nhiên , làm nàng nhớ tới bức mỹ nhân tẩm hôm đó . Mặt có chút đỏ , hít vài hơi đỡ ngượng ngùng rồi cho người mời hắn vào .

Hắn hồng y thêm phần tiêu sái , môi mỏng hé mở quyến rũ . Nàng lại có chút ngây ngẩn . Hắn khách khí nói :

- Nữ hoàng Asisu , làm phiền nàng .

Nhược Thiên " khụ " một tiếng rồi trả lời :

- không phiền , Ragashu vương mời ngồi .

Hắn vừa ngồi xuống thì một đứa nhỏ đáng yêu bước chầm chậm lại cạnh hắn . Geb nhìn hắn , ánh mắt tràn ngập tò mò .

Hắn trong lòng biết trước đứa nhỏ là con của nàng , giờ tay bế Geb vào trong lòng . Ôm đứa nhỏ mềm mềm , đáng yêu khiến hắn không khỏi nghĩ tới con của nàng và hắn sau này .

Nhược Thiên nhìn thấy hắn có vẻ thích Geb , trong lòng cũng tăng vài phần hảo cảm . Nàng lên tiếng :

- Ngài có chuyện cần nói với ta ?!

Ragashu nhìn thẳng vào nàng , trả lời :

- Nữ nhân tóc vàng đã tới tìm ta . Nàng ta muốn cùng ta hợp tác .

Nhược Thiên hơi nhíu mi , nàng có thể hiểu tại sao Carol muốn tìm Ragashu . Nhưng tại sao Ragashu lại muốn nói cho nàng điều này :

- tại sao ngài lại muốn nói điều này với ta ?!

Ragashu cười đến híp mắt như đang chờ nàng nói câu này , nở nụ cười khiến đầu óc nàng hoa lên . Hắn từ từ bước đến cạnh .

Ghé đôi môi mỏng cạnh tai nàng , nhẹ giọng nói :

- vì ... Ta rất thích nàng .

Nàng cảm thấy mê muội , giọng nói hắn khàn khàn như dẫn dắt nàng đi . Cùng với mùi hương nam tính quanh quẩn ngay mũi nàng .

Ragashu nhìn nàng thất thần mê muội mà thoả mãn , ghé gần sát môi hắn vào môi nàng .

Và khi hắn tưởng chừng nụ hôn sắp thành thì Geb khóc thét lên .

Nhược Thiên giật mình , thần trí dần thanh tỉnh . Nhìn khuôn mặt Ragashu gần kề mình , giọng nói nàng lạnh nhạt :

- Ragashu vương , thỉnh tự trọng .

Bé Geb nức nở chạy lại ôm chân nàng . Ragashu mặt có chút ngốc lảng , đành lùi ra xa .

Nàng nhìn hắn đang khó hiểu . Dò hỏi :

- Ragashu vương , người dùng mê thuật .

Nàng định nói là " thôi miên" , nhưng lại nghĩ người cô đại không hiểu .

Nàng cảm thấy bản thân mình có điểm lạ , rõ ràng hắn chỉ cười lại khiến bản thân nàng mê muội . Tự mình muốn tiến gần hơn với hắn , trong lòng trào lên loại cảm giác muốn tựa vào lòng hắn !!!

Ragashu cũng hơi ngạc nhiên , rồi về mặt ngượng ngùng . Rồi lại bất đắc dĩ , nói :

- Nàng cũng biết chúng sao ???

Nhược Thiên " gật đầu ". Chờ hấn nói tiếp :

- Ta vô tình gặp một người kỳ lạ , hấn dạy cho ta vài động tác mê thuật . Khiến kẻ khác mất đi năng lực suy nghĩ thời gian ngắn .

Ragashu lúc này lại có điểm ngưng ngừng , nói càng ngày càng nhỏ , ngồi ghé vịn về vạt áo .

Nhược Thiên nhìn hấn tỏ vẻ đáng thương , ngồi đó như sợ nàng bỏ rơi . tuy lúc đó bị điều khiển , vẫn nghe rõ câu " ta rất thích nàng" của Ragashu . Trong lòng nàng cũng không chán ghét hấn , nàng nhàn nhạt nói .

- chúng ta làm bạn !

Ragashu nghe xong ngẩng đầu lên nhìn nàng , trong giọng nói của nàng không ghét bỏ hấn . Trong mắt loé ra tia vui vẻ .

Lòng của hấn thì đang cảm thán , quả nhiên mẫu thân nói đúng . Tò ra đáng thương thì nàng sẽ mềm lòng .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 37

Mặt trời vừa hé lên từ dòng sông Nile thì hoàng cung Ai Cập cũng bắt đầu rộn rã .

Nhược Thiên được đánh thức từ sớm , nàng tắm rửa sạch sẽ bằng nước từ thần điện . Trên người còn mang mùi hoa sen thoang thoảng .

Nàng nhìn bản thân trong gương mà có chút giật mình , bản thân nàng đã đến đây cũng sắp hơn 2 năm rồi . Từ một trạch nữ 22 tuổi vẫn cô đơn , chỉ vì lòng tốt dâng trào cứu một đứa nhỏ mà xuyên không . Xuyên đến không có chồng nhưng lại có hai đứa nhỏ , có một nửa Ai Cập hùng vĩ . Trở thành nữ nhân quyền lực .

Ý niệm trở về của nàng đã dập tắt từ lâu . Không bởi vì quyền lực hay tiền tài , là vì đứa nhỏ . Mang nặng chúng 9 tháng trời , dính bao nhiêu khổ cực . Cuối cùng mới sinh hạ , nàng muốn ở nơi này nhìn chúng khôn lớn . Nhìn chúng hạnh phúc , đây có lẽ là tâm lý của tất cả các bà mẹ .

Nàng vẫn mang theo nét thành thực ấy . lông mày lá liễu , mắt phượng mang theo uy nghi , được kẻ đen dài về phía sau . Mũi cao tinh xảo kết hợp với đôi môi mọng nước tô lên một lớp son đỏ .

Chiếc váy đen dát lên những hoạ tiết hoa lá tinh xảo bằng vàng . Chiếc váy để lộ chiếc cổ mảnh khảnh và rãnh tuyết đầy đặn , hai bờ vai của nàng khoắc lên chiếc áo choàng mỏng , bông bành nhẹ nhàng .

Chiếc váy bó lấy vòng eo nhỏ như rắn nước của nàng bằng một chiếc đai nẹp . Đuôi váy hơi dài ra đằng sau một chút , đây là thiết kế của nàng .

Trên đầu là chiếc vương miện rắn hổ mang nhẹ răng gắn vô số đá quý , nhưng không khiến chiếc vương miện bị thô . Mà là một vẻ sống động , vô cùng tinh xảo tới từng nét nhỏ .

Mái tóc đen của nàng cũng gắn lên những chiếc kẹp tóc nhỏ , được làm công phu với những bông hoa khắc thủ công .

Nàng mềm mỏng mà kiên cường , uy nghi nhưng trong mắt lại hiện ra nét hiền từ . Khuôn mặt nàng ngẩng lên cao ngạo , từng cử chỉ đều lộ ra phong thái cao quý hoàng tộc .

Geb và Nut cũng đã dậy sớm , nghe thị nữ nói cười mà tò mò . Chúng giờ lắm bận đi cũng được một đoạn , gọi đơn giản chữ " mẹ " .

Hai đứa nhóc mặc váy lanh trắng . Áo choàng màu đen hình đại bàng , trên đầu là vương miện khắc nhiều kí hiệu Ai Cập cổ đại . Trên tay múp mím đeo vài chiếc vòng ngọc nhỏ nhắn .

Làn da hai đứa nhóc mềm mại , má chỉ hơi phính ra . Mái tóc sữa đã được thay vào một lớp tóc đen ngắn cùn , ôm vào khuôn mặt nhỏ nhắn . Đôi mắt thao láo nhìn xung quanh , miệng chu ra đáng yêu .

Nut và Geb được Ari đưa lại chỗ nàng , Nut đưa tay đòi bế , bập bẹ gọi " mẹ " . Nhược Thiên nhìn chúng mỉm cười .

+++++

Buổi lễ được diễn ra giữa trưa , với ngụ ý mong đứa nhỏ sẽ rực sáng như ánh mặt trời chói trang , cũng mong vị thần mặt trời chứng kiến nghi lễ này .

Hoàng cung Ai Cập phản chiếu ánh nắng vàng , dưới dòng sông Nile hoa sen nở rực một khúc sông .

Nàng và Menfuisu bước đi trên con đường lát đá hoa cương , không nói gì nhưng lại ngẫm hiểu lẫn nhau .

Hắn đầu đội một chiếc vương miện bọ hung đầy mặt trời , mái tóc đen của hắn xoã ra sau lưng . Đôi mắt anh khí được kẻ dài về phía sau , sống mũi cao thẳng . Khoé miệng hắn hơi nhếch lên vui vẻ .

Trang phục của hắn vẫn rất đơn giản nhưng đòi hỏi sự cầu kỳ và tay nghề cao . Áo choàng đen được dát hình mặt trời , bên dưới là váy lanh thêu những họa tiết hình Ai Cập . Cùng với đai nẹp đen .

Hắn ngừng đầu nhìn về phía trước , trong lòng không ngừng nhộn nhạo . Chính ngày hôm nay , hắn sẽ đưa chị lên làm hoàng phi . Đứa nhỏ của chị và hắn sẽ trở thành vương tử và công chúa của Ai Cập này .

Geb và Nut hưng phấn cười nhe răng sữa , được nữ quan bế đi sau lưng nàng .

Nghi lễ được diễn ra trong đại điện , sứ giả các nước lân bang được bố trí ngồi dọc theo bên trái . Thần quan Ai Cập được bố trí bên phải .

Đại điện vốn vô cùng rộng lớn , hôm nay cử hành nghi thức lại có vẻ vừa vặn . Nhược Thiên và Menfuisu bước chân vững trãi tiến lên phía trước .

Izumin ngồi bên trái , hắn bỏ đi chiếc khăn trùm đầu . Lộ ra mái tóc bạch kim . Hắn một thân cẩm bào Hitaito , ánh mắt dõi theo nàng . Ánh mắt vẫn lạnh nhạt như cũ , nhưng lại mang theo một tia nhớ mong khó nhận ra .

Nhìn về hai đứa nhỏ sau lưng nàng mà mỉm cười , đứa nhỏ vô cùng giống nàng . Chúng rất dễ thương . Bất chợt Nut quay khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn về phía hắn , đôi mắt đen sáng như viên hắc thạch . Cười toe toét , tay còn vung vãi cái khiến chiếc vòng tạo ra âm thanh leng keng .

" Ể " ?! Tiếng Eric ngồi sau lưng Izumin hô lên . Không to lắm nhưng đủ Izumin nghe thấy , khuôn mặt Eric chăm chú vào Nut .

Đôi mắt Eric cố chừng lớn để nhìn rõ đứa nhỏ hơn , hắn ngậy ra một lúc như suy nghĩ gì đó . Rồi lại xoa cằm , rồi lại lau mồ hôi trên trán . Hắn cố cúi thấp đầu giảm sự tồn tại của mình .

Izumin khó hiểu nhìn hắn , nhưng lúc này nghi lễ bắt đầu . Izumin đành thu hồi tầm mắt .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38

Nghi lễ chính thức bắt đầu , Nhược Thiên và Menfuisu ngồi trên vương vị song song nhau .

Geb và Nut đứng ở bên dưới , ngoan ngoãn nhìn nàng . Carol lúc này bước vào , sau lưng là hai hàng quan tư tể Ai Cập .

Nàng ta mặc trên mình váy lanh trắng thêu kí hiệu Ai Cập cổ đại . Đầu đội vương miện hình hoa sen bằng vàng , mái tóc hoàng kim được thả sau lưng . Hai hàng long mi dài che khuất một phần đôi mắt xanh , môi mỏng cười yếu ớt . Hai tay thon nhỏ bắt chéo trước ngực , một tay cầm gậy uốn cong , một tay cầm gậy hình búa đập lúa .

lão quan tư tể Karuta bước lên trước , cầm một tấm phù điêu sét đọc to . Nội dung đại khái là hai đứa nhỏ đã tới sinh thần đầu tiên , nghi lễ quan trọng .

Sau khi quan tư tể đọc xong , đến lượt các sứ giả tỏ thành ý . Đem lễ vật dâng tặng .

Vào thời điểm giữa trưa , khi mặt trời lên đỉnh bầu trời . Carol dẫn đầu đoàn người đến tế đàn ngoài trời , bức tượng thần mặt trời - thần Ra được nô lệ Ai Cập xây vô cùng hùng vĩ . Bên dưới là một hàng cầu thang bằng đá , bên trên là một chiếc bàn lớn để dâng lễ vật . Tượng thần Ra được xây lớn bằng một toà cung điện , tạo dáng vẻ như đang nhìn ra vùng đất Ai Cập này .

Vì đây là tế đàn ngoài trời , dân chúng vây quanh nơi đây . Được binh lính chặn phía xa , đồng loạt quỳ xuống hành lễ .

Carol ra kí hiệu cho hai nữ đồng trình bế Geb và Nut lên , cùng nàng ta bước lên bậc thang . Đến trước vị thần tối cao này .

Menfuisu và Nhược Thiên dừng lại bên dưới bậc thang , ngược nhìn Carol phía trên . Ánh nắng có chút gay gắt chiếu xuống , mùi cát bụi sa mạc được gió nhẹ thổi lên .

Phía sau Carol là hai hàng quan tứ tế bê lễ vật sống cho thần linh , lên đến trước đàn tế Geb và Nut được nữ đồng trinh thả xuống .

Carol ra hiệu cho quan tứ tế mở hai con trâu lớn rồi nhắm mắt . Trong miệng lẩm bẩm cầu nguyện . hai con trâu bị trói chặt , kêu vài tiếng rồi yên lặng . Máu chảy từ cổ chúng ra lan xuống bên dưới , chảy xuống đến chân Nut . Nut có lẽ không biết đó là gì , chỉ quay sang nhìn anh trai mình . Nhưng Geb lại yên lặng ngược nhìn vị thần Ra .

Khi hai con trâu chảy cạn máu , Carol mở mắt ra . Nở nụ cười khó hiểu , rồi quay xuống phía dưới . Hai tay giơ lên bầu trời như đón lấy ánh nắng rực chiếu xuống mình . Mái tóc hoàng kim của nàng ta hơi lật phất , óng ánh phản chiếu ánh mặt trời .

Trong lòng Nhurer Thiên tự nhiên nhảy lên một cái , dự cảm bất an khó hiểu . Nàng nhìn lên phía Carol , rồi nhìn Geb và Nut đứng hai bên nàng ta .

Carol giọng nói vững chắc , kiên định :

- Thừa Pharaon vĩ đại , nữ hoàng vĩ đại của Ai Cập . Trước sự chứng kiến của các vị thần , trước các sứ giả lân bang , trước thần dân Ai Cập

Ta lấy danh nghĩa con gái nữ thần sông Nile - Hapy . Công bố lời của thần linh ...

Nhurer Thiên lúc này không thể kích động , Carol đã lợi dụng sinh thần của Geb và Nut . Vốn trong nghi lễ không có nội dung này . Nàng cố gắng giữ bản thân bình tĩnh .

Menfuisu bên cạnh lại mỉm cười , hẳn muốn Carol công bố hôn lễ của hắn và chị . Nên đã để Carol nhân dịp sinh thần của hai đứa nhỏ mà công bố . Chị sắp có thể trở thành hoàng phi của hắn , trong lòng hắn không nên được cảm xúc tràn lan . Hắn nghe rõ tiếng trái tim mình đập .

Về mặt của các sứ giả có điểm mờ mịt , thần dân Ai Cập trực tiếp cung kính quỳ xuống .

Carol hài lòng nhìn tất cả mọi thứ , nhìn Menfuisu về mặt hạnh phúc , nhìn thần dân Ai Cập vì một lời nói của nàng ta mà trực tiếp quỳ xuống .

Carol ngẩng cao đầu , ánh mắt trào phúng về phía Nhurer Thiên . Vì quá xa nên không ai nhận ra ánh mắt đó của nàng ta . Carol nói tiếp :

- Thần linh đã ban tặng cho chúng ta hai vì sao sáng trên bầu trời ... Đó là vương tử Arosta Geb và công chúa Arista Nut .

Thần dân Ai Cập vui sướng , lập tức có tiếng hô hào vang lên . Nhưng trái ngược với niềm vui của thần dân , Nhurer Thiên trong lòng càng lo lắng .

- Chúng ta cần tiến hành một cuộc liên hôn với Assyria .

Menfuisu nụ cười ngừng lại , hẳn nghe lầm ?! Tại sao lại là liên hôn với Assyria ?! Phải là hôn lễ của chị và hắn mới đúng . Menfuisu dùng ánh mắt mờ mịt nhìn Carol .

- Bởi vì thần linh đã lệnh cho ta , rằng hai vì sao mang dòng máu của Assyria hoàng tộc - Angol bề hạ và Ai Cập hoàng tộc - Asisu nữ hoàng .

Nhurer Thiên nghe tới đây không khỏi thét lên :

- NGƯỜI NÓI DỐI !

Nàng khuôn mặt có chút trắng bệch , Carol nói dối trước mặt thần linh sao ?! Nàng ta chỉ là con gái kẻ trộm mộ . Sao dám dùng danh nghĩa con gái nữ thần sông Nile nói lên lời dối trá .

Carol nghe nàng thét lên vậy chỉ mỉm cười , nhẹ nhàng trả lời :

- Vậy nữ hoàng Asisu , người vốn không biết phụ thân của vương tử và công chúa . Đó là bởi vì thần linh đã tạo ra .

Carol vẫn mỉm cười , nhẹ nhàng mà nói . Nhìn Nhurer Thiên phá ra về mặt lạnh nhạt thường ngày mà vui vẻ .

Menfuisu nắm chặt bàn tay , gân xanh cơ hồ nổi lên . Trong lòng hắn giờ mới biết có bao nhiêu vỡ vụn , một phần đang thét gào hắn đừng tin Carol . Một phần lại nhắc hắn rằng Carol là con gái nữ thần sông Nile . Là nửa vị thần của Ai Cập .

+++++

Tác giả : vâng ! Con của Angol . Bao nhiêu người không tin lời Cà ?!

Nhurer Thiên cảm thấy có hàng ngàn , hàng vạn con mắt nhìn chăm chú vào nàng .

Nàng đã quá kích động rồi . Bàn tay nàng vô thức nắm chặt lại , ép bản thân bình tĩnh suy nghĩ .

Carol nhìn Nhurer Thiên rất nhanh biến hoá , chỉ nhàn nhạt theo dõi . Geb và Nut vẫn đứng ngoan ngoãn bên cạnh Carol , Nut thấy nàng kích động thì đã rơm rớm nước mắt . Chỉ có Geb vẫn kiên cường , dùng ánh mắt dỗ dành em gái .

Không khí buổi lễ như bị đình trệ , Carol nở nụ cười . Mục đích hôm nay đã hoàn thành , nàng ta kết thúc buổi lễ .

Nhược Thiên trở về tầm cung của mình , Ari cho hai thị nữ dắt tay Geb và Nut theo sau . Yên lặng , không dám làm nàng thêm tức giận .

Nut bỗng bỏ tay thị nữ , chạy tới ôm lấy đùi nàng . Dùng giọng non nớt nói :

- Mẹ ! Đừng buồn !

Nhược Thiên dứt khỏi dòng suy nghĩ miên man , nhìn đứa nhỏ . Trong lòng cảm thấy xót xa , đánh chết nàng cũng không tin lời Carol . Nàng ta vốn không có thần lực , chỉ là con gái kẻ trộm mộ . Làm sao có thể tiên đoán lời thần linh , vốn việc này chỉ khiến nàng ta lợi dụng thời cơ .

Nàng ôm Nut vào lòng vỗ vỗ , nhẹ giọng nói :

- Mẹ không sao !

+++++

Sau buổi lễ , Menfuisu đã vội vàng rời đi .

Izumin và Ragashu đem theo suy nghĩ riêng trở về tầm cung .

Izumin đã bỏ ra chiếc khăn trùm đầu , mái tóc nâu của hắn xoã ra . Hắn dừng lại ở hành lang , Đôi mắt chăm chú nhìn xuống dòng sông Nile nhẹ nhàng tựa đang suy nghĩ gì đó .

Eric vẫn luôn theo sau Izumin , cúi đầu thật thấp . Hắn bỗng cảm thấy , quý xuống thật mạnh .

Đầu hắn đập xuống cơ hồ một mảng xanh tím , Izumin xoay người nhìn về phía hắn . Khó hiểu hỏi :

- Eric , ngươi sao vậy ?!

Hắn ngẩng đầu lên , giọng trầm nói :

- Hoàng tử , thần có lời muốn nói .

Ai Cập rất nóng , đến gió cũng mang theo hơi nóng từ sa mạc . Nhưng giờ Eric cảm thấy nội tâm mình run lên , đến nền đá hoa cương cũng thêm phần lạnh lẽo .

Izumin hơi nheo đôi mắt lại . Eric rất ít khi gọi hắn là hoàng tử , tự xưng là thần . Lần gần đây hắn gọi như vậy là gần hai năm trước , ngày mà em gái hắn - công chúa Mitamun biến mất .

Eric lên tiếng nói tiếp :

- Hoàng tử , đứa nhỏ của nữ hoàng Asisu mang dòng máu của người .

Izumin đứng hình vài giây , rất nhanh khó hiểu . Về mặt lộ rõ nét không tin tưởng . Cho rằng , Eric nói hắn bất lực vẫn dễ tin hơn chuyện này .

Eric thấy Izumin không tin mà thờ dài , hắn chỉ cầu hắn nói xong chuyện này không bị trực tiếp đem ra chém là may rồi . Còn lại phải chờ may mắn của hắn .

- Hoàng tử , gần hai năm trước chúng ta đã đột nhập vào cung điện Hạ Ai Cập tìm công chúa Mitamun . Ta và người chia hai đường khác nhau để tìm .!!

Khi gần sáng người vẫn chưa trở về ta liền đi tìm người .., lúc đó ta vô tình theo mùi hương " thôi tình " tìm được người . Khụ khụ (đổ mắt) cái gì ta cũng chưa thấy , ta chỉ vội vã đưa người trở về trước khi bị phát hiện .

Chính vì vậy ta cũng không để ý nữ nhân đó , cho đến sáng nay . Nhưng ngay sau đó , ta liền bị sự phụ gọi gấp rút lên đường mà quên mất chuyện này . Người thì có vẻ bị tác dụng của thuốc mà không nhớ gì .

Izumin càng nghe càng mờ mịt , gần từng chữ một :

- Ngươi rốt cuộc muốn nói gì .?!

Eric thờ dài , trả lời :

- Nữ nhân đêm đó là nữ hoàng Asisu , còn đứa nhỏ ... là của người . Ta chỉ biết đến thế .

Izumin cuối cùng cũng nghe ra , trong lòng hắn bỗng vô cùng rối loạn . Như một mặt nước phẳng lặng bị một viên đá làm cho đập dềnh . Tin tức này quả thật rất khó nuốt trôi , nhưng có lẽ đây là tin tức tốt .

Hắn vốn sẽ định đưa hai đứa nhỏ trên danh nghĩa là con của hắn , nhưng lại không ngờ lại thật sự là con của hắn . Cùng nữ nhân hắn yêu nhất , Asisu . Hắn thật sự không nhớ phía sau là truyện gì , nhưng bây giờ việc hắn quan tâm đó là đứa nhỏ và nàng .

Khoé miệng của hắn cuối cùng cũng nhếch lên , hắn cảm nhận cuộc sống thực đẹp . Đến con chim bay ngang trời cũng đẹp (= _ =) .

Hắn bỗng nhớ ra gì đó , hỏi :

- Nhưng tại sao ngươi lại nhận chắc rằng đứa nhỏ là con ta ?!

- Bởi vết bớt màu hồng ở lưng đứa nhỏ giống với người .

Sau lưng Izumin quả thật có một vết bớt màu hồng từ khi sinh ra . Chuyện này cũng chỉ có Eric và mẫu hậu hắn biết . Tên chết tiệt này lâu như vậy mới trở về , khiến đứa nhỏ lâu như vậy không có phụ thân . Giọng Izumin mang theo chút trả thù :

- Tự đi lĩnh phạt .

+++++

- Hoàng huynh ! Ngươi thật sự sẽ lấy nữ nhân đó sao ?!

Giọng nói run rẩy , mang theo tràn ngập bi thương , ánh mắt hắn chăm chú vào bóng dáng nam nhân trước mặt .

Angol dừng lại bước chân , nơi đây cũng chỉ còn lại hai người . Hắn xoay người nhìn lại đệ đệ hắn , Shan cặp đôi mắt xuống . Như nai con đang run rẩy sợ hãi , đôi mắt đã đỏ hồng .

Bàn tay nắm chặt vào áo bào , Angol muốn đưa tay ra giữ lấy hắn . Nhưng lại chợt nhớ ra điều gì đó , bỏ cánh tay xuống .

Shan cuối cùng cắn chặt môi , quay lưng rời đi . Bước chân có chút vội vã .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40

Trong tầm cung Menfuisu vang lên tiếng đổ vỡ , thị nữ đã có vài kẻ nét mặt trắng bệch , vội vã chạy ra .

Menfuisu điên cuồng đập phá , hắn tựa như con thú bị thương . Đôi mắt đỏ ngầu , tay vùng kiếm loạn xạ .

Giờ phút này hắn chẳng thể suy nghĩ , hắn cũng chẳng muốn suy nghĩ . Lòng ngực hắn có loại cảm giác bị xé rách , đau . Đau đến cơ hồ rên rỉ ra tiếng .

Hắn đập phá đến khi trong căn phòng chẳng còn thứ gì lành lặn mới người ngoại phần nào , hắn ném thanh kiếm xuống đất . Rồi đi .

Bầu trời bây giờ mới chỉ xuống sắc . Trăng mới xuất hiện , gió vẫn còn hơi nóng ban ngày .

Hắn thất thần mà đi , cũng chẳng cố định nơi đến , chỉ muốn bước đi để bản thân bình tĩnh . Nhưng đến khi nhận ra thì bản thân lại đến trước tầm cung của chị .

Hắn hít một hơi sâu , ánh mắt hiện rõ tia chua xót .

Hắn đứng nhìn tầm cung chị đến khi chân có chút mất cảm giác , muốn rời đi .

- Phụ thân !

Giọng nói non nớt của Geb vang lên , Geb đang đứng bên cạnh Ari . Thấy Menfuisu thì vội vàng vùng tay thoát khỏi Ari , chạy tới chỗ hắn .

Ari nhìn tiểu vương tử chạy tới chỗ Menfuisu thì không biết là nên vui hay buồn . Ngày nào Menfuisu cũng ghé qua chơi đùa với hai đứa nhỏ , đã trở thành một phần thói quen . Nút lại dễ dỗ dành , ăn no liền ngủ . Nhưng Geb lại từ khi kết thúc buổi lễ không thấy Menfuisu thì khóc nháo , không chịu ngủ . Ari đành dẫn Geb ra đi dạo , không ngờ Geb nhìn thấy Mênuisu tại đây .

Khuôn mặt phẫn nộ của Geb còn vương nước mắt , cái miệng méo mào , đôi mắt đỏ hồng . Chạy đến ôm chân hắn cọ cọ làm nũng .

Menfuisu nhìn tiểu tử đang chực khóc với mình , tỏ rõ uỷ khuất cùng đáng thương . Hắn cúi người xuống ôm Geb vào lòng . Geb liền lập tức nức nở , sụt

sịt khóc nhưng lại không khóc to . Có vẻ như cô đè nén tiếng khóc của mình , nhưng lại thêm phần đáng thương .

Geb bỗng ngẩng mặt lên , đôi mắt hồng hồng . Nghẹn ngào , nấc lên nói " phụ thân ..."

(giải thích 1 chút : Nhược Thiên hiện đại dạy gọi = mẹ , cha . Menfuisu cổ đại dạy = phụ thân , mẫu thân , mẫu hậu , phụ hoàng . Nên cách gọi bị bất đồng)

Menfuisu nhìn Geb nức nở đến tội nghiệp gọi hần . , trong lòng hần phi thường khó chịu . Vỗ nhẹ vào lưng Geb an ủi , dỗ dành . Hần đã giấu diếm chỉ dạy đứa nhỏ gọi hần phụ thân , hết thảy chỉ chờ ngày trở thành phụ thân của nó . Nhưng ...

Menfuisu cảm thấy loại cảm giác mất mát , hần ôm chặt đứa nhỏ vào lòng .

Geb được Menfuisu dỗ dành liền nín khóc , ngẩng đầu lên nhìn hần . Geb khó hiểu , vì cái gì mẹ cùng phụ thân đều giống nhau ?! Đều không vui ?!

Chẳng lẽ mẹ cùng phụ thân đều ghét người kì lạ sáng nay ?! Hần cũng không thích người kì lạ đó . Vì sao lại gọi đó là người kì lạ sao ?! Tóc mẹ màu đen , tóc phụ thân màu đen , tóc em gái hần màu đen , tóc Ari cùng các thị nữ đều màu đen . Tóc người đó lại màu vàng ?! Mắt mọi người màu đen , mắt người đó lại màu xanh . Rõ ràng là kì lạ bởi vì không giống ai .

Geb đưa tay lên xoa xoa mặt Menfuisu an ủi , Menfuisu nhìn đứa nhỏ . Hần trong lòng bỗng nảy lên một loại suy nghĩ .

Đứa nhỏ cho dù của Angol hay sao đi nữa , đứa nhỏ gọi hần phụ thân , coi hần là phụ thân thì hần sẽ không đem đứa nhỏ đưa cho Angol . Cho dù phải dùng vũ lực với Assyria , hần cũng không đem vợ và con đưa cho kẻ khác .

Menfuisu nhẹ giọng hỏi :

- Geb , con muốn ở cùng phụ thân sao ?!

- muốn .

Geb trả lời lập tức , bởi vì trong suy nghĩ của nó . Ở cùng phụ thân sẽ có cả mẹ , nó và em gái . Sẽ rất vui vẻ .

Menfuisu thom lên trán nó , nở nụ cười kiên định .

+++++

Nhược Thiên suy nghĩ tới tới , trong lòng nàng có điểm rồi . Nàng không hiểu tại sao Angol lại cùng hợp tác với Carol .

Người như Angol chắc chắn không thể dễ tin tưởng vào lời nói dối của Carol được , huống tri Angol là kẻ xảo trá , hần nhất định không làm việc gì không có lợi cho bản thân .

Nhược Thiên lắc lắc đầu , có chút hơi mệt . Nàng lúc này mới nhớ ra còn chưa có dỗ hai đứa nhỏ đi ngủ .

Lúc nàng bước vào phòng chỉ có Nut đang say ngủ , Geb và Ari không có thấy .

Khi nàng định lên tiếng kêu người đi tìm thì Menfuisu bước vào , trong lòng còn ôm Geb đã ngủ . Đôi mắt và chóp mũi vẫn còn hơi hồng .

Menfuisu bước nhẹ , đặt Geb lên giường . Chỉnh chăn cho hai đứa nhỏ rồi ra ngoài . Nàng bước theo sau hần .

Menfuisu dừng lại , xoay người lại nhìn nàng , nàng lên tiếng :

- Ta sẽ không lấy Angol !

Câu nói này của nàng là khẳng định , Menfuisu lại không ngạc nhiên . Hần sớm quen với đoạn tính cách này của nàng . Nàng sẽ không làm việc nàng không thích .

Hần giọng khàn khàn , nhu tình nhìn về khuôn mặt nàng :

- Ta sẽ không gả chị cho Angol .

Nhược Thiên cũng không chán ghét loại ánh mắt đó của hần , coi như nhận một lời hứa của Menfuisu . Nàng mỉm cười , quay người trở về phòng .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41

Ragashu đứng nhìn ra ngoài bầu trời mờ ảo , màn đêm như muốn cắn nuốt màu đỏ ma mị của hắc .

Hắc y nhân bước tới , cung kính hành lễ với hắc . Rồi lên tiếng :

- Vương , đứa nhỏ của nữ hoàng Asisu là của hoàng tử Izumin !

Hắc nhú mày , nhìn ám vệ của hắc . Hắc y nhân nói tiếp :

- Nhưng có vẻ như hoàng tử Izumin mới biết được việc này , do thị vệ của hắc bẩm báo . Người của chúng ta chỉ biết được vậy bởi vì Eric kia võ công cao , không thể tiến gần .

Hai đứa nhỏ đáng yêu do nàng sinh thực sự là con của Izumin ?! Ragashu thấy chuyện này khó tin nhưng thực sự chuyện này vẫn dễ tin hơn lời nói của nữ nhân tóc vàng .

Hừ ! Tên Angol đó lúc nào cũng thâm trầm , trong bụng luôn nghĩ kiếm lợi .

Tưởng rằng không ai biết chuyện của hắc sao ?!

+++++

Nhược Thiên đến gần khuya mới chìm vào giấc ngủ . Nàng cảm thấy chút mệt mỏi , hai hàng lông mày nhú lại .

Trong gió thoảng thoảng một mùi hương , nàng không nhớ rõ nó thuộc về ai . Nhưng cũng không chán ghét loại hương này , nàng xích lại gần hơi ấm hơn . Nó khiến nàng cảm thấy bình yên .

Khi ánh mặt trời vừa lên , tia nắng lọt qua những tấm rèm lụa trắng , chiếu lên khuôn mặt tinh xảo của nàng .

Đôi mi nàng rung rung như hai cánh quạt , nàng cảm nhận được một cánh tay đang siết chặt lấy eo nàng .

Nhược Thiên có chút giật mình , nàng đang nằm trong một lồng ngực rắn chắc . Mùi hương nam tính vẫn quanh quẩn mũi nàng .

Menfuisu , hắc ôm nàng đêm qua sao ?! Hai hàng lông mày anh khí , khoé miệng hơi cong lên , khi hắc yên lặng thế này lại giống một con hổ hiền lành , ngoan ngoãn .

- Ngươi tỉnh rồi ?!

Menfuisu đành phải mở mắt ra , khi chị tỉnh lại hắc cũng tỉnh . Chẳng qua hắc luyến tiếc loại cảm giác chị trong lòng hắc thế này .

Menfuisu ôn nhu vuốt sợi tóc rủ xuống mắt của nàng , hắc ngửi mùi hương hoa nhàn nhạt khiến hắc nhớ mong .

- Ta không ngủ được , không phải khi nhỏ mỗi lần như vậy chị sẽ cho ta ngủ cùng sao ?!

Giọng hắc khàn khàn , lại mang theo điểm làm nũng . Nghe thế nào cũng thấy kỳ cục .

Lúc này Ari bên ngoài gõ cửa . Nhược Thiên rời khỏi lồng ngực Menfuisu , ngồi dậy . Nàng lên tiếng :

- Ari , có chuyện gì ?!

Ari mở cửa bước vào , cúi đầu hành lễ . Ari cũng không có vẻ ngạc nhiên khi thấy Menfuisu , chỉ cung kính nói :

- Bệ Hạ , Hitaito hoàng tử cầu kiến ?!

Sớm như vậy sao ?! Nhược Thiên bước xuống giường . Menfuisu cũng ngồi dậy , tựa vào thành giường nhìn nàng :

- Thay y phục cho ta !

+++++

Izumin trong lòng có chút rối loạn , hắc đành rời mắt nhìn căn phòng trang nhã , đơn giản lại không mất cao quý này .

Nhược Thiên bước vào , Menfuisu đi song song với nàng . Nụ cười treo khoé môi hắc còn rất ôn nhu .

Izumin ần ần khó chịu , hân hướng nàng cười tươi rói . Về mặt thâm trầm thường ngày không còn thấy .

Nàng bước vào vị trí chủ tọa , gật đầu chào hỏi với Izumin rồi ngồi xuống .

- Izumin hoàng tử , người có việc cứ nói .

Nàng vào thẳng vấn đề . Izumin nhìn nàng . Ánh mắt hân như ra hiệu .

Nhược Thiên liếc về phía Menfuisu , nàng biết chắc hân sẽ không rời đi . đành lên tiếng ra lệnh :

- Tất cả lui ra đi .

Thị nữ và thị vệ cung kính rời khỏi . Chỉ còn âm vệ của nàng ần núp . Hân lúc này cũng không để ý tới Menfuisu , nói :

- Asisu , ta nói điều này bây giờ sẽ khiến nàng khó chấp nhận . Nhưng ta nhất định phải nói :

- Người cứ nói đi .

Giọng nàng nhàn nhạt mà vang lên , tay nàng lắc lắc ly nước hoa quả . Ánh mắt như hồ sâu không đáy , bình tĩnh vô ba .

- Ta thực ra ... Chính là phụ thân của đứa nhỏ .

Nhược Thiên nhíu mi , nàng ần ần như hiểu ra ý của hân . Nhưng lại lên tiếng hỏi lần nữa :

- Đứa nhỏ ?! Ý người là gì ?!

Menfuisu cũng nhìn chăm chú vào Izumin , hân cũng có vẻ nhận ra .

- Đứa nhỏ nàng sinh ra , ta chính là phụ thân của chúng .

Bàn tay nàng hơi run lên , đặt chiếc ly lên bàn ngọc . Nếu sát khí có thể giết người thì sát khí từ Menfuisu đã giết chết Izumin .

Giọng nàng vẫn bình tĩnh , thản nhiên . Nhưng trong lòng nàng lại đã gọn biết bao con sóng .

- Người có thể chứng minh ?!

Izumin đứng dậy , liếc về phía Menfuisu rồi lại nhìn thẳng vào nàng , ánh mắt hân kiên định . Mái tóc hân phản chiếu ánh mặt trời khiến hân giống như một vị thần .

- Đứa nhỏ có chiếc bốt màu hồng giống hệt ta .

Hân nghiêng người , cời áo để lộ ra phần lưng . Sau lưng hân có một vết bốt hình thù kỳ lạ , nhưng lại giống hệt chiếc bốt sau lưng Geb và Nut ngay cả vị trí vết bốt cũng không sai .

Menfuisu ngực phập phồng , hân cả đầu ong ong . Hân bây giờ chỉ biết cười khổ .

Hân rút kiếm ra chỉ thẳng vào Izumin , gằn từng chữ lên :

- Người chắc chắn là ép buộc chị , chắc chắn , chắc chắn là vậy !

Nhược Thiên trong lòng rối loạn , nàng cũng không ngờ tới cha của đứa nhỏ lại là Izumin . Nàng còn rất nhiều vấn đề không lý giải được nhưng lại không dám nói ra . Bởi sợ Izumin phát hiện nàng không phải Asisu .

Izumin cũng rút lấy kiếm bên hông ra . Giọng trào phúng , hướng về Menfuisu :

- Người rót cuộc thì biết cái gì , nàng là bị hạ thuốc . Người biết không hả ?

Menfuisu đang tức giận cũng bị giật mình . Nhược Thiên càng giấu không được ngạc nhiên . Bởi vì điều này ... Quá xa với nguyên tác .

- Phụ thân của ta sẽ mãi là phụ thân của ta . Ta không chấp nhận người .

Giọng nói lạnh lạnh vang lên , bóng hình nhỏ bước vào . Geb khuôn mặt non nớt lộ vẻ chắc chắn , tay phải còn dắt theo Nut . Có vẻ như vô tình nghe được câu chuyện .

Chương 42

- Mẹ ơi !

Giọng nói ngây thơ của Nut vang lên , hướng ánh mắt tò mò về nàng .

Hai đứa nhỏ bước vào khiến cho Menfuisu và Izumin đành thu hồi kiếm . Không khí như đè nặng xuống .

Nhược Thiên không biết nên giải thích với hai đứa nhỏ như thế nào . Chúng có lẽ còn quá bé để hiểu ra vấn đề . Geb chỉ nói ra theo cảm tính , bởi vì bây giờ Menfuisu mới là người thân cận với nó sau mẹ .

Nhưng lời nói của Geb lại như xé rách một mảng trái tim của Izumin , hấn nhìn con của mình hướng bản thân nói không chấp nhận . Chỉ biết cười xót xa , hấn hướng Geb nhẹ giọng nói :

- Nhưng ta chính là phụ thân ruột thịt của con ... Con lớn rồi sẽ hiểu .

Nhưng chúng mới chỉ có 1 tuổi . Cần bao nhiêu năm nữa chúng mới thể hiểu đây ?!

Geb dặt tay Nut hướng lên phía nàng . Nut rất tò mò , hướng nàng hỏi :

- Mẹ ơi . Sao thúc thúc lại nói là phụ thân của ta ?! Nhưng ... Đến bây giờ mới tìm Nut nha ?!

Nut nói nhu cái miệng nhỏ nhắn ra , tot vẻ không vui .

Nhược Thiên đưa tay ôm Geb và Nut vào lòng . Nàng cảm nhận được ánh mắt xót xa của Izumin chăm chú vào hai đứa nhỏ .

Menfuisu trong lòng cũng loạn thành một đoàn . Hấn nên giải thích như thế nào ?! Hấn đang sợ hãi Geb và Nut sẽ không coi hấn là phụ thân nữa sao ?!

Trong lòng ba người , mỗi người một suy nghĩ . Mỗi người có nỗi lo lắng riêng . Nhược Thiên đành lên tiếng ;

- Geb , con đưa em về phòng được không ?! Mẹ giờ đang bận , mẹ sẽ nói với con sau , được chứ ?!

Geb cọ cọ mặt vào lòng nàng , rồi ngẩng lên gật đầu .

Ngoan ngoãn dặt tay em gái từng bước rời khỏi , Ari đứng bên ngoài lo lắng nhìn chúng .

Ánh mắt Izumin vẫn còn lưu luyến nhìn hai bóng dáng nhỏ . Nut bỗng quay lại nhìn về phía Izumin nhưng lại nhanh chóng quay đầu đi .

Nhược Thiên thở dài một hơi . Đưa tay lên vuốt thái dương :

- Izumin , hãy nói tất cả nguoi biết đi .

Izumin và Menfuisu thu hồi tâm tình . Ngồi xuống ghế , cả hai đã có vẻ bình tĩnh hơn .

Izumin giọng khàn khàn , kể lại những gì Eric đã bẩm báo . Tay hấn vô thức nắm chặt .

Menfuisu yên lặng nghe , cuối cùng lên tiếng hỏi :

- Là ai rút cuộc muốn hạ thuốc chị ?! Chúng muốn gì chứ ??

Nhưng Menfuisu bỗng giật mình , hấn giương như suy nghĩ gì đó . Hỏi :

- chẳng lẽ ... Carol ?!

Menfuisu nhìn về phía nàng , Nhược Thiên giọng nói khẳng định :

- phải !

Izumin cười nhạt , hấn biết nữ nhân này có dã tâm nhưng không ngờ dã tâm của nàng ta lại lớn như thế .

Menfuisu ánh mắt tràn ngập lửa giận , thì ra bấy lâu nay hấn đã nuôi rắn trong nhà . Nàng ta thật cay độc , luôn giả làm bản thân bị hại khiến hấn chú ý ,

khẩn hẩn bảo vệ .

Nhược Thiên lúc này đứng dậy , khuôn mặt đầy nét lạnh nhạt .

- Tự ta sẽ khiến nàng ta lộ bản mặt thật .

+++++

Ánh chiều tà dịu nhẹ , con gió thổi qua xua tan đi khí nóng Ai Cập .

Một thiếu niên nhỏ bé đứng tại hành lang , trông hẩn có vẻ yếu ớt .

Thị nữ thấy vậy bước lên khuyên nhủ :

- Hoàng thân , gió ở đây nhiều cát bụi lắm . Người nên đi vào thôi .

Shan nhíu mày không vui , hẩn ở trong tấm cung đã bức bối nhiều ngày rồi . Hẩn muốn ra bên ngoài cũng bị quản thúc .

Hẩn nhìn xuống dòng sông Nile óng ánh phản chiếu ánh chiều , hỏi thị nữ :

- Ca ca đâu ?! Vài ngày nay huynh ấy không đến gặp ta ?!

Thị nữ lộ ra vẻ khó xử , cung kính trả lời :

- Bệ hạ vài ngày nay rất bận ...

Shan nghe thị nữ nói thì cười nhạt , cắt đứt lời nàng ta :

- Bận ?! Bận tổ chức hôn lễ sao ?!

Ánh mắt hẩn dần đỏ hồng , lồng ngực của hẩn bỗng bị nghẹn lại , khó thở .

Mặt hẩn trắng bệch . " khụ , khụ ... Khụ " hẩn ho từng cơn dài , như muốn ho ra phổi của bản thân vậy .

Hẩn dùng tay yếu ớt vỗ vào lồng ngực , thị nữ thấy vậy hoảng hốt đứng lên đỡ hẩn . Hẩn khụy xuống như muốn ngã , thị nữ một tay đỡ hẩn một tay khó khăn lấy thuốc .

Angol bước từ xa đã nghe thấy tiếng ho khó khăn của hẩn , trong lòng nóng nảy chạy nhanh đến . Bế hẩn vào lòng , trở về phòng .

Thị nữ lúc này mới lấy được thuốc , Angol đặt hẩn xuống giường . Đưa tay bóp miệng của hẩn , đưa viên thuốc vào trong .

Viên thuốc vừa vào trong miệng liền tan ra , cơn ho của Shan cũng dừng lại . Lồng ngực lúc này toả ra cảm giác mát lạnh dễ chịu .

Angol nhìn khuôn mặt hẩn trắng bệch , yếu ớt nằm đó mà trong lòng từng cơn nhói lên . Đưa tay vuốt những giọt mồ hôi trên trán hẩn .

Shan vì mệt mỏi mà ngủ thiếp đi .

Angol thom lên trán hẩn , tham luyến hít lấy mùi hương khiến hẩn nhớ mong .

- Bệ hạ !

Thị nữ phía sau nhỏ giọng gọi hẩn , Angol luyến tiếc nhìn đệ đệ của mình , ánh mắt tràn ngập ôn nhu .

Hẩn xoay người bước ra ngoài , thị nữ theo phía sau hẩn .

- Thuốc đã gần hết rồi ạ , nếu bệnh của Hoàng Thân Shan cứ liên tục tái phát thì không đủ dùng một tháng tới .

Angol dừng lại , giọng mang theo tia chua xót khó nhận ra :

- Người phải chú ý hơn nữa , không thể rời mắt khỏi hẩn . Hôn lễ sẽ diễn ra sớm thôi , lúc đó nữ nhân tóc vàng sẽ thực hiện lời hứa .

Thị nữ phía sau gật đầu , hành lễ rồi quay trở lại căn phòng . Angol bước chân rời đi có chút lạc lõng , cô đơn .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 43: Chương 43

Khi nàng rời khỏi , mặt trời đã lên tới đỉnh . Ánh vàng nhuộm rực vùng đất này . Dòng sông óng ánh cùng những bông hoa sen hai bên bờ sông đã rực nở .

Nhược Thiên hơi nhú đôi mắt , nàng vận một thân váy xanh . Thêm phần dịu mát giữa khí nóng Ai Cập .

Ari bước nhanh tới chỗ nàng , bảo báo :

- Nữ hoàng . Vương tử và công chúa đã dùng xong bữa .

Nhược Thiên gật đầu hài lòng , bước chân nàng nhẹ nhàng mà cao quý . Nàng lên tiếng hỏi :

- Cọc ngầm phía Angol bệ hạ có tin tức gì ?!

- Angol bệ hạ đã yêu cầu rút ngắn thời gian tổ chức hôn lễ vào tháng này .

Và còn hoàng thân Shan ... Có vẻ như mắc một chứng bệnh lạ . Bệnh đã xuất hiện khá nhiều lần .

Nhược Thiên khựng lại bước chân , nói :

- Ari , người nói xem . Nơi này có hay không hai nam nhân yêu nhau ?!

Ari ngẩng đầu lên nhìn nàng , có điểm khó hiểu , trả lời :

- Nữ hoàng , các quý tộc có vài người sẽ dưỡng tiểu quan , nô lệ là nam nhân xinh đẹp . Nhưng nô tì chưa thấy hai nam nhân yêu nhau .

Nhược Thiên mỉm cười khó hiểu . Kiếp trước nàng cũng quen không ít hủ nữ trên mạng . Cũng đọc không ít truyện đam mê . Nhưng không ngờ tới đây lại có thể gặp được huynh đệ luyện .

Nếu vậy thì vô cùng dễ hiểu , một người bị bệnh , một người hi sinh đi lấy nữ nhân chỉ vì muốn cứu người yêu của mình . Chắc Carol đã dùng danh tiếng của mình để lợi dụng Angol .

- Báo tin cho Angol bệ hạ . Cho dù hấn có lấy ta , Carol cũng không thể chữa khỏi bệnh cho đệ đệ hấn .

+++++

Angol ngồi trên ghế ngọc , mùi hương hoa nhàn nhạt theo gió bay quanh phòng .

Căn phòng giờ chỉ một mình hấn ngồi lẳng lặng . Độ mắt hấn hiện ra tia lo lắng .

Ánh mắt hấn đắm chiều vào khối đất sét khắc chữ Ai Cập trên tay . Một tay gõ trên bàn tạo ra âm thanh đều đặn .

Y phục của hấn hôm nay được gửi đến cùng với một tấm đất sét nhỏ , hấn đọc xong thì cũng đã biết được người gửi nó là ai .

Asisu - một nữ nhân thông minh . Nàng ta đã củng cố được thế lực và địa vị của mình vô cùng vững chắc . Không hề thua kém Menfuisu .

Hấn đã thấy nàng ta , không thể phủ nhận nàng ta rất xinh đẹp . Ngay cả em trai nàng ta - Menfuisu cũng không giấu nổi tình ý . Bỏ qua con gái nữ thần sông Nile Hapy để một lần nữa yêu nàng ta .

Và vì thế có lẽ nữ nhân tên Carol kia mới tới tìm hấn . Một nữ nhân vẻ ngoài băng thanh ngọc khiết , lại biết dùng thủ đoạn .

Nhưng nếu không vì nàng ta nói có thể chữa được bệnh cho Shan . Thì hấn cũng sẽ không để nàng ta vào mắt . Một bông hoa giấu mình đầy thuốc độc .

Nhưng giờ nhận được tin tức của Asisu , giờ hấn nên tin tưởng ai đây ?! Nếu Carol không thể chữa được bệnh cho Shan ?! Thì chẳng lẽ hấn sẽ mất đi người thân duy nhất , đệ đệ và người hấn yêu ?!

Nhưng phần linh tính nào đó trong trí óc lại mách bảo hấn nên tin tưởng Asisu

Shan , ta nên làm gì đây ?!

+++++

Nhược Thiên được thị nữ nhắc nhở , đã đến bữa tối . Bản thân nàng cũng mới nhớ từ trưa chưa đến gặp hai cục cưng . Liền cùng thị nữ tới tắm diện của chúng .

Nàng bước tới cửa liền nghe tiếng cười vang vọng của Geb và Nut . Thị nữ bên ngoài cũng cười híp cả mắt .

Nàng tới gần thị nữ liền giật mình hành lễ . Bên trong nàng liền nhìn thấy cảnh tượng bi thảm nhất của Ragashu . Và có lẽ hần cũng không ngờ tới lại bị nàng bắt gặp .

Geb , Nut và Ragashu ngồi quanh một cái nồi bằng đất sét . Cái nồi chống ngược , đáy nồi đen xì đầy nhọ nồi .

Ba người còn chơi oẳn tù tì rất phấn khích . Khuôn mặt của Geb và Nut chỉ hơi lấm lem , cười đến hồng cả khuôn mặt . Nhưng khuôn mặt của Ragashu thì chỉ chừa hai đôi mắt và hàng răng trắng sáng . Còn lại đều vùi kín dưới nhọ nồi .

Hần một thân hồng y như thường lệ , nếu như không phải từng đường kim mũi chỉ đều vô giá thì nàng cũng không dám chắc ...

Giờ phút này thật giống ba đứa trẻ , chẳng thấy anh tuấn tiêu sái cùng khí phách vương giả .

Ragashu dường như không chiếm được thế thượng phong , vẫn bị hai đứa nhỏ quệt nhọ nồi lên mặt . Dù vậy hần vẫn cười lộ hai hàng răng trắng bóc .

Nut nhìn thấy nàng , phấn khích nói :

- A , Mẹ , Mẹ .

Nut cười toe toét chạy lại phía nàng , Geb cũng theo phía sau .

Chỉ còn Ragashu ngơ ngác ngồi đó , miệng cứng ngắc lại có xu hướng chuyển sang khóc . Nếu mặt hần bây giờ không bị nhọ nồi che , chắc hần đỏ đến nhỏ ra máu mắt .

Nàng đành lên tiếng trước , tuy nhiên vẫn không nhịn được cười :

- Ragashu bệ hạ ... Ngươi là ... Đến chơi với hai đứa nhỏ sao ?!

Nàng khó khăn nói ra , ánh mắt nàng hiện ra tia vui vẻ , ngay cả khoé miệng cũng không nhịn được nhếch lên .

Nut ôm đùi nàng , nhọ nồi quệt hết vào váy nàng , nói :

- Mẹ , thúc thúc thật ngốc , rất ngốc ...

Chơi với ta toàn thua hoài .

Ragashu trong lòng thầm than , nếu biết trước nàng sẽ đến thì hần chết cũng không nường . Giờ còn đâu hình tượng , nàng chắc nhịn cười khổ lắm .

Hần ho vài cái , giấu mặt vào sau ống tay áo . Nàng lên tiếng nói với thị nữ :

- đưa vương tử và công chúa đi thay đồ dùng bữa .

Geb và Nut được Aro dắt tay rời khỏi , Ragashu mới bước tới gần nàng , tay áo vẫn che khuôn mặt .

Hần nhỏ giọng báo cho nàng một tin :

- Asisu , ta đã tìm được người chữa bệnh cho Hoàng thân Shan .

Nhược Thiên nhìn hần . Hỏi :

- Sao ngươi lại giúp ta ?!

Nàng không nhìn thấy biểu cảm của hần , nhưng cũng cảm thấy hần vui vẻ bởi câu hỏi của nàng , chẳng lẽ vài ngày nay không hề thấy hần bởi việc này :

- Bởi ta thích nàng , nếu muốn trả nợ ta chỉ cần hôn ta một cái là được rồi .

Nàng thần nhiên trả lời :

- được !

- Thật sao ?'

Hần nói chơi không ngờ nàng đồng ý . Vốn bản thân không chờ nàng trả nợ .

Vì vui mừng mà hấn quên mất khuôn mặt anh tuấn của mình giấu dưới lớp nhọ nôi .

Và thế là hấn chạy chối chết còn nàng ôm bụng cười .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Chương 44

Carol ngâm mình trong bể nước ấm , hơi nước bốc lên khiến mọi thứ mờ ảo . Lưng nàng ta tựa vào thành bể , những giọt nước chảy dọc theo làn da mịn màng . Cánh hoa sen nhẹ nhàng nổi trên mặt nước , mang một mùi hương thoang thoảng khắp căn phòng .

Đôi mắt nàng ta lúc này có điểm thất thần mang một nét u buồn như nhìn về phía xa xăm nào đó ?!

Sechi ! Ta sắp khiến cho Asisu phải rời khỏi Ai Cập này rồi !

Sechi ! Ta sắp khiến Menfuisu mất đi người hấn yêu thương rồi !

Bọn họ sẽ phải nếm trải cảm giác đau đớn như ta phải chịu .

Carol như đang thì thầm với chính bản thân , nở một nụ cười chua xót , một giọt nước mắt tràn từ khoé mi nhanh chóng rơi xuống bể nước .

Teti lúc này bước vào , cắt đứt dòng suy nghĩ của Carol . Trên tay bung một chiếc khăn , lên tiếng :

- Công nương , Angol bề hạ muốn tổ chức lễ cưới nhanh hơn dự định , là trong tháng này .

Carol bước lên từ bể tắm , lấy chiếc khăn từ Teti quấn lên người . Nói :

- Được ! Dù sao sớm hay muộn lễ cưới cũng phải diễn ra .

Carol cười nhạt . Chắc nam nhân kia đã sắp không trụ nổi rồi . Hừ . Đến lúc đó cho dù nàng thất hứa thì hấn cũng có thể làm gì được nàng chứ ?!

Teti đi sau lưng Carol , giọng có chút chần chừ nói tiếp :

- Nhưng chuyện này vẫn chưa có lệnh của Pharaon và nữ hoàng ...

- Lời của ta chính là thay mặt cho thần linh , họ còn có thể nói gì sao ?!

Nàng ta thần nhiên nói ra , Teti lúc này cầm lược chải mái tóc vàng óng ánh cho nàng ta :

- Angol bề hạ báo tin tới muốn gặp người thương lượng .

Carol suy nghĩ một chút rồi gật đầu .

+++++

Trong một căn hầm dưới cung điện Thương Ai Cập , ánh lửa từ những ngọn đuốc như đang bập bùng nhảy múa .

Tiếng bước chân " cộp cộp " đều đặn vang lên . Angol vận trang phục truyền thống của Assyria , đơn giản mà không mất cao quý , kết hợp với trang sức tinh xảo .

Phía trước hấn là hai binh lính tinh nhuệ cầm đuốc dẫn đường .

Cuối con đường là một căn phòng , khi hấn mở cửa ra thì Carol đã đứng đợi sẵn hấn . Hai bên cửa có hai thị nữ đứng trông chừng .

Carol quay lưng về phía hấn , đang chăm chú nhìn một chiếc quan tài . Nhìn bên ngoài thì đây là một nam nhân trẻ , thân phận không cao quý . Điều khác nhìn sơ qua thì đơn giản , nếu không chú ý kỹ thì sẽ không thấy đường nét tinh tế của nó .

Nam nhân nào có thể khiến con gái nữ thần sông Nile nhìn chăm chú ?! Có ánh mắt bi thương , chua xót ?! Nam nhân nào có thể khiến Carol giấu quan tài ngay dưới thần điện cao quý ?! Chẳng lẽ vì nam nhân đó mà nữ nhân Carol đó mới tạo ra những chuyện này ?!

Carol quay lưng lại nhìn thẳng Angol , cắt đứt dòng suy nghĩ của hấn . Mái tóc vàng được gím những chiếc bím bằng vàng vô cùng xinh đẹp , ngay cả y phục cũng được chăm chú hơn thường ngày . Váy lụa trắng mềm mại , thêu lên những đóa hoa sen sống động . Cổ tay , cổ chân đeo lên những vòng

trang sức quý giá , dưới ánh lửa chúng lấp lánh vô cùng .

Những điều này tất nhiên sẽ không phải vì hấn . Chẳng lẽ nam nhân nằm kia ?!

Angol lên tiếng đánh vỡ sự im lặng :

- Carol , lẽ cưới phải tổ chức nhanh nhất có thể . Ta cần công thức thuốc .

Ánh mắt Carol không lạnh không nhạt , dường như đã trưởng thành hơn rất nhiều . Nàng ta trả lời :

- Được . Theo ý người .

Angol rút ra từ trong tay áo ra một khối đất sét , Carol nhìn nó như nhận ra điều gì . Nàng ta ra lệnh cho thị nữ cầm tấm đất sét tới .

Nàng ta xem tấm đất sét , miệng nhếch lên trào phúng .

Là Asisu , chị ta đến giờ phút này còn có thể làm gì sao ?! Giờ chỉ như nằm trong tay nàng , phụ thuộc nàng quyết định .

- Nàng ta gửi cho ta sáng nay , muốn cùng ta hợp tác .

Carol cười vang một tiếng , thả tấm đất sét rơi xuống đất vỡ vụn . Giọng chứa nét cười trào phúng nói :

- Angol , hợp tác với người quả không sai .

Angol trong mắt loé ra tinh quang , nhìn Carol . Nàng ta cũng chẳng để ý tới Angol còn đứng đấy . Quay lưng lại nhìn chiếc quan tài lẳng lẳng nằm đó , mỉm cười .

Angol mỉm cười một cách khó hiểu , giọng nói mang theo tò mò hỏi :

- Carol , người nam nhân nằm kia có phải tên Sechi ?!

Carol trong lòng như nhói lên một cái , ánh mắt tối lại . Giọng nhàn nhạt :

- không cần người quan tâm .

Angol khoé miệng nhếch lên , đuôi mắt hiện lên nét cười :

- Vậy đúng là hấn rồi . Không ngờ một tên nô lệ lại đáng để một nữ thần như nàng coi trọng .

Lời của Angol như đâm vào lòng Carol . Nàng ta chính vì đã từng bỏ qua Sechi vì thân phận này , một thân phận nô lệ . Mới khiến cho kết cục ngày hôm nay đi đến bước đường này .

Angol dường như cảm thấy từ phía Carol toát ra một u buồn xa xăm , ánh mặt trời hằng ngày đã không còn rực rỡ mà như ánh chiều tà , mang nét buồn man mác .

Hắn nhìn bóng lưng Carol có điểm cô đơn , lạc lõng .

Carol như trào ra mắt mắt trong lòng , dù tự nói với bản thân phải kìm nén . Nhưng lời Angol cứ như liên tục đâm vào vết thương của nàng ta .

Nở nụ cười chua xót , nàng ta vuốt ve khuôn mặt được điêu khắc trên chiếc quan tài .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45

Carol như chìm vào đau thương , nàng ta hồi tưởng lại ngày hôm đấy . Ngày mà Sechi thay nàng ta cắn mũi tên , ngày mà hấn gục ngã đất khách quê người . Khuôn mặt hấn nhuộm máu vẫn còn ấm nóng , đôi mắt khép chặt không bao giờ còn mở ra .

Angol vẫn thản nhiên nói tiếp , giả vờ như không cảm nhận được nỗi đau của Carol :

- A , ta nhớ ra rồi . Sechi đã có công cứu giá , bị sát thủ ở Hitaito giết chết .

Carol nắm lại bàn tay , đôi mắt xanh toát ra hận thù sâu thẳm . Gần từng chữ một :

- hần là do nữ nhân Asisu kia giết chết , là do hai kẻ đó . Là do chúng ...

Đúng ! Là do bọn họ mà Sechi mới phải chết , là do bọn họ hại chết Sechi .

Đôi mắt xanh xinh đẹp như bị hận thù che mờ , trong lòng nàng ta bị ám ảnh . Cứ có một giọng nói không ngừng gào thét trong lòng nàng ta .

Ta nhất định phải khiến chúng trả giá , khiến chúng nếm nỗi đau của nàng . Cho dù bản thân bị thần linh trừng phạt ...

Carol lau đi nước mắt trên khuôn mặt , lúc này nàng ta nghe thấy tiếng bước chân rầm rộ .

Cả Angol và Carol đều ngạc nhiên , một thị nữ của Carol lao vào , hoảng hốt nói :

- Công nương , nữ hoàng Asisu đem quân ti đây rồi ..!!!!

Thị nữ vừa nói xong liền bị một mũi tên bắn xuyên qua lồng ngực , mắt tròn lên ngã xuống đất .

Carol giật mình , xoay người muốn mở cửa hiềm trốn thoát thì giọng nói nhàn nhạt của Nhược Thiên từ sau lưng vang lên :

- Carol , ngươi nghĩ còn chạy được sao ?!

Carol dừng lại bước chân , biết bản thân đã bị tóm thì cười nhạt . Quân lính ủa vào , khống chế nàng ta và Angol .

Nàng ta cũng không ngờ rằng bản thân lại dễ dàng bị bắt như thế này , rốt cuộc căn hầm tại sao bị lộ ?!

Nhược Thiên bước vào , phía sau còn có Menfuisu và các quan đại thần . Lão Imotep khuôn mặt già nua đầy tức giận , da nhăn lại với nhau .

Menfuisu cầm trên tay quyền trượng hình rắn hổ mang quấn quanh cây gậy , đầy oai nghiêm và quyền lực .

Khuôn mặt hần giờ hiện đầy thịnh nộ , bàn tay nắm quyền trượng đã nổi đầy gân xanh .

Nhược Thiên nhìn Carol bị ấn quỳ xuống chân , môi nàng ta cắn chặt . Đôi mắt xanh nhìn thẳng vào nàng . Nhược Thiên lên tiếng :

- Carol , ngươi là con gái nữ thần sông Nile , lại cấu kết với ngoại quốc mua bán cơ mật quốc gia .

Nhược Thiên lúc này toát ra sự uy nghiêm không thể xâm phạm , từng lời nói của nàng là khẳng định . Khiến Carol không thể lên tiếng cãi lại .

Nàng bước gần tới Carol , nở nụ cười nhàn nhạt . Nhưng đối với Carol như đang si nhục nàng ta . Carol lên tiếng :

- Nữ hoàng , người nói ta mua bán cơ mật quốc gia . Người có bằng chứng ?!

Nhược Thiên nhún mày , như đang chờ lời nói này của nàng ta :

- Lục soát Angol bệ hạ !

Lời nàng vừa dứt có hai thị vệ bước đến cạnh Angol lục soát , cuối cùng lấy ra một bản đồ bằng da .

Carol lúc này mới nhìn sang Angol , đôi mắt loé lên tinh quang .

Cười lạnh . Thì ra nàng đã quá sơ suất khinh thường Asisu , khiến bản thân lọt bẫy nàng ta không hay .

Tấm bản đồ da được đem đến cho Menfuisu , hần xem xong chỉ cười . Nhưng khuôn mặt đang đen lại , hần ném cho tể tướng Imotep . Lão nhìn thấy tấm bản đồ đã hít một ngụm khí lạnh , tay run rẩy .

Menfuisu gần giọng nói với Carol :

- Carol , người giỏi lắm . Người bán cho ngoại quốc bản đồ hoàng cung Ai Cập . Người chẳng lẽ là nội gián ?!

Lão Imotep bước lên , tay vẫn còn run rẩy nắm bản đồ da , nói :

- Pharaon , nữ hoàng . Nàng ta đã phụ sự kì vọng của thần dân Ai Cập , đã phụ sự kì vọng của thần linh . Nàng ta không xứng làm nữ thần của Ai Cập

...

Lão Imotep nói xong thì các quan đại thần xôn xao , nhưng không ai dám nói cho nàng ta bởi đã bắt được đầy đủ tang chứng , vật chứng .

Menfuisu gõ quyền trượng xuống nền đá tạo ra tiếng vang rộ , ra lệnh

- Đưa tội thần xuống ngục hầm , chuyện này sáng mai xét xử . Còn Angol bệ hạ , hẳn là mệt mỏi rồi . Nên đưa về tắm cung

Canh giữ cẩn thận . Lối sau của hắn không nói nhưng Usanu ngầm hiểu , nhận mệnh rồi đi .

Carol bước qua Nhược Thiên , nhỏ giọng nói nhưng đủ cho nàng nghe rõ ràng :

- Asisu ! Ta sẽ không dễ dàng thua như vậy .

Nhược Thiên liếc nhìn nàng ta , Carol cười to một tiếng . Tiếng cười của nàng ta giờ phút này lại có phần ghê rợn .

Nhược Thiên và Menfuisu cùng rời đi , các quan đại thần phía sau cũng hành lễ trở về . Lúc này bầu trời đã hiện đầy sao , ánh trăng soi sáng con đường .

Menfuisu cho thị nữ và thị vệ lùi xa về phía sau , lặng lẽ cùng nàng bước đi .

Nhược Thiên chăm chú nhìn phía trước , bước đi . Menfuisu yên lặng bước đi cùng nàng .

Lúc này một hắc y nhân nhảy tới trước mặt họ , Nhược Thiên mới đáp một mảnh da bò về phía hắn . Trong đó có ghi công thức thuốc của Shan . Hắc y nhân bắt lấy rồi rời đi ngay lập tức .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46

Ngày hôm sau cả kinh thành Tê Bê truyền đi tin tức của Carol với tốc độ nhanh kinh người .

Người dân bàng hoàng , bất cứ ở đâu cũng nghe thấy họ bàn luận về Carol :

- Nữ thần sao có thể là người như vậy chứ ?! Ta không tin được !

- Có gì mà không tin , Pharaon và Nữ hoàng đã bắt được nàng ta . Không ngờ nàng ta là kẻ phản bội , dối trá !

- Vậy còn những truyện trước đây ?! Nữ thần còn làm cho chúng ta rất nhiều việc ?!

- Sao còn gọi cô ta là nữ thần ?! Các người không biết sao ?! Những thứ đó nghe nói là cô ta học ở ngoại quốc . Còn nghe nói rằng ... Gia đình nàng ta là đào tộm mộ của các Pharaon .

- trời ! Không thể tin được ! Nàng ta nhất định sẽ không được thần linh tha thứ !

Người dân xôn xao , một số nơi nổi lên bạo động giải cứu Carol nhưng đều bị binh lính phát hiện và dập tắt nhanh chóng .

Nhược Thiên nằm trên nhuyễn sạp , hai đứa nhỏ nằm hai bên nàng . Nàng nhỏ giọng nói với chúng :

- Chúng ta sẽ trở về Hạ Ai Cập được chứ ?! Dân chúng chắc chờ chúng ta rất lâu rồi .

Geb ngẩng lên nhìn nàng , giọng tò mò hỏi :

- Đây không phải nhà của chúng ta sao ?! Nhưng mà Phụ thân đã nói ...

Nhược Thiên vuốt vuốt tóc Geb , ôn nhu cười .

- Ta muốn con hiểu , sau này con sẽ phải cai quản Hạ Ai Cập .

Nut ngồi dậy , rồi lại rụi mặt vào lòng nàng . Thỏ thẻ nói :

- Nhưng mẹ ... Con rất thích phụ thân xinh đẹp .

Izumin ?! Nhược Thiên nhú mi , khó xử .

Nàng ôm hai đứa nhỏ vào lòng , thở dài một hơi .

+++++

Menfuisu ngồi uy nghi trên ngai vàng, hắt một thân ái choàng đen. Váy lạnh dát vàng và đai nếp cầu kì. Tay cầm một quyền trượng rắn hổ mang đang nhe răng.

Nhược Thiên ngồi song song với hắn, váy lạnh trắng nhẹ nhàng, cùng vương miện đại bàng đầy đĩa mặt trời.

Quần thần bên dưới quỳ rạp xuống hành lễ, ngày hôm nay tất cả đều cảm thấy ngột thở như bị loại khí chất vương giả của họ áp đảo.

Ngay lão Imotep cũng cảm nhận được, lão mỉm cười. Tiên đế! Thật sự vị hoàng đế trẻ tuổi và nữ hoàng đều đã trưởng thành rồi.

Giọng Menfuisu mạnh mẽ vang lên:

- Tất cả các người đều biết ngày hôm nay là có chuyện gì chứ?!

- Dạ!

Quần thần cúi đầu, đồng thanh hô. Nhược Thiên híp mắt nhìn họ.

Lúc này Usanu bước lên phía trước, đồng dạng nói:

- Thưa Pharaon, ta đã điều tra và

tìm thấy trong tầm cung của Carol nhiều thư tín quan trọng.

Usanu dứt lời thì có một thị nữ bưng một chiếc khay bước vào, bên trên là vài tấm da bò cùng tấm đất sét. Có ghi lại nội dung cơ mật của Ai Cập.

Nhược Thiên cầm trên tay bằng chứng tố cáo Carol, trong lòng nở nụ cười nhạt.

Từng nét chữ đều giống y chang nét chữ của Carol, có kẻ nào có thể phân biệt được đây là giả chứ?!

Nàng nhất định không để cho Carol còn đường lui nữa, Nhược Thiên nhìn sang phía Menfuisu.

Hắn cũng biết đây là bằng chứng giả, Carol đã có thể lừa dối Ai Cập lâu như thế. Không thể nào lại giấu bằng chứng lật đổ mình ở trong tầm cung.

Nhưng hắn lại âm thầm đồng ý với nàng, không thể để nàng ta tiếp tục âm mưu trong hoàng cung Ai Cập của hắn. Không thể để nàng ta tiếp tục hãm hại đứa nhỏ và chị.

Menfuisu nhàn nhạt mở miệng, ánh mắt lộ ra sát khí:

- Đây xác thực là nét chữ của nàng ta. Cho người giải nàng ta lên đây.

Usanu cúi đầu lui xuống, lão Imotep bước lên, nói:

- Thưa nữ hoàng, Carol nếu chỉ giả mạo thần linh thì những lời trước nay của nàng ta đều là giả. Vậy... Vương tử và công chúa...?!

Lão Imotep không nói hết lời nhưng đủ cho nàng hiểu ý lão. Khi Nhược Thiên định mở miệng nói thì giọng Menfuisu đã cắt ngang:

- Tể tướng, người hỏi như vậy không phải thừa thãi sao?!

Đứa nhỏ là con của hắn. Chuyện này hắn sẽ không thương lượng với bất kì ai. Ngay cả Izumin.

- Lời của Menfuisu bệ hạ rất đúng, đáng lẽ ta không nên xen vào chuyện nội bộ các ngài. Nhưng ta có vài lời muốn nói.

Izumin một thân thanh y, tiêu sái bước vào đại điện. Mái tóc trắng của hắn xoắn sau lưng như một tấm tơ lụa.

Môi bạc nhếch lên, ánh mắt hướng về nàng mỉm cười. Phía sau hắn là một đoàn sứ giả Hitaito. Hắn nói tiếp:

- Get và Nut là đứa nhỏ của ta. Sau khi trở về nước ta lập tức sẽ cầu hôn nữ hoàng Asisu. Để nàng trở thành thái tử phi của Hitaito.

Lão Imotep nheo mắt nhìn Izumin, liếc qua Menfuisu. Rồi lên tiếng:

- Hoàng tử Izumin, về việc vương tử và công chúa nữ hoàng vẫn chưa nói rõ. Với lại... Nữ hoàng có hôn ước với Pharaon, đây là di ngôn của Hoàng hậu đã khuất.

- không phải chính Menfuisu bệ hạ đã hủy hôn ước với nàng sao?!

Lão Imotep yên lặng, Izumin nở nụ cười.

Ngoài đại điện bỗng có tiếng bước chân dồn dập vang lên , Usanu vội vã bước vào , báo :

- Bệ hạ , nữ nhân Carol đã trốn thoát .

Usanu vừa dứt lời thì Ari lao đảo chạy tới , váy áo còn lấm lem vết máu .

- Nữ Hoàng , tấm điện phía đông cháy rồi .

Nhược Thiên bật dậy , tay nàng run run chống vào thành ghế .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47

Nhược Thiên đứng bật dậy . Nàng chống tay vào thành ghế , đỡ lấy thân hình đang lao đảo của mình .

Đầu nàng ong lên một tiếng , môi run run . Mấp máy nói :

- Đứa nhỏ ... Đứa nhỏ vẫn còn ... Ngủ trong tấm điện .

Cả đại điện hô hấp như ngừng lại , khuôn mặt Menfuisu và Izumin trắng bệch .

Nàng lao đảo bước xuống bậc thang , đè nén những dòng suy nghĩ bủa vây lấy nàng .

Đôi chân của nàng run rẩy nhưng bước chân lại vững chắc tiến về phía trước .

Nhược Thiên cắn chặt môi , nàng không cảm nhận , không nghe còn nghe thấy bất cứ âm thanh nào nữa . Trong đầu nàng chỉ hiện lên hình ảnh hai đứa nhỏ sợ hãi gào khóc .

Đôi chân của nàng rớm máu trên nền đá hoa cương , Menfuisu và Izumin đuổi sau phía lưng nàng . Giờ phút này không ai hiểu được một nữ hoàng được nuông chiều từ bé lại có thể chạy nhanh tới như vậy . Đây có lẽ là do tình mẫu tử thiêng liêng .

Khi nàng tới nơi thì đã bị cảnh tượng trước mắt dọa muốn ngất đi rồi . Ngọn lửa như con quỷ đang gào thét , nhấm nuốt cung điện nguy nga . Xung quanh là tiếng gào thét thảm thương của những kẻ không kịp thoát ra .

Nhược Thiên sợ hãi rồi , kiếp trước cho dù đối mặt với cái chết nàng cũng không sợ hãi như vậy . Nàng điên cuồng lao về phía trước nhưng lại bị một cách tay cứng như sắt gìm lại . Nàng gào lên :

- Menfuisu buông , buông ta ra ... Nhanh lên , đứa nhỏ vẫn còn ngủ trong đó đây .

Menfuisu giữ chặt nàng mặc cho nàng vùng vẫy , giọng hằn đê nén bi thương :

- Đã không kịp nữa rồi ...

- Ta không tin , Menfuisu . Buông ta ra ... Đứa nhỏ của ta ...

Nhược Thiên gào khản giọng , giọt nước mắt như mưa mà đổ xuống . Menfuisu gìm chặt nàng trong lồng ngực , ánh mắt hằn nhìn về toà cung điện đã sụp nát .

Izumin thất thần nhìn ngọn lửa , môi hằn run run không thốt lên được một câu . Binh lính vẫn đồ xô để dập ngọn lửa .

Nhược Thiên cuối cùng không chịu đựng được nữa liền lâm vào con mê .

+++++

Trong mê man nàng không ngừng nghe tiếng hai đứa nhỏ sợ hãi kêu lên , giọng Nut và Geb thơ ngây tràn ngập sợ hãi :

- Mẹ ơi , Mẹ đâu rồi . Nut nóng quá mẹ ơi .

- Mẹ ơi . Nut sợ quá ... MẸ ƠI !

Nhược Thiên giật mình tỉnh dậy , Nàng được ôm trong lồng ngực vững trải quen thuộc .

Ánh mắt nàng vô thần , cổ họng đau rất . Giọng khàn khàn hỏi :

- Menfuisu ... Đứa nhỏ của ta .

Nước mắt nàng không nhịn được chảy xuống , Menfuisu ôm nàng chặt thêm .

Đề nén xuống bi thương trong lồng ngực , trả lời nàng :

- Chưa tìm thấy chúng .

Nàng hô hấp cứng lại , cổ họng bâng đã khàn đặc . Không còn có thể gào khóc nữa . Chỉ còn ánh mắt vô thần của nàng thể hiện nỗi đau lúc này .

Menfuisu tay run run gạt đi giọt nước mắt trên má nàng , hấn gấn giọng :

- Ta nhất định sẽ khiến nữ nhân Carol đó phải trả giá .

+++++

- Hoàng tử , bên ngoài rất lạnh . Nên vào bên trong thôi !

Izumin bị cắt đứt dòng suy nghĩ , hấn đứng nhìn chiếc vòng tay đã không biết bao lâu rồi . Đứng đến nỗi chân hấn đã mất cảm giác .

Hấn xoa xoa chiếc vòng tay giá trị liền thành chỉ mỉm cười chua xót .

Nut rất thích những thứ lấp lánh xinh đẹp như thế này , yêu thích đến nỗi chẳng cho ai động vào .

Nhưng ngày hôm ấy đứa nhỏ lại ngây thơ chìa ra tặng hấn chiếc vòng cổ của nữ nhân .

" bởi vì phụ thân rất đẹp , nên ta tặng nó cho người ."

Izumin run run đặt nhẹ môi lên chiếc vòng cổ , khoé mắt rớt xuống một giọt nước mắt nhanh chóng ngấm sâu vào đất .

- Ta xin lỗi ... Con của ta .

+++++

Nhược Thiên thất thần ngồi trong phòng , không khóc không nháo . Chỉ đơn giản ngồi như vậy .

Ánh mắt nàng thần thờ nhìn về một góc phòng nhưng lại như nhìn về đâu đó xa xăm .

Nàng muốn về nhà , nàng muốn nhào vào lòng ba mẹ và nói rằng đây chỉ là giấc mơ không có thực .

Mọi thứ nàng đều có thể chịu đựng , nhưng cốt nhục của nàng rời xa nàng . Nàng không chịu được , cảm giác như kẻ nào đó cắt đi từng mảnh thịt của nàng .

Đau đớn , hô hấp như muốn ngừng lại . Nàng không thích cảm giác này .

Ari đã quỳ ngoài tầm cung của nàng từ tối qua đến giờ . Miệng không ngừng nói rằng hãy trừng phạt nàng ta , để nàng ta lấy cái chết tạ tội .

Nhưng cái chết của nàng ta , vẫn chưa đủ xóa đi nỗi đau của nàng .

Không khí trong phòng như giảm xuống , ánh mắt nàng chỉ có bi thương . Nàng nhàn nhạt cười , lẩm bầm :

- Carol ! Ta sẽ tiễn ngươi xuống địa ngục .

Nhược Thiên như tìm được mục đích sống , khoé miệng nàng vẫn nhàn nhạt nụ cười .

Nàng mở ra cánh cửa , hơi hít mát lại cảm nhận ánh nắng chiếu lên mình .

Ari thấy nàng thì ngẩng mặt lên , đôi mắt sưng húp và váy áo còn nhuộm máu của ngày hôm qua khiến nàng ta chật vật thê thảm .

- Lệnh bà ... Lệnh bà ... Xin người hãy giết ta đi . Để ta đi bồi vương tử và công chúa .

Nhược Thiên chỉ đứng nhìn nàng ta đập đầu xuống nền đá hoa cương , miệng không ngừng khóc lóc . Nàng nhú mày có điểm chán ghét , lên tiếng :

- Ngươi không thể chết dễ dàng như vậy . Nhất là khi nữ nhân Carol đó còn chưa chết .

Nàng xoay người bước đi bỏ lại Ari quỳ ở đấy , nàng ta cuối cùng dập đầu nói :

- Tạ ơn lệnh bà !

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48

Menfuisu đứng nhìn cung điện đã đổ nát , chẳng còn có thể phân biệt được những thứ còn lại . Bãi cỏ xung quanh bị huỷ sạch .

Hắn chỉ sau một đêm đã già đi không ít . Đôi mắt thâm trầm , vết thâm không che giấu được nỗi đau của hắn . Menfuisu đã cho binh lính tìm kiếm liên tục hơn một ngày nhưng không hề tìm thấy thân xác đứa nhỏ .

Nhược Thiên bước tới cạnh hắn , Menfuisu có chút ngạc nhiên . Giọng khàn khàn mang theo tang thương :

- Chị ! Không tìm thấy đứa nhỏ .

Đứa nhỏ đã mất , nhưng ngay cả thân xác cũng không tìm thấy . Hắn cứ nghĩ chị sẽ lại rơi nước mắt , nhưng chị chỉ đứng đó mỉm cười . Một nụ cười khó hiểu .

Nhược Thiên cười , vì nàng cho rằng khi nào chưa tìm thấy thân xác chúng nàng sẽ không tin chúng đã mất .

Nàng tiến về phía đồng đổ nát , cả một cung điện nguy nga tráng lệ . Chỉ sau một đêm đã cứ như vậy không còn.

Menfuisu bước sau lưng nàng , Nhược Thiên yên lặng tìm kiếm những dấu vết ít ỏi .

Nàng bỗng ngồi xuống một bãi cỏ phía xa , nàng chạm vào một cành lá còn dính những chất lỏng màu đen đặc .

Là dầu hoả , cung điện vốn không bốc cháy dễ dàng và nhanh chóng như vậy được ... trừ khi có kẻ cố ý phóng hoả .

Mà kẻ biết được công dụng của dầu hoả này ngoài nàng thì tất nhiên là nữ nhân Carol đó .

Khi Nhược Thiên định đứng dậy rời đi thì bị một thứ lấp lánh dưới tàng cây , được ánh mặt trời phản chiếu thu hút .

Khi cầm lên là chiếc vòng cổ , nàng không khỏi ngạc nhiên , ngay cả Menfuisu cũng vậy .

Chiếc vòng này được Ragashu cho thợ thủ công đặc biệt chế tác để lấy lòng Nut . Chiếc vòng vô cùng tinh xảo , có gắn vô số đá kim cương lớn nhỏ khác nhau . từng viên kim cương được mài dũa tỉ mỉ .

Kiểu thiết kế cũng vô cùng đặc biệt , từng đường cong nối lại thành một chùm hoa . Vô cùng sống động , mà đặc biệt là chỉ có duy nhất một chiếc . Được Nut yêu thích đeo ở cổ .

Không lí nào đứa nhỏ ở trong kia mà chiếc vòng lại rơi ngoài này , Nhược Thiên như tìm thấy hy vọng . Trong mắt nàng bừng sáng lên .

+++++

Quan tư tế Kaputa cúi đầu đứng bên cạnh một nữ nhân nhỏ bé . Hắn bẩm báo :

- Nữ thần ! Cung điện đã cháy vụn . Chắc chắn không thể nhìn ra tung tích gì .

Carol nhướn mày , khuôn mặt nàng ta giờ không mang nét ngây thơ , trong sáng nữa . Mà mang nét trưởng thành , quật cường .

Sâu trong ánh mắt xanh màu biển cả có nét u buồn . Mái tóc hoàng kim của nàng ta rực rỡ dưới nắng , gió như treu đùa khiến vài sợi bay lất phất .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 49

Nhược Thiên lặng lẽ ngồi trong tầm của mình , trên tay vẫn nắm chặt chiếc vòng cổ của Nut .

Ánh mắt nàng giờ đây sâu thẳm , nhìn về một hướng nào đó xa xôi .

Đã 3 ngày rồi , nàng đã cho ám vệ còn lại theo dõi người trong Thần điện .

Theo dõi từng kẻ một , vì nàng biết chắc thế lực của Carol tập trung ở thần điện . Nàng ta đã giả làm thần linh lung lay ý trí của những vị quan tư tế . Nếu kẻ nào đủ thanh tỉnh để nhận ra , đã sớm bị nàng ta loại trừ .

Nhưng những kẻ đó vẫn rất yên lặng , nàng cũng không dám đánh rần động cỏ khiến chúng nghi ngờ . Nhưng cũng không để ngồi đợi trong bất lực như thế này được .

Nàng nhớ đứa nhỏ của nàng , chúng chỉ mới vừa hơn một tuổi . Cho dù sống trong hoàng cung đi nữa , cũng chỉ biết phân biệt đen và trắng .

Chúng có hay không sợ hãi ?! Có nhớ được những gì nàng dạy ?!

"Phải luôn kiên cường , tin tưởng vào mẹ . Dù như thế nào mẹ cũng sẽ bảo vệ hai đứa ."

Nhược Thiên thật muốn cười thật to !

Từ khi nào nàng trở thành một con người tính toán ?!

Là vì nàng muốn sống , muốn bảo hộ đứa nhỏ của nàng .

Sẽ không còn là một cô gái 20 tuổi đam mê viết lách , ngày ngày sống cùng những cuốn truyện ngôn tình đầy mơ mộng .

Nàng bây giờ là nữ hoàng Ai Cập .

Ragashu từ xa bước đến , nhìn bóng lưng nàng cô đơn , lạc lõng .

Hắn từ lần đầu nhìn thấy nàng , hắn đã biết chắc rằng trái tim trao trọn cho nàng . Cho dù vạn kiếp bất phục .

Bước chân của hắn nhẹ nhàng như không , bước đến bên cạnh nàng .

Nhược Thiên ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn lên nhìn hắn , không hiểu sao bản thân nàng lại cảm thấy thả lỏng hơn .

Nàng bỗng chợt hỏi hắn :

- Nếu ta là con người độc ác , ngươi còn yêu ta chứ ?!

Câu hỏi của nàng khiến hắn có chút bất ngờ . Không kịp trả lời

Nàng vẫn biết , nàng vẫn biết rằng hắn yêu nàng . Nhưng nàng lại trốn tránh , giả vờ như không nhận ra .

Thấy hắn yên lặng không nói , đôi mắt của nàng liền âm thầm đi mấy phần , nụ cười chua xót của nàng như găm vào tim hắn .

Nàng thì thào như tự nói với bản thân :

- Ta biết mà , làm sao có thể yêu một nữ nhân độc ác . Cho dù cốt truyện thay đổi thì sao ?! Carol độc ác thì như thế nào ?! ta là nữ phụ ... Vẫn mãi là nữ phụ .

Nhược Thiên không khóc , chỉ có nụ cười nhàn nhạt khoe môi . Ragashu không hiểu những lời nàng vừa nói . Nhưng hắn cảm nhận được nỗi đau trong từng câu nói của nàng .

Hắn hoảng hồn liền ôm nàng vào lòng , khuôn mặt nàng vui trong lồng ngực hắn .

Hắn vỗ nhẹ lưng nàng , giọng nói ấm áp :

- Ta là yêu nàng , từ lần đầu nhìn thấy nàng ta liền yêu nàng rồi . Vì vậy , cho dù nàng có độc ác như thế nào đi chăng nữa . Ta vẫn yêu nàng .

Hắn lúc này liền trở nên ngốc nghếch , bao lời nói luyện tập bấy lâu để thổ lộ với nàng đã quên hết . Không có lời nói hoa mỹ , chỉ đơn giản nói ra vài câu trong lòng .

Nhược Thiên cảm thấy trong lòng như có hòn đá rơi xuống , vô cùng nhẹ nhõm . Nàng vui mặt trong lòng hắn cảm nhận hơi ấm và mùi trầm hương thoang thoảng .

Phía xa có hai người lẳng lặng mà nhìn cảnh này .

Izumin và Menfuisu không biết trong lòng là tư vị gì . Có ghen tỵ , có đau thương ...

+++++

Buổi chiều ngày hôm ấy , bầu trời nhuộm một màu đỏ như máu .

Nữ hoàng Asisu huyết tẩy hoàng cung .

Những kẻ trong thần điện đều bị bắt giữ . Thần điện một mảng kêu gào sợ hãi .

Quan tư tế từng kẻ từng kẻ bị lôi đi , ngay cả người nhà của chúng cũng không thoát .

Kapura bị ấn quỳ dưới chân Nhược Thiên , khuôn mặt trắng bệch nói :

- Nữ hoàng Asisu , đây là Thần điện . Sao người có thể cho binh lính bắt giữ những tôi tớ của thần linh ?! Đây là xúc phạm đến thần linh .

Nàng mỉm cười khó hiểu khiến hấn rùng mình , hấn cảm thấy tâm can của mình bị một dòng khí lạnh lẽo xuyên qua .

- Kaputa , người đã già thật rồi . Người đã quên ta là ai sao ?! Ta chính là đại tư tế Ai Cập , thần điện là do ta quyết định mới đúng .

Ta đã nhận được lời của thần linh , cần phải thanh tẩy thần điện đã mù mịt chương khí này .

Nhược Thiên liếc mắt nhìn những kẻ bị trói , kẻ nào sắc mặt cũng trắng bệch . Khi nhìn thấy người thân của mình bị áp giải đã sợ hãi không nói lên lời .

Những kẻ sợ hãi bỏ chạy hay phản kháng đều bị nàng ra lệnh thẳng tay xử tử . Kaputa run rẩy , bàn tay nhể nhại mồ hôi .

+++++

Một thị nữ hoàng hốt bước vào , Carol nhíu mi .

Nàng ta thờ hồng hộc , vội vã báo cáo :

- Nữ thần , quan tư tế Karuta và người của thần điện đều bị nữ hoàng bắt lại rồi .

Nữ hoàng lấy danh nghĩa đại tư tế Ai Cập trừng phạt những kẻ làm ô uế thần điện .

Carol đứng dậy , đôi mắt hiện lên tia lo lắng .

Asisu dấm náo loạn cả thần điện sao ?? Nàng ta là đang bức nàng lộ mặt đây mà .

Thị nữ kia run rẩy nói tiếp :

- Nữ thần , nữ hoàng đã tìm thấy chiếc quan tài giấu dưới thần điện . Nữ hoàng nói rằng đây là đồng bọn của người , xác sẽ bị đem treo trước cổng thành ngày mai .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50

Carol nghe tới đây thì sắc mặt trắng bệch , hô hấp có chút thay đổi .

Đôi mắt nàng ta đỏ lên , bàn tay nhỏ nhắn nắm chặt vào váy . Gầm lên :

- Asisu ! Nàng ta dám lợi dụng Sechi .

Carol hận rằng mình đã quá ngây thơ , cứ ngỡ bản thân che giấu rất tốt . Hận mình ngày đó để lại Sechi dưới đại điện lạnh lẽo.

Nàng ta dám dùng Sechi để ép nàng lộ mặt . Đề tiện ! Ngay cả người đã khuất nàng ta cũng không buông tha .

Carol nhủ chặt mày , hô hấp dần bình tĩnh . Nụ cười âm ỉ ở khoé môi .

- Asisu ! Giỏi ! Giỏi lắm !

+++++

Trong hầm ngục tối , ánh lửa bập bùng ở góc nhỏ .

Geb đưa đôi tay của Nut lên ngắm nghía , bàn tay của Nut mập mạp nhỏ xíu . Geb đan ngón tay của mình vào bàn tay Nut , cúi đầu nhìn em gái đang ngủ .

Mẹ à ! Bao lâu rồi ?! Nếu mẹ vẫn chưa tới thì Geb thật sự sẽ sợ hãi mất .

Nut mệt mỏi mãi mới chìm vào giấc ngủ , trong mơ Nut còn giật mình . Nó chỉ có thể vỗ nhẹ lưng của em gái . Nó vẫn hay thấy Ari làm như vậy .

Cạch ! Cửa hầm bỗng nhiên được mở ra .

Một người đàn ông to lớn vô cùng , đối với nó là vậy . Hắn đứng nhìn Geb và Nut , trong mắt tràn ngập tức giận .

Trong tay hắn còn cầm một chiếc roi , hắn hít thở vô cùng đáng sợ . Giọng hắn âm u như quỷ dữ :

- Tiện chúng ! Chính các ngươi hại ta tan cửa nát nhà . Ngay cả con trai cũng bị giết chết .

Hắn vừa nói vừa vung chiếc roi lên . Geb kinh hãi , theo bản năng cúi gập người xuống .

Chát ! Chiếc roi liên quát xuống lưng nó . Đau rất , cảm giác như đã bong mất một miếng thịt .

Nó cắn răng rên rỉ , đau đớn khiến hốc mắt nó đỏ lên . Nut bởi vì âm thanh vang dội mà bật dậy , kinh hãi nhìn người đàn ông đáng sợ nọ .

Nut chưa kịp hiểu gì thì chiếc roi lại quát xuống , Nut hét lên . Geb ôm lấy em gái , chiếc roi quát vào cánh tay nhỏ bé của Geb . Ngay lập tức rướm máu .

Geb cắn chặt môi , sắc mặt trắng bệch . Nut sợ hãi khóc nức lên . Từ nhỏ đã là đôi ngọc quý trong lòng mẹ , nó và anh trai đã bao giờ bị như này đáng sợ ?! Đã nếm như này cực khổ !

- Ca Ca !

Nó nhìn thấy cánh tay Geb chảy máu , thật đáng sợ . Người đàn ông kia nhìn như vậy chỉ thấy hả dạ .

Hắn nhấc chân đạp một cái vào bụng Geb , thân hình Geb ngay lập tức ngã ra sau . Đau đớn không thể động dậy .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51

Kapura sắc mặt trắng xanh liên hồi , trán hắn túa ra mồ hôi .

Hắn cứ nghĩ Asisu sẽ không thực giết hắn , bởi vì hắn vốn dĩ vẫn tưởng nàng là một cô công chúa điệu ngoa , kiêu ngạo ngày nào . Và nữ thần Carol nhất định sẽ cứu hắn , bởi vì hắn là đầy tớ trung thành nhất của nàng .

Chân hắn run run , mồ trên thân thể chèn ép vào với nhau . Hắn cảm thấy bản thân không tự chủ được run sợ .

Nhược Thiên nhìn Kapura đang sợ hãi , hắn bỗng nhớ đến điều gì đó thét lên :

- Asisu , ngươi không thể giết ta . Nếu giết ta ngươi sẽ không bao giờ tìm được "chúng" . Nữ thần Carol sẽ giết "chúng" .

Nàng hiểu " chúng " trong miệng hắn chính là Geb và Nut . Khuôn mặt nàng vẫn thờ ơ nhìn hắn , khoé miệng giữ nụ cười lạnh nhạt . Nhưng nàng hiểu , trong lòng nàng đang đâu đó run rẩy .

Menfuisu đứng bên cạnh liếc nhìn sang nàng , bàn tay nắm quyền trượng của hắn đã nổi gân xanh .

Kapura như bất lấy cọng rom cứu mạng cuối cùng . Liên tục thét :

- Người chỉ cần thả bọn ta ra , chúng sẽ được an toàn .

Nàng cười một nụ cười trào phúng , môi nhẹ nhàng hé ra , phun duy nhất một từ :

- Giết !

Kapura tròn trĩnh mắt như muốn nói gì đó nhưng lại không kịp thốt ra lời thanh kiếm đã lia qua cổ hắn .

Hắn gục xuống đất , mắt còn tròn trĩnh lên như không ngờ được . Cái chết đến rất nhanh chóng .

Thần dân bên dưới nhìn một màn máu me này đã không chịu được , thậm chí có vài kẻ ói ngay tại chỗ . Nhưng nàng chỉ hơi nhú mày .

Nàng thật muốn cười , Kapura vẫn nghĩ Carol nhất định đến cứu hắn hay sao ?! Carol chỉ như vứt bỏ một quân tốt , nàng ta giờ phút này đã sớm tới một nơi khác .

Nhưng mà ... Nàng còn duy nhất một quân cờ . Một quân cờ hiểm , Carol sẽ lựa chọn như thế nào đây ?!

Rời đi hay quay lại ?!

Nàng thậm chí không chắc chắn , bởi vì ... Phụ thuộc vào thứ gọi là tình yêu nàng ta dành cho nam nhân đó .

Nhược Thiên nhìn máu nhuộm đỏ công thành , cuối cùng chán ghét quay lưng rời đi .

+++++

- Phía Asisu thế nào rồi ?!

Carol ngâm mình dưới bể nước nóng , hơi nước đọng lại làn da nhẵn nhụi của nàng ta .

Một thị nữ đứng phía cạnh bể , nghe thấy Carol cất tiếng hỏi thì cung kính trả lời :

- Nữ hoàng Asisu hôm nay trước công kinh thành Tê bê đã xử tử thị uy quan tư tế Kapura và những kẻ liên quan .

Carol vót cánh hoa đang lênh bênh trên mặt nước chơi đùa . Một lúc sau mới nói :

- Nàng ta là đang giết gà dọa khỉ sao ?!

Nở một nụ cười nửa miệng , Carol đứng dậy . Nàng ta với chiếc khăn trên tay thị nữ , hỏi :

- Còn hai tiện chủng kia thì sao ?! Chúng chưa chết chứ ?!

Thị nữ cúi đầu , trả lời tiếp :

- Chúng chưa chết , nhưng có vẻ nếm nhiều khổ cực !

- Đưa chúng đến gặp ta .

Thị nữ kia " vâng " một tiếng rồi lui ra .

++++++

Tiếng bước chân đi trong hầm ngục phi thường vang dội , Geb cảnh giác mở mắt .

Khoé miệng nó còn bầm tím và dính máu khô , nó ngồi dậy lay người em gái .

Nut tỉnh dậy liền được Geb chắn đứng trước , váy lạnh của hai anh em có chút rách rưới khiến chúng nhìn chật vật .

Vài binh lính bước đến cửa ngục , một tên mở cửa bước vào , kéo cánh tay hai anh em ra ngoài . Nut có vẻ đau đớn mà nhú mày . Chúng có vẻ không kiên nhẫn , thúc dục hai anh em đi nhanh .

Hai anh em được dẫn ra khỏi hầm ngục , lập tức không thích nghi được với ánh sáng liên nheo mắt , giờ bàn tay nhỏ nhắn lên che . Geb lúc này cảm thấy ánh nắng phi thường ấm áp .

Binh lính đằng sau không kiên nhẫn liền đẩy Geb , nó nhú mày cúi đầu âm thầm nhìn xung quanh .

Đi qua nhiều dãy hành lang uốn lượn , từng chiếc cột được trạm khắc tinh xảo . Hoa cỏ được chăm sóc cẩn thận . Có thể nói xinh đẹp , giống như hoàng cung thu nhỏ .

Nó tò mò về địa vị của người này , có thể tự xây dựng một hoàng cung trong Ai Cập của phụ thân .

Một thị vệ bấm báo , cánh cửa được mở ra . Một thị nữ bước ra dẫn chúng vào .

Carol ngồi trên ngai người trên nhuyển thấp nhìn chúng , trên tay cầm một bông hoa sen mới nở .

Căn phòng có một loại hương nhàn nhạt rất dễ chịu , thoang thoang trong không khí .

Binh lính ân Geb và Nut quỳ xuống , Carol lúc này mới liếc nhìn chúng .

Hai anh em chúng mặc y phục rách lỗ chỗ , đầu hơi rối . Chân tay tím bầm nhưng chúng lại vẫn thẳng lưng , ánh nhìn của chúng như luôn luôn như từ trên cao nhìn xuống . Đây là sự cao quý từ trong xương tủy , là thứ mà kẻ giả mạo như nàng không thể có được .

Carol thật muốn chúng cầu xin nàng , vút đi về mặt cao quý đó . Nàng ta đứng dậy bước đến trước mặt chúng , hỏi :

- Hai người muốn gặp mẫu thân của mình chứ ?!

Geb ngẩng đầu nhìn nàng ta , đôi mắt đen lầy trong suốt . Mím môi suy nghĩ rồi nói :

- Muốn !

Carol đôi mắt loé ra tinh quang , trào phúng nói :

- Vậy hãy quỳ xuống cầu xin ta đi . Ta lập tức sẽ đưa hai người về nhà .

Nut luôn nép bên cạnh Geb lúc này có tia xao động , nhưng rất nhanh Geb đã gìm tay Nut lại khiến nó nhũn mảy .

Geb lắc đầu trả lời :

- không thể ! Ta sẽ không cầu xin người .

Đôi mắt hiện lên kiên định chắc chắn , Carol dù chán ghét chúng cũng có một chút ngạc nhiên , thật thú vị :

- Người không sợ sẽ lại bị đánh nữa sao ?! Lại còn em gái người ?!

Geb hoang mang không thể giấu , nó sợ em gái sẽ tổn thương . Cụp đôi mắt to tròn xuống , mím chặt môi .

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52

Bầu trời Ai Cập đêm nay nổi gió . Không phải cơn gió nhẹ nhàng thổi từ sông Nile vào , mang theo hương cát bụi cùng hương hoa sen . Mà có chút gì đó lạnh lẽo , như cắt vào da thịt .

Bên bờ sông Nile lúc này rực sáng bởi những ngọn đuốc .

Nhược Thiên đứng đầu mạn thuyền , trên người mặc bộ giáp đen sáng bóng

, hông đeo một thanh kiếm .

Khí khái mạnh mẽ của nàng dường như khiến kẻ khác run sợ .

Menfuisu cười chiến mã trên bờ nhìn về nàng , giọng nói mang theo lo lắng , lại có chút khẩn cầu :

- Chị , chuyện này quá nguy hiểm . Hãy để ta đi cùng .

Nhược Thiên không nhìn hấn , cười trấn áp :

- Menfuisu , chuyện này chỉ có thể là ta và Carol cùng giải quyết . Dù thế nào ta cũng cứu trở về hai đứa nhỏ .

Menfuisu thờ dãi , chị càng ngày càng cố chấp . Không hiểu vì sao hấn cảm thấy như giữa chị và Carol có một mối quan hệ kì lạ . Không thể lí giải .

Phía xa có tiếng vó ngựa lao đến , một mái tóc trắng nổi bật trong màn đêm . Duy nhất cũng chỉ có Izumin , hấn mang theo vợ và . Khuôn mặt lúc này cũng xuất hiện nét không bình tĩnh .

Hắn dừng lại , thuyền cũng đã bắt đầu rời bờ . Hắn nhứ chặt lông mày , tay nắm chặt dây cương .

Nàng không nhìn hắn , ngay cả lời giải thích cũng không có . Vì cái gì một mình bắt chấp nguy hiểm tới chỗ Carol ?! Vì cái gì coi hắn như thế vô dụng ?!

Hắn lần đầu muốn mắng mỏ nữ nhân này , nhưng vẫn không thể nói ra lời . Nhìn đoàn thuyền chiến rời xa thôi .

Hắn lúc này không rõ nói với bản thân , hay nói với Menfuisu :

- Trong mắt nàng ... Chúng ta là như thế vô dụng sao ???

+++++

Nhược Thiên đứng trên mạn thuyền có chút mệt mỏi , gió càng ngày càng to .

Bỗng một giọng nói sau lưng nàng vang lên :

- Nữ hoàng , người nghỉ ngơi chút . Sáng mai mới có thể tới nơi .

Ragashu ??? Nhược Thiên quay lưng lại liền thấy hắn cười cười nhìn nàng .

- Người sao lại ở đây ???

Hắn mặc trên mình giáp của binh lính Ai Cập cũng không che lấp nổi quý khí của hắn . Hắn gật gù trả lời :

- Nàng nghĩ ta sẽ ngoan ngoãn giống hai tên đó ?! Chờ ở cung điện nhìn nàng gặp nguy hiểm ???

Nàng bỗng thờ dài , biết rõ kẻ này vốn không an phận mà .

Nàng quay người vào khoang thuyền . Mặc hắn đứng sau lưng cười hề hề .

+++++

Nhược Thiên mờ mờ sáng liền tỉnh dậy , Ari bê nước đến cho nàng rửa mặt .

Nàng tỉnh táo chút ít liền hỏi :

- Đã tới nơi chưa ?!

- Đã sắp tới nơi rồi ạ .!

Nàng gật đầu , bước ra ngoài mạn thuyền . Nơi đây sương mù che lấp , không khí có chút âm thấp .

Ragashu cũng bước đến , nhe răng ra cười . Nàng lúc bầy thật không cười nổi nhưng tâm trạng cũng bớt lo lắng .

- Sương mù chút nữa sẽ tan ngay thôi .

- Nơi này là một nhánh sông không có tên . Nơi này địa hình hiểm trở nên không có người sinh sống a !

Ragashu giải thích , khuôn mặt chăm chú nhìn hai bên bờ sông .

Đã nghe qua sát biên giới Ai Cập có một nơi huyền bí , không chịu sự quản lí của Ai Cập và nước lân bang . Không ngờ Carol chọn nơi này .

Nhược Thiên thật tán thưởng Carol . Đến đây hơn 2 năm cư nhiên tạo cho mình được một thế lực lớn . Thật không dễ dàng . Một nữ nhân tham vọng .

" vút , vút "

Mũi tên từ hai bên bờ sông bắn lại , bởi vì xương mù mà khiến cho binh lính không nhìn rõ địch nhân , khó phản công . đành lui về phòng thủ .

- Trúng mưu kế của địch ! Mau bảo vệ nữ hoàng .

Tướng quân hét lên , binh lính rút kiếm rút khiên vây quanh nàng .

Ragashu cũng rút bảo kiếm bên hông , chắn mũi tên đang lao tới . Lập tức kéo nàng vào lòng bảo hộ .

Nàng phản ứng , muốn rút kiếm tự chiến đấu thì Ragashu lại siết chặt vòng tay . Nói lên :

- Mũi tên tẩm độc .

Nhược Thiên hiểu rõ lời hấn. Cẩn rằng để hấn bảo hộ .

Chịu đựng một lúc sau thì sương mù tan dần , binh lính bắt đầu phản công .

Trên bờ chuyển sang bắn đá và mũi tên lửa . Nhằm nhấn chìm thuyền chiến của nàng .

Nhược Thiên nhìn phía xa xa một nữ nhân tóc vàng đang chỉ huy . Mái tóc nàng ta phản chiếu dưới ánh mặt trời mới mọc , vô cùng lộng lẫy .

Thuyền dạt vào bờ , binh lính dừng mảnh xông lên cận chiến . Nhược Thiên cũng nhảy xuống , bùn và nước vấy vào giáp của nàng .

Nàng nhìn nữ nhân tóc vàng kia như mục đích đến , cầm kiếm tiến lên . Nàng đầu tiên hiểu được cảm giác giết người , là nhìn lưỡi kiếm của kẻ địch lao tới . Không thể tránh né , chỉ có thể vùng kiếm lên .

Nhược Thiên thân thủ xoay người tránh lưỡi kiếm từ trên đầu xuống , hai tay dùng lực về phía ngực của kẻ địch . Rồi nhanh chóng rút ra .

Máu nóng bắn lên mặt nàng , có tanh tươi , ghê tởm . Nàng không có thời gian nghỉ ngơi liền có lưỡi kiếm thứ hai vùng đến .

Ragashu ở phía sau lưng yểm trợ cho nàng , khiến nàng yên tâm mà chạy về phía trước .

Nàng vùng kiếm đến khi tay có chút tê dại , mũi nàng đã mất cảm giác . Mùi máu tanh và mùi ẩm ướt của khu rừng lẫn lộn với nhau . Khiến mũi và mắt nàng cay xè .

Ragashu trên người máu loang lổ . Vẫn không phân biệt được là máu của địch hay là của hấn .

Lưỡi kiếm của hấn sắc bén , gọn gàng , địch nhân nằm xuống vô số . Mà thương vong của cả hai bên đã khá nhiều .

Địch nhân cứ liên tiếp lao đến , kẻ trước nằm xuống , kẻ sau đã lao đến .

Không thể tiếp tục như thế này . Binh lính đã dần mất sức .

- Tăng tốc đánh về phía trước .

Chỉ có thể nhanh chóng đánh đến chỗ Caoł mới có thể kết thúc .

+++++

Tác giả : • _ • chúc mấy nàng ngủ ngon a

~

+++++

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53

Bên sâu trong rừng cây này là một toà thành nhỏ , phi thường ẩn nấp trong những cây cổ thụ cao ngất . Nếu đơn giản đi qua nơi này sẽ không phát hiện .

Carol đứng trên công thành , đôi mắt màu xanh trầm lắng dõi theo Nhược Thiên đang lao tới đây .

Nàng ta cuối cùng nhếch môi nở một nụ cười khó hiểu .

Nhược Thiên dừng chân trước cổng thành đóng kín , ngẩng đầu nhìn về phía Carol .

Tóc và khuôn mặt nàng dính máu và mồ hôi . Khiến nàng nhìn qua có chút chật vật , nhưng trong mắt nàng lại kiên cường , cố chấp không chịu thua .

Carol lúc này lại vỗ tay , tán thưởng nàng :

- Asisu , người thật khiến ta ngạc nhiên .

Đôi mắt nàng ta híp lại , hiện lên ý cười . Váy trắng của nàng ta nhẹ nhàng dao động trong gió , có cảm giác thực đẹp đẽ .

- Con của ta đâu ?! Ta muốn thấy chúng !

" chắc , chắc " Nàng ta vẻ không hài lòng . Trả lời :

- Người đã đến đất của ta , đâu có quyền gì ra lệnh .

Nàng ta ngừng một chút , nói tiếp :

- Muốn gặp chúng sao ??? MỎ CÔNG !

Nàng ta ra lệnh , ngay lập tức cổng thành được mở ra .

Phản quân ủa ra , đứng hai bên cổng thành . Ánh mắt họ tràn ngập chán ghét , hận ý và khinh bỉ . Hận không thể lập tức xông lên một đao kết liễu nàng .

Nhược Thiên biết mình bây giờ không thể do dự , bước chân nặng nề mà bước vào . Binh lính của nàng thì bị phản quân chặn ngoài cổng , không thể tiến vào .

Ragashu lẩn trong đám binh lính , hơi cúi đầu để tránh Carol nhận ra hắn . Binh lính rút kiếm , có xu thế lập tức xông lên lại bị nàng ra lệnh tập kết ngoài thành .

Ragashu thầm tính toán , nếu sau một ngày mà nàng không ra khỏi thành thì hắn sẽ rút toàn lực xông vào . Ngọc đá cùng nát !

+++++

Geb và Nut ở trong cung điện của Carol , thị vệ bên ngoài không kiêng dè nghị luận .

- Nữ nhân độc ác đó đến rồi sao ?!

- Phải ! Từ đêm qua tất cả đến cổng thành tập kết . Ta cuối cùng cũng chờ được đến ngày này .

- Lần này nhất định phải giết nàng ta rửa mối thù mất nhà .

- phải ! Nữ thần nhất định vì chúng ta báo thù !

Nut ở trong phòng nghe thấy không nhịn được mắt hồng hồng , bàn tay mặt mấp nắm vào váy .

- Ca ... Ta rất nhớ mẹ .

Hai đứa nhỏ đã gần hai tuổi , Geb lại như cũ vỗ đầu em gái mình . An ủi :

- Mẹ cũng chắc chắn rất nhớ chúng ta .

Lần này Nut không nhịn được ôm lấy ca ca khóc rống lên . Nó rất nhớ , rất nhớ mẹ . Ở nơi này lúc nào nó cũng sợ hãi , nó muốn gặp mẹ , gặp phụ thân .

Geb những lúc này lại nhắc bản thân phải dũng cảm , kiên cường hơn . Mẹ rất nhanh sẽ tới đây thôi ! Trong lòng nó loé lên hi vọng .

+++++

Nhược Thiên vào thành , ngay lập tức cổng bị đóng kín . Ngăn trở tầm mắt của nàng .

Nàng gắt gao nhìn về phía Carol vẫn đang mỉm cười , hỏi :

- Đứa nhỏ đâu ?!

Carol bước thẳng trước , cũng không xoay người nhìn nàng . Nhàn nhạt trả lời :

- Người cần gì vội vàng ! Chúng ta dù sao cũng là cố nhân . Còn nhiều chuyện ôn lại .

- Người ...!

Nhược Thiên ần nhẫn , phía sau binh lính không kiên nhẫn đẩy nàng . Thúc giục nàng đi về phía trước .

Carol cuối cùng dừng chân ở hành lang cung điện . Nơi này nhìn được toàn bộ thành .

Nhược Thiên lúc này mới nhận ra tại sao từ khi bước vào thành lại cảm thấy kỳ lạ . Bởi vì nơi này không có dân chúng .

Chỉ có binh sĩ nghiêm chỉnh tập luyện , ngay cả thị nữ cũng không có tiếng cười . Chỉ yên lặng làm việc . Trần ngập lạnh lẽo , bầu trời nắng lên cũng không khiến nơi này ấm áp hơn chút nào .

Carol hiển nhiên cũng hiểu được sự lạnh lẽo này , nhưng đám dân đen vô dụng đầy năng mới không cần . Chỉ cần toà thành này vẫn tiếp tục vững trãi , sẽ không ai dám khinh thường nàng .

Carol lúc này giọng có điểm ôn nhu . Hỏi :

- Hắn ở đâu !?

Nhược Thiên liếc nhìn nàng ta . Sechi sao ?!

- Tại trên thuyền , chỉ cần đưa nhỏ an toàn ra ngoài . Người của ta sẽ đưa hắn tới đây .

Carol chỉ bỏ lại một chữ " Tốt " rồi bước đi . Binh lính đưa nàng vào hầm ngục giam giữ .

Nàng là lần đầu ngồi trong ngục đâu . Có chút ảm thấp và mùi máu tanh trong không khí .

Nơi này nói là một thành trì , nhưng nhỏ hơn kinh thành Tebe khá nhiều . Và cũng không đáng để Ai Cập phát động chiến tranh .

Nhưng nơi này lại giữ hai đứa nhỏ , Ai Cập không thể động nàng ta .

Nhưng chỉ cần hai đứa nhỏ an toàn thoát ra ngoài thì nơi này sẽ ngay lập tức sẽ bị binh lính Ai Cập tàn sát .

Carol đã không có đường rút lui , bởi thế . Nàng sợ Carol đường cùng sẽ phát điên , chuốt cùng đường cũng sẽ cắn mèo .

Nhược Thiên tựa mình vào tường , nàng lúc này trần ngập mệt mỏi . Nhưng lại không thể ngủ , bởi vì nàng không biết khi nàng ngủ thứ gì sẽ lao tới giết nàng .

Đứa nhỏ . Nàng rất muốn ôm chúng , nàng muốn đưa chúng rời đi . Sống cuộc sống thật bình thản . Không có tranh đấu , không phải nhìn sắc mặt kẻ khác mà sống , không vội lo lắng buổi tối ai sẽ ám sát mình . Vẫn là người thân , hay là một kẻ xa lạ .

+++++

Tác giả : số phiếu np cao gấp đôi. Chương 51 có nàng phân tích rất đúng . Nhưng đánh theo số phiếu ! (0""o)

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54

Carol bước chân nhẹ nhàng trên hành lang , hơi lạnh từ đá hoa cương truyền đến khiến nàng ta thanh tỉnh .

Trăng đêm nay chỉ xuất hiện có một nửa , ánh xanh mờ ảo rọi xuống . Bốn phía là rừng cây có chút ghê rợn . Bóng đêm như cất giấu quỷ dữ , muốn lao lên nuốt chửng tất cả .

Thân hình nhỏ bé của nàng ta đơn độc mà đứng trong bóng đêm , cơn gió thổi qua khiến thân hình như lung lay . Mái tóc vàng cũng kém phần rực rỡ , thêm phần ảm đạm .

Izumin và Menfuisu chắc cũng đang trên đường tới nơi này rồi đi ???

Bọn họ làm sao có thể bỏ được nữ nhân đó . Carol có chút trào phúng . Bàn tay giờ lên như muốn nắm giữ lấy ánh trăng mờ ảo . Nhưng rốt cuộc vẫn là trống rỗng , hư vô .

Nàng ta tự hỏi , bản thân rốt cuộc đã sai điều gì ? Những thứ mà Asisu đang có , đáng lẽ ra phải là của nàng ta .

Trong lòng nàng ta như luôn có giọng nói nhắc nhở rằng . Nàng ta mới là người chiến thắng , nàng ta mới là người đứng trên tất cả !

Ánh mắt nàng ta dấy lên tia hận thù , ngọn lửa của sự ghen tỵ như đốt cháy hừng hực trong lòng nàng ta !

Tất cả chỉ tại Asisu ! Nếu như không có nàng ta , thì quyền lực hôm nay chắc chắn là của nàng !

Phải ! Trong lòng nàng ta kiên định !

Chính là nàng ta sẽ không đi đến bước đường này , Sechi cũng không vì thế mà chết !

Tất cả tội lỗi là do Aisu !

+++++

Nhược Thiên và Carol ngồi cùng một chiếc bàn , ánh nắng bắt đầu len lỏi qua cung điện . Nhiệt độ cũng ấm dần lên .

Nhìn qua thật giống như cố nhân lâu ngày gặp lại . Chén trà trên bàn mới được pha chế , còn hơi ấm , lan toả ra mùi hương hoa cúc nhẹ nhàng cùng dễ chịu .

Nhược Thiên nhướn mày nhìn chén trà tường trủng vô hại đó , nàng không tin chén trà đó bình thường , cũng không tin Carol .

Carol rốt cuộc là muốn làm gì ? Bản thân nàng ta đã bị vây hãm trong lồng sắt , kết quả thế nào nàng ta hiểu rõ . Diên cuồng chỉ khiến nàng ta mất mạng nhanh hơn !

Carol tựa tiểu phi tiểu nhìn nàng như đoán ra suy nghĩ của nàng , nói :

- Người sợ chén trà có độc sao ?!

Nhược Thiên bình tĩnh ngón tay mân mê miệng chén , trả lời :

- Theo người thì như thế nào ?! Cho dù sợ thì ta có thể không uống sao ?!

Carol nhếch môi cười , tay nhắc chén trà của mình lên nhấp môi . Đôi mắt loé ra sự chán ghét :

- Người có thể lựa chọn không uống , nhưng ... hài tử của người lại không được lựa chọn .

- Người uy hiếp ta ???

Carol cười khề một tiếng , trả lời :

- Người nên nhớ ở đây người không còn là nữ hoàng .

Ánh mắt nàng lạnh đi ,cắn răng , đưa chén trà lên miệng . Carol lúc này mới vẫy tay ra hiệu cho binh lính .

- Mẹ , Mẹ !

Geb và Nut từ phía xa chạy lại , giọng chúng nghẹn ngào gọi nàng . Nhược Thiên vội vã đứng dậy ôm chúng vào lòng .

Nàng cảm thấy hốc mắt của mình chua xót , ôm thân thể mềm mại của chúng nàng cảm thấy xung quanh chẳng còn quan trọng rồi .

Nut còn run rẩy , nấc lên nghẹn ngào khiến nàng đau lòng . Chỉ có thể vỗ nhẹ an ủi .

Nàng sở soạn chúng , cảm thấy chúng thật gầy nhưng trên người không có vết thương mới thở phào nhẹ nhõm . Cuối cùng tâm của nàng bấy lâu nay mới rốt xuống .

Carol ngồi nhìn một màn này cảm thấy phi thường chói mắt , nàng ta trong lòng tự giễu . Nàng ta từng nghĩ người mẹ nào cũng sẽ lạnh lùng , cũng sẽ không quan tâm con của mình . Nhưng khi lớn lên mới nhận ra chắc rằng chỉ có mẹ của nàng ta như vậy .

A ! Thật ra cũng không phải mẹ !

Carol đặt chén trà xuống bàn , tạo ra tiếng vang nhẹ . Nhược Thiên mới nhớ ra còn Carol ở đây .

Geb và Nut rời khỏi lòng nàng , tay xoa xoa nước mắt nhưng tay vẫn bám vào váy của nàng , như sợ nàng sẽ biến mất . Ánh mắt chúng đầy phòng bị mà nhìn Carol .

- Carol , người muốn như thế nào mới tha chúng ta ?!

Carol cười khề , vuốt lọn tóc trả lời :

- Tha các người ?! Ta sợ bản thân chưa kịp xoay người thì bị giết chết .

Geb khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn Carol đầy chán ghét , phi thường ghét . Dù sao suy nghĩ của hài tử cũng thật đơn giản . Carol cũng không chú ý , nói tiếp :

- Khi ta rời đi an toàn sẽ thả các người .

+++++

- bệ hạ !

Tướng quân và binh lính quỳ xuống hành lễ với Menfuisu , Ragashu cũng không chút kinh ngạc vì sự xuất hiện của Menfuisu và Izumin .

Izumin ngước mắt nhìn về cổng thành đóng chặt , suy nghĩ có chút sâu xa .

- Một nữ nhân có thể gây rắc rối cho đất nước . Menfuisu , người cũng quá vô dụng đi !

Menfuisu cũng không tức giận , chỉ trầm tĩnh xem xét bản đồ .

- Chỉ cần nàng ta rời khỏi cổng thành , ta sẽ khiến cho nàng ta vạn tiền xuyên tim .

Giọng nói có chút gần xuống khiến cho không khí như lạnh đi . Ngũ quan ánh mắt thêm phần sắc bén .

Carol , người gây đủ sóng gió rồi . Đến lúc người phải trả giá cho những điều mình làm .

Izumin cong khoé miệng , lúc này một binh lính bước lên bẩm báo :

- Thừa bệ hạ ! Có tin từ trong thành truyền ra .

Menfuisu cầm lấy tấm da bò , Ragashu cùng Izumin xoay người nhìn về phía hấn .

Menfuisu xem xong liền híp mắt cười lạnh .

- Nàng ta muốn đi theo phía đầu của thượng sông Nile ra biển , khi nàng ta cảm thấy an toàn sẽ thả người !

+++++

Tác giả : xin chào mấy nàng ! Tác giả lười biếng đã quay lại :)

Bạn đang đọc truyện *Asisu Dưỡng Bảo Bảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.